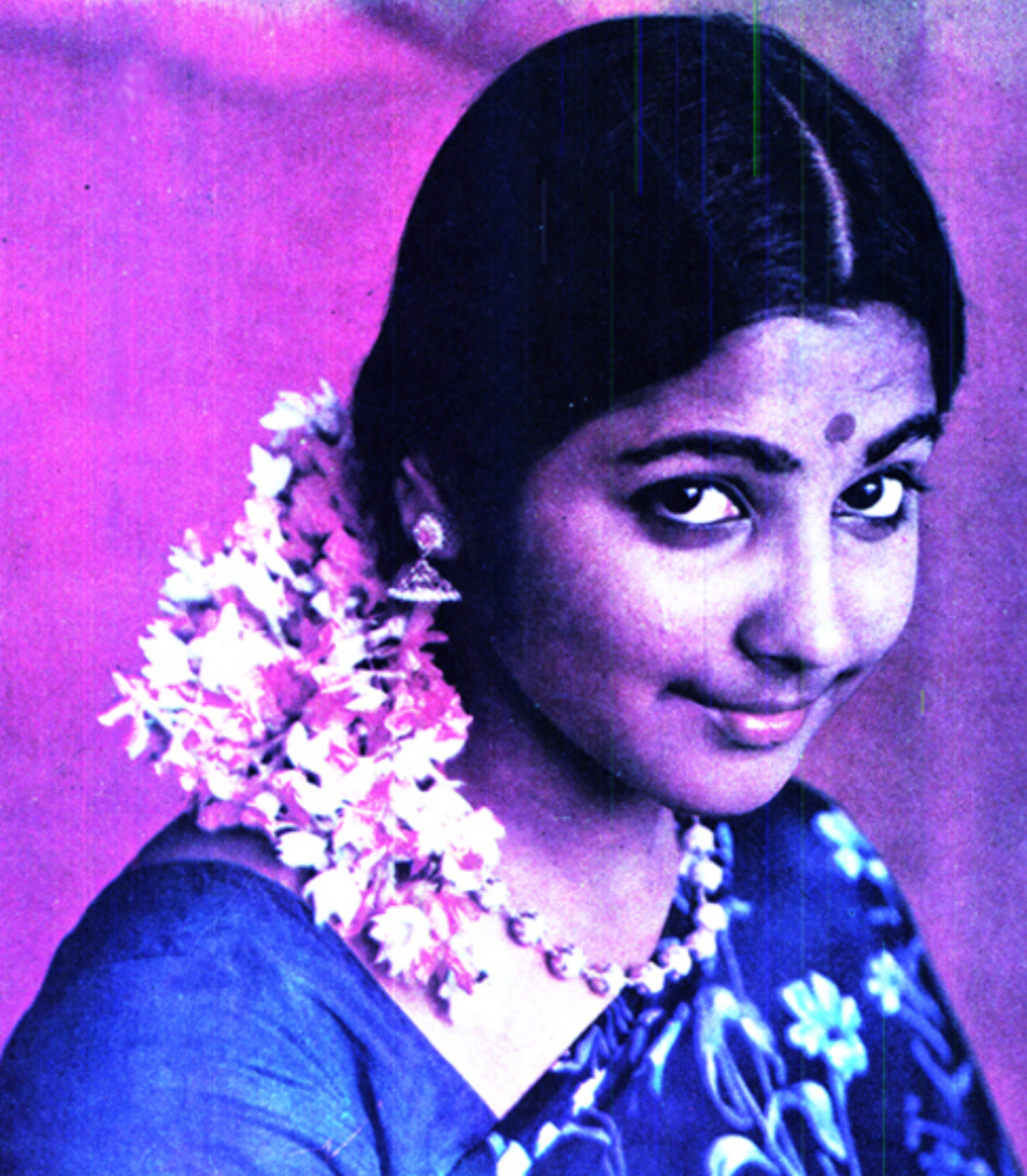

தஸ் கி

KALKI 28-6-81 ரூ. 1.20

உள்ளே:

"கமல் வந்திருக்கிறார்!"
▷

மின்னலடிக்கும் ஸூப்பர் ரின் வெண்மை...

**...இதர, டிட்டர்ஜெண்ட் வில்லை, பார்
எதனையும் மிஞ்சும் வெண்மை.**

பார்வைக்கு தப்பவே தப்பாத வெண்மை உங்கள்
துணிகளுக்கு—வேளை தவறாத ஸூப்பர் ரின்
சலவையின் வெண்மையே தனி.
இதர டிட்டர்ஜெண்ட் வில்லை, பார் எதனையும்
மிஞ்சுவது ஸூப்பர் ரின் வெண்மை.
காரணம், மிகுந்த வெளுக்கும் சக்தி
அடங்கியது ஸூப்பர் ரின்.

நீங்களே கண்டுகொள்வீர்கள்

இதை
வெளுத்தது
வேறுவித
டிட்டர்ஜெண்ட்
பார்

இதை
வெளுத்தது
ஸூப்பர் ரின்

**அதிக
வெளுப்பூட்டும் சக்தி படைத்தது
ஸூப்பர் ரின்.**

லின்டாஸ்-RIN, 40-2012 TM

இந்துஸ்தான் லீவரின் தரமான தயாரிப்பு

மனிதன் எது எதற்கோ பறக்கிறான்—

வேலைக்கு, சாப்பாட்டுக்கு அட்டிஷனுக்கு—
படத்தில் பார்க்கிறீர்களே, அவர் பறப்
பதற்காகவே பறக்கிறார்! தொங்கிய

படியே பறக்கும் இதுவும் ஒரு விளையாட்டுத்
தான். 'ஹாங் கிளைடிங்' என்கிறார்கள் இதை.

பூனா மிவிடரி இன்ஜினீயீயரிங் கல்லூரியைச்
சேர்ந்த மேஜர் விவேக் மண்டூர் அவர்களைச்
சந்திக்க ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் அவர்
உறவினர் ஒருவர் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்
தார். வந்த இளைஞர் ஒரு 'ஹாங் கிளைடர்'.

மேஜருக்குப் பிடித்துக் கொண்டது ஆசை.
ஆரம்பத்தில் தனியே இந்தப் பட்டத்தைச்
செய்து பறந்து பார்த்தார். (நண்பர்கள்
பயந்துபோய் முதல்தலிப் பெட்டியுடன்

அவர் இறங்கும் இடத்தில் காத்துக் கொண்
டிருந்தார்களாம் கவலையுடன்!) இந்தப் புதிய
விளையாட்டில் ஆர்வம் மிகுந்த லெப்டினன்ட்
ஜெனரல் எஸ். என். சர்மா இவரை இரண்டு
மாத விசேஷப் பயிற்சி பெற வெளி நாட்
டுக்கு அனுப்பிவைத்து, சௌத் வேல்ஸில்மைக்
ஆடம் என்பவரிடம் கற்கச் செய்தாராம்.

அனுமனியத்தினால் ஆன சட்டத்தில்
ஹை டென்ஸிடி பாஸிதீன் பிளாஸ்டிக் துணி
யைப் பட்டம் போல் பரப்பி மூலை
களில் பொருத்திவிடுக்கி
றார்கள். ஊஞ்சல்
போன்ற

பட்டத்தில்

அமைப்பில்

தூளியில் உட்காரு

வது போல் அமர்கிறார் பறக்

கிறவர். மேலே போக வேண்டுமா?

முன்னால் இருக்கும் பிடியை அழுத்தமாக
முன்னால் தள்ள வேண்டும். கீழே இறங்க
வேண்டுமா? பிடியைப் பின்னால் இழுக்க
வேண்டுமா. கமார் முப்பதடி உயரத்தில்
இதைக் கொண்டு போய் அங்கிருந்து ஆகா
யத்தில் தாவி, மெல்லப் பறந்து கீழே தரை
யில் இறங்கலாம். பெட்ரோல் செலவில்லை.
இன்ஜின் தேவையில்லை! காற்றின் சக்தியில்
பறக்கிறது ஹாங் கிளைடர் பட்டம்.

பஸ் கட்டணங்களைக் கட்டி விட்டார்களே
இப்படி ஒரு பட்டம் இருந்தால் பல்லவன்
தயவு தேவையில்லையே என்கிறீர்களா? பட்
டணத்தில் ஜன நெரிசல் மிக்க இடங்களில்
பறக்க அனுமதிக்க மாட்டார்கள். விலை
கட்டுபடியாகுமா என்பதும் சந்தேகம்தான்.
பூனாவில் இருக்கும் கிளைடிங் கிளப் இதை
விற்பனைக்குக் கொண்டு வரும் பட்சத்தில்
இதன் விலை ஐயாயிரம் ரூபாயாக இருக்கலாம்.
பயிற்சிக்காக வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்கு
மதி செய்தார்கள் மூன்று கிளைடர்களை. விலை—
ஒவ்வொன்றும் ரூ. 50,000!

சினிமாவில் — ஒற்றர் கதைகளில் பிரபல
மடைந்து வருகிறது ஹாங் கிளைடர்.

கடைசி செய்தி: ஸ்ரீநகரிலிருந்து ஸ்ரீலங்கா
வரை ஹாங் கிளைடரில் பறக்கப் போகிறேன்
என்று சவால் விட்டிருக்கிறார் ஒருவர்!

தகவல்: சாகுனேரி

படங்கள், நன்றி: MID DAY.

✖ ஹாங் கிளைடரில் தலிப் சக்கரவர்த்தி

✖ மேஜர் விவேக் மண்டூர் (வலதுபுறம் கறுப்புக்
கண்ணாடி அணிந்து)

இந்தியா.. இந்தியா.. இந்தியா..
இந்தியா.. இந்தியா.. இந்தியா..
இந்திரா.. இந்திரா.. இந்திரா..

இந்தியா.. இந்தியா.. இந்தியா..
இந்தியா.. இந்தியா.. இந்தியா..
இந்தியா.. இந்தியா.. இந்தியா..
இந்தியா.. இந்தியா.. இந்தியா..

கனியுக்க மட்டுமே!
கனியுக்க மட்டுமே!

தி. கனியுக்க

கனியுக்க மட்டுமே!..
கனியுக்க மட்டுமே!

Prasanna

ராஜீவ்

பிரதமரின் மகன் தோல்வி அடைந்திருந்தால் அது பரபரப்பான செய்தியாகி யிருக்கும். வெற்றி பெற்றதில் வியப்பேதும் இல்லை. எல்லோரும் எதிர்பார்த்தது நடந்திருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

பிரதமர் அமேதி பக்கம் எட்டிப் பார்த்துக்கூட இருக்க வேண்டாம்; சஞ்சய்யை எண்ணி, பாவம், கண்ணீர் உகுத்திருக்க வேண்டாம்: ராஜீவின் அரசியல் பிரவேசத்துக்கு நியாயம் கற்பித்து உருக்கமாகப் பேசியிருக்கவும் வேண்டாம்.

இதெல்லாம் இல்லாமலே ராஜீவ் வெற்றி பெற்றிருப்பார், நிச்சயம். மோதிலால் நேருவின் கொள்ளுப்பேரன், நேருஜியின்பேரன், இந்திராவின் மகன் என்ற தகுதிகளே போதும்; நமது மக்கள் நன்றி உணர்வோடும் பெருமித பூரிப்போடும் வோட்டுப் போடுவார்கள். மேலும் எதிர்க்கட்சியினர் அவிழ்த்துவிட்ட நெல்லிக்காய் மூட்டையாகச் சிதறிக் கிடக்கும்போது ராஜீவின் வெற்றியை மாபெரும் சாதனை என வர்ணிப்பதற்கில்லை.

அவரது வெற்றிகள் இனிமேல்தான் ஆரம்பமாக வேண்டும். அந்த வெற்றிகள் பிரதிபலன் எதிர்பாராத மக்கள் சேவையாக விளங்கப் போகின்றனவா அல்லது சர்வாதிகாரப் போக்கின் மறுமலர்ச்சியாகத் திகழப் போகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும்.

தம்மைத் தேர்ந்தெடுத்த தொகுதி மக்களுக்கு உதவுவதே அவரது முதல் பணி. எனவே, அவர்களது "நல்வாழ்வுக்கு உழைப்பேன்" என்று வெற்றி பெற்றதும் பத்திரிகை நிருபர்களிடம் ராஜீவ் கூறியதை வரவேற்கலாம். இதற்கும் மேலே நாடளாவிய அளவிலும் அவர் மக்கள் பணியாற்ற முடியும். குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் அமலாகவும், வரதட்சிணைக் கொடுமை ஒழியவும், மரங்கள் வளர்க்கவும், வேலை நிறுத்தங்களுக்கு முடிவு கட்டவும், உழைப்பார்வம் பெருகவும், செய்நேர்த்தி சிறக்கவும், உற்பத்தி பெருகவும் மக்களிடையே தமது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அவர் உழைக்கலாம். அதிகாரத்தினால் அன்றி அன்பினால் இவற்றைச் சாதிக்கலாம். ஆனால் இப்படி நடக்கப் போகிறதா என்பது கேள்விக்குறியாகி விட்டது!

நிருபர்களிடம், "கட்சியில் பதவி ஏதும் வகிக்கமாட்டேன்" என்று சொன்னவர், "கட்சியில் உட்பூசல்கள் நிரம்ப உள்ளன; அவற்றை எப்படித் தீர்த்து வைக்கலாம் என்று கவனிக்க வேண்டும்" என்று கூறியபோதும்,

"அரசாங்கத்தில் பதவி ஏதும் ஏற்க மாட்டேன்" என்று சொன்னவர், "என் தாயாருக்கு எப்படி உதவலாம் என்று யோசிக்கிறேன்" என்று கூறிய போதும்,

இடிக்கிறது.

இந்திரா காங்கிரஸுக்குள் எந்த மாநிலத்தில் என்ன உட்பூசல் இருந்தாலும் சரி, என்னிடம் வாருங்கள், நான் கூறுகிற தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு அதன்படி இ. காங்கிரஸ்காரர்கள் அனைவரும் நடந்து கொண்டால் வியப்பேயில்லை.

தம் தாயாருக்கு எப்படி உதவப்போகிறார் ராஜீவ்? வீட்டுக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கும் பிரதம மந்திரியின் ஸெக்ரடேரியட்டில் பணிகளை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கும் ஏகப்பட்ட ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். ராஜீவ் செய்யக்கூடியது ஏதுமில்லை. அவர் சொல்வதற்கு உள் அர்த்தம் ஒன்றே. அது, "பிரதமர் எந்தப் பிரச்சனையிலும் முடிவு எடுக்க நான் உதவப்போகிறேன்" என்பதுதான். பிரதமரும் நாளைடைவில் எந்தப் பிரச்சனையானாலும் 'முதலில் ராஜீவிடம் பேசிவிட்டு அவன் கருத்து அறிந்து வா' என்று அரசு அதிகாரிகளிடமும் கட்சித் தலைவர்களிடமும் கூறுவார் என எதிர்பார்க்கலாம்.

ஆக மொத்தம், சஞ்சய் காலத்தில் நடந்தது போலவே அரசாங்கத்துக்கு மேம்பட்ட ஒரு அதிகார கேந்திரம் ராஜீவைச் சுற்றி உருவாகும். ஸ்பைல்கள் அவர்

1981 ஜூன் 28

துன்மதி சூனி 14

மலர்: 39 இதழ்: 48

கல்கி

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற எங்கள் தாயென்று கும்பிடி பாப்பா - பாத்திரன்

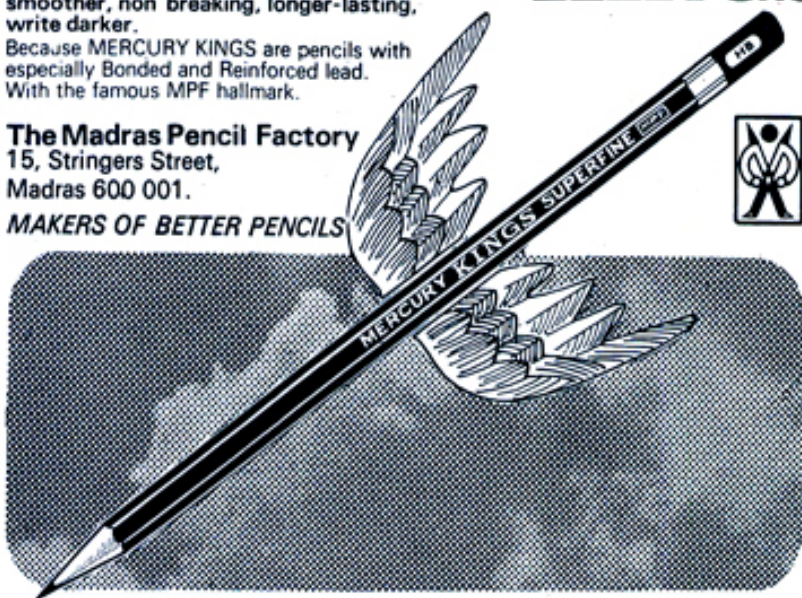
You've appreciated the MERCURY quality... NOW TRY MERCURY KINGS

smoother, non breaking, longer-lasting,
write darker.

Because MERCURY KINGS are pencils with
especially Bonded and Reinforced lead.
With the famous MPF hallmark.

The Madras Pencil Factory
15, Stringers Street,
Madras 600 001.

MAKERS OF BETTER PENCILS

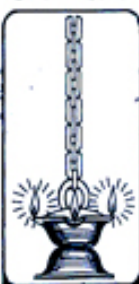

ADWA/E/MPF/16190

லயோ காபி

10-வது ஆண்டு நிறைவு விழாவை (24-6-81) முன்னிட்டு எங்கள் அன்பாரிந்த வாழ்க்கையாளர்களுக்கு

எங்கள் கிளைகளில், 4-கிலோ காபி பவுடர் வாங்கியதற்கான
பில்லை சேர்த்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு ஜூன் மாதம் 15-ம்
தேதி முதல் ஆகஸ்ட் மாதம் 15-ம் தேதி வரை தற்போது
வழங்கும் துணிப்பையுடன் கமிஷனார் அன்பளிப்பாக
வழங்குகிறோம். அனைவரும் தொடர்ந்து நல்லாதரவு தர
அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

லயோ காபி

நிர்வாக அலுவலகம்: 16, தெற்குமாட வீதி,
மைலாப்பூர், சென்னை-4, போன்: 76557 & 76912

கிளைகள்:- மைலாப்பூர், தி.நகர், ஜாம்பஜார், திருவல்லிக்கேணி, வண்ணாரப்பேட்டை
புரசைவாக்கம், அமைந்தகரை, சைதாப்பேட்டை, அயனாவரம், ஜார்ஜ் டவுன்,
பேரம்பூர், அடையாறு, பூங்கம்பாக்கம், N.S.C. போஸ்ரோடு, தாம்பரம்

சுவர்ணமுகி

ஸ்ரீவேணுகோபாலன்

The kings of these countries have weakened themselves by their mutual treasons and drained the source of their wealth by a tyranny, of which nothing can give you an idea-
-ANDRE FREIRE

13

தோதாவும் ட்ரேக்ராஜரும் பழக்கமானவர்கள். அடிக்கடி ரங்கப்பா மாளிகையில் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அவனும் ராஜரும்,

அர்கனனும் நாராயண வனம் அருகில் இருக்கும் கைலாச கோனா நீர்வீழ்ச்சிக்குப் பலமுறை போயிருக்கிறார்கள். அருவியில் குளித்து விளையாடியிருக்கிறார்கள்.

அன்று இரவு திவர்த்திகளோடு வரும் யாத்திரைக் கும்பல் யாருடையதாக இருக்கும் என்று பார்க்கப் போக,

ராஜருக்கு அந்தப் பேராச்சரியம் காத்துக் கிடந்தது.

பல்லக்கில் தோதாவைப் பார்த்ததும் "தோதா!" என்று கூப்பிட்டு எங்கே போகிறாய் என்று கேட்காமல் "தூரமா?" என்று கேட்டான்.

தோதா உடனே தனது சகல பரிவாரங்களையும் நிறுத்திவிட்டான்.

இருவரும் தங்கள் தங்கள் பயணங்களின் நோக்கங்களை விவரிக்க, ஒருவர் கவர்ணமுமியைத் தேடிப் போவதையும், ஒருவர் கவர்ணமுமியை அழைத்து வருவதையும் மிகக் குதூகலத்தோடு பரிமாறிக் கொண்டார்கள்.

"நல்ல வேளை! எனக்குப் பெரிய பாரத்தை நீக்கியும், உங்கள் நாட்டு இளவரசியை

உன்னிடமே ஒப்படைத்துவிடுகிறேன். என் கவலை நீங்கிற்று" என்றுள் ராஜர்.

தோதாவுக்கு ஒரு மடங்கு சந்தோஷம் அல்ல. உலகம் முழுவதுமாகச் சேர்ந்து ஒரு மகிழ்ச்சி பொங்கியிருந்தது.

"இது போன்ற தெய்வ அணுகூலம் கிடைக்குமா ராஜர்! தேடிப் போனது நம் எதிரிலேயேவருகிறது" என்று தெய்வத்தைச் சிலா கித்துப் பேசினான் தோதா.

இருவரும் சத்திரத்துக்குள் செல்ல, "கவர்ணமுகி" என்று அழைத்தான் ராஜர்.

கவர்ணமுகி இருட்டிலிருந்து தங்க தீபம் போல் வெளிவர, அவளைக் கண்டு தோதா ஒரு புன்னகையைக் கீற விட்டான்.

"கவர்ணமுகி! எனக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கிறது, சோகமாகவும் இருக்கிறது. இறை

வன் நமக்கு இவ்வளவு சோதனை செய்து விட்டாரே! இது அடுக்குமா? ரங்கப்பா கடைசிலரை தங்களைத் தான் நினைவு வைத்துக் கொண்டிருந்தார்" என்று உருகிஞர் போலக் கூறினான்.

சுவர்ணமுகி, சோகத்தோடு பெருமூச்சு விட்டு, "தந்தை இறந்தபோது பக்கத்தில் இருந்தீர்களா?" என்றாள்.

"ஆமாம்! கடைசி நேர தாகத்துக்குக்கூட இந்தப் பாபிதான் தண்ணீர் வார்த்தான்!" என்றாள்.

"அவர் என்ன சொன்னார்?"

"தாம் இறக்கப் போகிறோம் என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்த பிறகுதான் தாங்கள் இன்னார் என்று எங்கனிடம் சொன்னார்."

"எங்கனிடம் என்றால் யார் யார்?"

"என்னிடமும் அர்ச்சுனனிடமும்."

"அர்ச்சுனன் என்ன ஆனார்?" என்று வேண்டுமென்றே கேள்வியைக் கேட்டாள் அவள். அவளுக்கு ஓர் ஆவல்!

"வழியில் இறந்து விட்டான்!"

"இறந்து விட்டாரா?" விழிகளைப் பெரிதாக்கி சுவர்ணமுகி கேட்டாள். குரலில் ஒரு தவிப்பு புலப்பட்டது.

"ஆமாம். என் கண்ணால் பார்த்தேன். தங்களை வழியில் பார்த்து அனுப்பியதாகவும் சொன்னாள்!"

"ஆமாம், பார்த்தார். அவருக்கு நீங்கள் உதவி செய்யவில்லையா?"

"என்ன செய்ய முடியும்? முதுகில் காயம், முட்டில் காயம்! வயிற்றில் காயம்! எப்படிப் பிழைப்பான்? என் கண் முன்னாலேயே இறந்தான் என் ஆருயிர் நண்பன்."

"அடக்கம் செய்ய தீர்களா?"

"இந்தப் பாபக் கையால் செய்து விட்டுத் தான் வருகிறேன் இளவரசி! தங்கள் பூர்வகதை யெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது. இனி தங்களை இந்த நாட்டுக்கு ராணியாக ஆக்குவது எங்கள் கடமை. அதற்கான தருணம் வரும்வரை நான் உங்களைக் காப்பாற்றுவேன். வாருங்கள். நானே உங்களை வெங்கடகிரிக்குக் கொண்டுவிடுகிறேன்" என்றாள்.

சுவர்ணமுகி அவன் சொன்னதை அதிகம் கேட்கவில்லை. அவள் கண் முன்னால் அர்ச்சுனன் அந்த முள் மரங்களின் பின்னணியில் குடு தெறிக்கும் வெட்ட வெளியில், புழுதியும் ரத்தமும் மெழுகிய மேல் சட்டையுடன் கிடந்தது நினைவுக்கு வந்தது.

என்ன கம்பீரமான முகம்! என்ன விசால விழிகள்! மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் எவ்வளவு அஞ்ஞாபம்! வந்து, நின்று, பேசிய சில விநாடிகளில் ஒரு மாபெரும் வீரனின் இலக்கணத்தை முழுதும் விண்டு காண்பித்து விட்டானே!

அவன் பிழைத்திருக்கக் கூடாதா?

"தோதா! இளவரசியை நாட்டின் ராணியாக்கும் என்னம் உண்டா?" என்று இடையில் பரவிக் கேட்டாள் ராஜர்.

வந்து, நின்று, பேசிய சில விநாடிகளில் ஒரு மாபெரும் வீரனின் இலக்கணத்தை முழுதும் விண்டு காண்பித்து விட்டானே!

அவன் பிழைத்திருக்கக் கூடாதா?

"தோதா! இளவரசியை நாட்டின் ராணியாக்கும் என்னம் உண்டா?" என்று இடையில் பரவிக் கேட்டாள் ராஜர்.

[illegible]

மற்றும் சிறந்த ஆயுர்வேத மருந்துகள் வரவும் தொடங்கும்

“ஸாத்தோமே போவேன்!” என்றான் ராஜர் கரகரப்பான குரலில்.

“அங்கே என்ன செய்வீர்கள்?”

“யாரிடமாவது கடன் வாங்குவேன். வியாபாரத்தைத் துவங்குவேன்! புறப் படுங்கள் இளவரசி! ராகுகாலம் வந்துவிடப் போகிறது” என்று கூறினான்.

பல்லக்குகளும், பொதுக் காண்களும் குதிரைகளும், பரிவாரங்களும் புறப்பட்டு ராஜர் அந்தச் சத்திரத்து வாயிலில் இளம் காலையில் கால்களை ஊன்றி நின்றான்.

அவனது ஆங்கில நிழல் கீழே சற்று நீட்டமாக விழுந்திருந்தது.

கூட்டத்தின்கலகலப்பு திடீரென்று வடித்து போனதில் அவன் திடீரென்று தனித்து அனாதை ஆகிவிட்டது போல் தோன்றியது. திடீரென்று பூமியிலிருந்தே யாவும் மறைந்துவிட்டது போலிருந்தது.

எஸ்மரல்டாவின் குரல் ஆரூயிரம் மைல் களிலிருந்து மெல்லிய அழைப்பாகக் கேட்டது.

“எஸ்மரல்! எஸ்மரல்!” என்றான் திடீரென்று விரை தாபத்தில்.

அவன் ஒவ்வொரு முறையும் ‘எஸ்மரல்’ என்று அழைக்கும்போது,

விசித்திரமாக அவன் கண் முன்னால் எஸ்மரல்டாவின் சித்திரம் வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கவர்ணமுடிகின் பிம்பமே வந்தது.

ஸாத்தோமே நகரில் ஒருவித கலப்பான ஐரோப்பிய பண்பாடு உருவாகியிருந்தது. நல்லதும் உண்டு கேட்டதும் உண்டு.

சில பணக்கார போர்த்துக்கீசிய குடும்பங்கள் குடியேறி மேற்கத்திய உல்லாசங்களுக்கு அங்கே புகலிடம் தந்திருந்தன.

கோவாவிலிருந்து வந்த பல குடும்பங்களும், புது இன்பங்களைத் தேடித் தனியான போர்த்துக்கீசியப் பெண்களும் இங்கே குடியேறி இருந்தார்கள்.

இந்திய ராஜா யானையாவது தங்கள் வலையில் சிக்கவைத்து, அவ்விடமிருந்து ஏராள சொத்துக்களை அபகரிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பம் கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்று மாலை யில் ஒரு பல்லக்கில் அர்ச்சுனன் வந்தபோது, இந்திய ராஜா, இந்திய ராஜா என்று செய்தி எங்கும் பறந்தது.

பல போர்த்துக்கீசியப் பெண்கள் வெளியே மினுக்கிக்கொண்டு நின்றார்கள்.

மேற்கத்திய வெண்பு முகங்கள் இப்படி வரிசையாக அவன் கண் முன் தோன்றிய தில்லை.

மழமழப்பான மா பொம்மைகள் போல வாட்டம் சிறிதுமில்லாமல் வளைந்த உடம்புகளுடன் அவர்கள் நிற்பதே பார்க்க ஆச்சரியமாக இருந்தது.

உத்தேசமான ஒரு பெரிய மாளிகையின் முகப்பில் நின்றதும், ஒரு பதினாறு வயதிய போர்த்துக்கீசிய சிறுமி விரால் துள்ளலில் அவன் முன்னால் வந்து, தனது வீட்டுக்குள் வரவேற்புக் கொடுத்தாள்.

“இந்திய அடிமைகள் இங்கே இருக்கிறார்களா? அடிமை வியாபாரிகள் இருக்கிறார்களா?” என்று அர்ச்சுனன் வினவ,

கல்கி ஆகஸ்ட் 2, ஆண்டுமலர்

அதிக பக்கங்கள்

தமிழ், பேசும்படத்தின்

ரொண் விழா

ஆண்டிண யாடடி

சினிமா சிறப்பிதழ்

எண் மலரும்.

வாசகர் பங்கு :

முப்பதுகளில் தொடங்கி ஐம்பதுகள் முடிய முப்பதாண்டு காலத்தில் நீங்கள் பார்த்த திரைப்படங்களில் நினைவில் நிற்கும் ஒரு காட்சியைப் பற்றி ரத்தினச் சுருக்கமாக எழுதுங்கள். பிரகரமானால் பரிசு உண்டு.

கடிதப் போக்குவரத்து, திருப்பி அனுப்புதல் இல்லை. உறையின் மேல் “நினைவில் நிற்கும் காட்சி” எனக் குறிப்பிடவும். ரூ. 4.95 தேதி ஜூலை 8.

“வாங்க, வாங்க” என்று கொச்சைத் தமிழில் அத்தப் பெண் மகிழ்ச்சியோடு பேசினாள்.

அவன் இறங்கி வருவதற்கு இன்னும் கால் சரியில்லை என்று தெரிவித்ததும்,

“நீங்கள் பல்லக்கையே உள்ளே எடுத்துப் போகலாம் மகாராஜா!” என்றான் சிறுமி.

பல்லக்கு திரும்பியது.

மாளிகையில் அகலமான வாயில் கதவுகள் பிரிந்தன.

உள்ளே அர்ச்சுனன் பல்லக்கில் போக, ரோஜா வாசனை மிருதுவாக மிதந்து வந்து அவனை வரிகரப்படுத்தியது.

பல்லக்கு பெரிய முற்றத்தைக் கடந்து அதை அடுத்துள்ள தாழ்வார மேடையில் வைக்கப்பட்டபோது,

வினோத ஐரோப்பிய கீதம் மெல்லியதிரைச் சீலைகளுக்குள்ளிருந்து வர, ஒரு நேர்த்தியான பதினெட்டு வயதுப் பெண் மேலே மேகக் கூட்டமான வெண் துணிகளின் ஃபிரில்கள் நடுவே சத்திரன் போன்ற வெள்ளி முகத்துடன், அழகிய சிறு முறுவலையத்தன மில்லாமல் நிறையச் சித்திவிட்டு,

“வாருங்கள்! இந்திய ராஜா! வாருங்கள்! இந்திய அடிமை எதற்கு? தங்களுக்கு ஐரோப்பியப் பெண்கள் எப்போதுமே அடிமைகளாக இருக்க விரும்புகிறோம்” என்று கூறி,

அவன் முன்னால் ஒரு கிரேக்க புராணத்து அன்னம் போல நடந்து வந்தாள்.

அர்ச்சுனனின் முக்கு அருகே ஒரு சிவப்பு ரோஜாவை நீட்ட, அதை முகர்த்த அவன் சிறிது சிறிதாக நினைவை இழக்க ஆரம்பித்தான். (தொடரும்)

**மக்களின் நம்பிக்கையை
அண்ணாவினர்**
ஜெரான்முஸ் ஆற்றிய

வினா எண் 10

விவசாயம் மேலுத்தவேண்டியது. 72 சதவீதம் இதைச் செயல்படுத்த முடிந்ததென்பது உடனடித் திட்ட விவசாயத்துக்கு — 12 சதவீதம் விவசாயத்துக்கு — 14 சதவீதம் உடனடித் திட்டம் வராத காரணத்தினால் இதைச் செயல்படுத்த முடியாது. இவற்றைத் தவிர்த்து உடனடித் திட்டம் வராத காரணத்தினால் 25 சதவீதம் இதைச் செயல்படுத்த முடியாது. இவற்றைத் தவிர்த்து உடனடித் திட்டம் வராத காரணத்தினால் 25 சதவீதம் இதைச் செயல்படுத்த முடியாது. இவற்றைத் தவிர்த்து உடனடித் திட்டம் வராத காரணத்தினால் 25 சதவீதம் இதைச் செயல்படுத்த முடியாது.

பெருவாளர் நல்வாழ்வு

30 இடைத்தரத்தினை மேற்பட்ட செலவுகளாகவுத்து
செலவு பாதுகாப்புத் திட்டமும் விடுவதில் ஆயுள்
காலத்திற் திட்டமும் கூட்டுதல் அமைப்பின்
வகையாக விவரமாக — பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்
செலவு உறுப்பின் மானியத்தானது ரூ. 3,000
மீதி உடல்

தமிழ் வளர்ச்சி :

[illegible]

Copyright © 2000 by John Wiley & Sons, Inc.

5. 3.82 கையேடு மூலம் கைமாறுகிற இந்தியர்கள் 1,40,000 பேருக்குள் 47,000 க்குள் அதிகம் வந்தால் உடனடியாக இந்த ரூபாய் 47,000 குடியினர் மட்டுமே பயன்படுத்தக் கூடியதாக மாற்றப்படும். தனி வீட்டு வசதிகள் கட்டுவதில் உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

அறிஞர் அண்ணாவின் இலட்சியத்தை
நிறைவேற்றும் அரசின் பணிகள்
தொடர்கின்றன.....

சுரதா அருண்மொழி நல்லா

மத்திய அரசு அனுப்பியதாகத் தகவல்படிகிறது.
அரசு அனுப்பியதாகத் தகவல் குறிப்பிட்டுள்ளது.

கல்வி மேம்பாட்டும் ஆசிரியர் கலையும்

[illegible]

பின் வரத்தி

31 விவசாயிகள் உதவித் தொகை பெறாதது. அதன் மூ. 2.50 கோடிக்கு கட்டாயத்தின் 2.7 பில்லியன் ரூபாய்க்குள் உள்ளது.

சீட்டு வசதி

34.12 ரூ. 1.85 கோடி செலவைச் செலுத்தப்பட்டதில்
 செலவிடப்பட்டதாக 1959 ஆயிரப்புகை
 2.78 ரூ. 1.85 கோடி குறைந்த காலப்பகுதியாக
 1980 ஆயிரப்புகை
 6.31 ரூ. 1.85 கோடி வீதம் கட்டப்பட்டதாக
 669 ஆயிரப்புகை
 19.86 ரூ. 1.85 கோடி செலவைச் செலுத்தப்பட்டதில்
 240 ஆயிரப்புகை கட்டப்பட்டதாக, 1980
 மார்ச் 1 முதல் தி. 1 முதல் ரூ. 29.475 மீதம்
 கட்டப்பட்டதாக

Downloaded from <http://ajphaphysocpharmacology.physocpharmacology.aipr.org/>

[illegible]

30. அவனுக்குமட்டும் அமாவாசை!

காங்கிரசைப் பிடித்த சாபக்கேடோ என்னவோ, காங்கிரசின் மேல் மட்டத் தலைவர் என்போர் தங்களை விட இன்னொருவர் வளர்த்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்வதிலேயே அதிகம் கவனம் செலுத்துவார்கள். அதனாலேயே காங்கிரஸ் பல கட்டங்களில் நலிவுற்றிருக்கிறது.

ஆனாலும் இந்திரா காங்கிரஸ் தோன்றிய பிறகு அதில் இருந்தோர் அனைவரும் இந்திராவை மனமாற நேசித்தார்கள். ஆனால் பலபேருக்கு ஸ்தாபன காங்கிரஸே பலமாக இருப்பது போல் தோன்றிற்று. அவர்கள் ஸ்தாபன காங்கிரசை விட்டு விலகவில்லை. அங்கேயே நின்றார்கள்.

ஸ்தாபன காங்கிரசோ, சோஷலிஸத்துக்கு எதிரான வழியிலேயே செயல்படத் தொடங்கிற்று.

“பேங்குகளில் ஏழைகளுக்குக் கடன் கொடுத்தால் திருப்பி வருவிப்பது எப்படி?” என்று ஸ்தாபனத் தலைவர்கள் கேட்டார்கள்.

“உழுதிருவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்றால், ஏறுகிறவனுக்கு ரயில் சொந்தமா?” என்றார்கள்.

அவர்கள் அப்படித்தான் போவார்கள் என்பதை அவன் ஏற்கெனவே கணித்துக் கூறியிருந்தான்.

தனிப்பட்ட நபர் மீது எதிர்ப்பு என்று தொடங்கி, கொள்கை எதிர்ப்பில்தான் போய் நிற்பார்கள் என்பதை அவன் அறிவான்.

ஆகவே தான் எடுத்த முடிவு சரியான முடிவு என்பதை அவன் மீண்டும் உறுதி செய்துகொண்டான்.

அவனிடம் பால்வனற்றிய பால்காரருக்கும், வேறு சில சிறு தொழில்காரர்களுக்கும் பேங்குகளில் கடன் வாங்கிக் கொடுத்தான்.

பரவலாக இந்திராவுக்கு மக்களிடம் ஆதரவு பெருகி வருவதை அவன் உணர்ந்தான்.

தான். ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாக தி.மு.க. எம். பி.க்களையும் சேர்த்துத்தான் இந்திரா அரசாங்கத்தின் பலத்தைக் கணக்கிட வேண்டி இருந்தது. இது கருணாநிதிக்குக் கிடைத்த முதல் லாபம். தமிழக இந்திரா காங்கிரசுக்கு ஏற்பட்ட பெரும் நஷ்டம். அதேபோல இந்திராவின் குடும்ப தங்கள் கைக்குள்ளேயே இருக்கும் என்று தி.மு.க. வினர் நம்பினார்கள்.

இந்த நிலையில் பாராளுமன்றத்தில் மன்னர் மானிய ஒழிப்புத் தீர்மானம் வந்தது. அதற்கு தி. மு. க.வின் ஆதரவு தேவைப்பட்டது. தீர்மானம் வெற்றி பெற்றுவிட்டது.

தீர்மானம் ராஜ்ய சபாவுக்குப் போயிற்று. ஒரு வோட்டில் தீர்மானம் தோல்வியடைந்தது.

அதனால் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டுப் புதிய தேர்தல் நடத்தப் போவதாக இந்திரா காந்தி அறிவித்தார்.

பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. அது ஒரு கொள்கைப் போராட்டமாக இருப்பதால், மாநில அரசுகளைக் கலைத்து மறு தேர்தல் நடத்தும் உத்தேசம் இல்லை என்று இந்திரா காந்தி அறிவித்தார்.

தமிழகத்தில் கருணாநிதி அதைக் காது கொடுத்துக் கேட்டாரா, இல்லை. அந்தப் புது வெள்ளத்தில் தாமும் மின் பிடிக்க எண்ணினார்.

இங்கே அவருடைய நோக்கத்தைக் குறை கூறலாமே தவிர அவருடைய கெட்டிக் காரத்தனமான கணிதத்தைக் குறை சொல்ல முடியாது.

மேலும் ஒரு வருஷம் ஆளுகின்ற வாய்ப்பிருந்தும் ஒரு தேர்தலைச் சந்திக்க அவர் தயாராகிறார் என்றால், அந்தத் தைரியத்தையும், நுண்ணிய அறிவையும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்திராகாந்தி அதை விரும்பவில்லை. ஆனாலும் அவரது முடிவில் குறுக்கிடவில்லை. காரணம், பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு தி.மு.க.வின் ஒத்துழைப்புத் தேவைப்பட்டது.

எப்படியோ ஆரம்ப காலத்தி லிருந்தே தமிழகத்தில் இந்திரா காங்கிரஸ் வேரோடு கட்சியின் துணை இல்லாமல் வாழ முடியாது என்று முடிவு கட்டி இருந்தார் இந்திரா.

இரண்டு கட்சிகளும் கூட்டு வைத்துக் கொள்வதற்கான பேரங்கன் நடைபெற்றன. பாராளுமன்றத் தொகுதிகளில் நியாயமான அளவு விட்டுக் கொடுக்க முன்வந்த கருணாநிதி, சட்டசபைத் தேர்தலில் விட்டுக் கொடுக்க மறுத்து விட்டார். அதில் இந்திரா காங்கிரஸ் கேட்டதும் அதிகம்தான்.

அது 90 இடங்களைக் கேட்டது. கருணாநிதி அதிகப்பட்சம் 60 இடங்களைத் தர ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார். அதைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தால் அன்று இந்திரா காங்கிரஸ் பெரிய எதிர்க்கட்சியாகிவிடும்.

1971, தேர்தல் வேலைகள் ஆரம்பமாயின, காங்கிரஸ் தொகுதிகளில் யார்-யார் எங்கே போட்டியிடுவது என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. ஏற்கனவே கோவையில் நீருபர்களுக்குப் போட்டியளித்த திரு. சி. கப்பிரமணியம், "கண்ணதாசன் தேர்தலில் போட்டியிடுவார்" என்று அறிவித்திருந்தார்.

ஆனால் அவன் போட்டியிடுவதை மோகன் குமாரமங்கலம் விரும்பவில்லை. "நீ ஏன் டெல்லிக்கு வரவேண்டும்" என்று நேரடியாகவே அவனைக் கேட்டு விட்டார். இதே மோகன்தான் காங்கிரஸ் பிளவுபட்ட நேரத்தில் இந்திராவை அவன் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று நீண்ட கடிதம் எழுதினார். இதே மோகன்தான் டெல்லியில் மந்திரிகளிடமெல்லாம், "நீங்கள் சென்னைக்குப்

போனால் அவசியம் கண்ணதாசனைப் பார்க்க வேண்டும்" என்று சொல்லி யணுப்பியவர். அவனிடம் இவ்வளவு பிரியமாக இருந்த மோகனுக்கு அவன் பாராளுமன்றம் வருவது மட்டும் பிடிக்கவில்லை. காரணம் என்ன வென்பது, நானது தேதிவரை அவனுக்குப் பிடிபடவில்லை.

"சட்டசபைக்குப் போட்டியிடுவதில்லை" என்று சி. எஸ். அறிவித்து விட்டார். அதனால் இந்திரா காங்கிரஸில் ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டது.

அந்தக் குழப்பத்தை முடித்து வைக்கத் 'தாம் பாராளுமன்றத்துக்குப் போட்டியிடவில்லை' என்று அவர் அறிவித்தார்.

கடைசி நேரத்தில் மேட்டூர் தொகுதியில் யார் போட்டியிடுவது என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. ஒரு பெயர் அறிவிக்கப்பட்டு வாய்ப்பு பெறப்பட்டது. பிறகு கடைசி நேரத்தில் அவசர அவசரமாக வேட்புப் பத்திரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு திரு. பூவராகன் அவசர அவசரமாக ஓடினார்.

தி. மு. க.வை விட்டு விட்டு இந்திரா எங்கும் அசைய முடியாது என்று கருணாநிதி முடிவுகட்டிவிட்டார். தேர்தல் களத்தில் அவர் இந்திராவைப் பலபடப் புகழ்ந்தார்.

அவனும் தன் வழக்கம் போல் கருணாநிதி ஜோதியில் கலந்து விட்டான்.

எதிர்க்கும்போது கண்ணை மூடிக்கொண்டு எதிர்ப்பது, கலக்கும்போதும் விவஸ்தை இல்லாமல் கலப்பதும் தானே அவனது தொழில்!

ஒரு கேள்வி, ஒரு பதில்!

கேள்வி: எரிசாராய ஊழல் குற்றச்சாட்டு பற்றி விசாரிக்க மத்திய அரசின் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டிருப்பதை யொட்டி, மந்திரிசபையை மட்டும் கலைத்துவிட்டு சட்ட சபையைக் கலைக்காமல் வைத்துவிடப் போகிறார்கள் என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறதே அது பற்றி அரசியல் சட்டம் என்ன சொல்கிறது?

மூக்கறிஞர் ராதா சீனிவாசன் பதில்: அரசியல் சட்டம் பிரிவு 356ன் கீழ் ஜனாதிபதிக்கு இவ்வாறு செய்ய அதிகாரம் உள்ளது. மேலும் முதலமைச்சர் மந்திரி சபையின் ராஜி லுயா வைத்தான் கவர்னரிடம் கொடுக்க முடியுமே தவிர மொத்தமாக சட்டசபையைக் கலைக்கும்படி பரிந்துரைசெய்ய, அவருக்கு உரிமை கிடையாது. அப்படியே அவர் செய்காரும் அதை ஏற்றுத்தான் நடக்க வேண்டும் என்ற விதியோ கட்டாயமோ கவர்னருக்கோ ஜனாதிபதிக்கோ இல்லை. கவர்னரின் பரிந்துரையை ஏற்று அவ்வது அவரைக் கலந்து ஆலோசிக்காமலேயே ஜனாதிபதி மந்திரி சபையையும் சட்ட மன்றத்தையும் சேர்த்துக் கலைத்துவிட முடியும். அமைச்சரவையை மட்டும் டிஸ்மீஸ் செய்யவும் முடியும். ஆனால் மத்திய விசாரணை கமிஷனை ஒரு கௌரவப் பிரச்சனையாக ஏற்று, ஒட்டு மொத்தமாகப் பெரும்பான்மை பலம் கொண்ட ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் மந்திரி சபையும் ராஜினாமாச் செய்வார்களே யானால் ஜனாதிபதி ஆட்சிதான் வரும். அதற்குப் பின் தேர்தல் நடந்துதான் புதிய ஆட்சி வர முடியும். மந்திரி சபையை மட்டும் கலைத்து, சட்ட மன்றத்தைக் கலைக்காமல் வைத்தால் கட்சி மாற்றங்கள் நடக்கலாம். அதைத் தவிர்க்க மேற்கண்ட விதத்தில் ஆளும் கட்சி நடக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

பேட்டி: பிரியன்

அமைச்சரவையை
'டிஸ்மீஸ்'
டிசய்து
சட்டமன்றத்தை
நிடிக்கலாமா?

கருணாநிதி அவரை நன்றாகத் தட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்.

அவன் தேர்தலில் போட்டியிடவேண்டாம் என்றும், பின்னால் ராஜ்ய சபாவுக்குப் போகலாம் என்றும் அவரும் உபதேசம் செய்தார்.

அது அவருடைய யோசனையல்ல; அவருடைய மருமகனின் யோசனை.

தாங்களே வாழவேண்டும் என்று திட்டமிட்டுக்கொண்டு அரசியலில் இருக்கும் பலர் அப்படித்தானே அவனிடம் நடந்துகொண்டார்கள்! கருணாநிதி என்ன புதியவரா?

ஏணிபோல் நின்று எல்லோரையும் தூக்கி வைத்துவிட்டு, மூலியிலேயே நிற்கும் அவன், தேர்தலில் முழு மூச்சாகப் பாடுபட்டான். யார் ஜெயித்தாலும் அவனுக்கு லாபமில்லை; ஆனாலும் அவன் பாடுபட்டான்.

"கருணாநிதிக்கு மேல் ஆனே இல்லை" என்று. "தமிழகத்தில் கருணாநிதி, டெல்லியில் இந்திரா" என்றான்.

உண்மையில் அவனுடைய ரத்தம் நன்றாக இருந்த காலங்களில் எல்லாம் அவன் புத்தி இல்லாமல் நடந்து கொண்டான்.

தேர்தல் பிரசாரம் ஓய்ந்தது.

நாளை வோட்டுப் பதிலு என்னால், இன்று அவனும் கருணாநிதியும் சேர்ப்பாக்கம் விருத்தினர் மாளிகையில் மதிய அமைச்சர் கே.வி. ரகுநாத ரெட்டியைச் சந்தித்தார்கள்.

மூவரும் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, "பாராளுமன்றத்தில் காங்கிரசுக்கு எவ்வளவு இடங்கள் கிடைக்கும்" என்று கருணாநிதி கேட்டார்.

"மூன்றில் இரண்டு பங்கு" என்றான்.

"சீச்சி! என்னய்யா இது? வடக்கே ஜனசங்கம் மிகவும் பலம். மெஜாரிட்டி கிடைக்காது. எங்களுக்கு எதுவும் வேண்டாம் என்று நாங்கள் ஆதரிப்போம்" என்றார்.

"இந்திரா ஊசலாடுவார், தான் அவரை ஆட்டிப் படைக்கலாம்" என்று கருணாநிதி.

"சட்டசபையில் தி.மு.க.வுக்கு எவ்வளவு இடங்கள் கிடைக்கும்" என்று கேட்டார்.

"180 இடங்கள்" என்றான் அவன்.

"என்ன இது. செட்டிப் பிள்ளை கணக்காக இல்லையே..." என்று கேலி செய்தார்.

"160 இடங்கள் தான் கிடைக்கும்" என்றார். பொழுது விடிந்தது. வோட்டு எண்ணிக்கை ஆரம்பமாயிற்று.

அவன் சொன்னது போலவே நடந்தது. இரவு பதினொரு மணிக்குக் கருணாநிதி டெலிபோன் செய்தார்.

"என்னய்யா, நீர் சொன்ன மாதிரிதான் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது! இனி அந்த அம்மா யாரையும் மதிக்காது" என்று.

1971ல் இந்திரா ஊசலாடி, தி. மு. க. வையே நம்ப வேண்டி, இருந்திருக்கும்படியான ஏறக் குறைய கருணாநிதியே பிரதமராக நடந்து கொண்டிருப்பார்.

ஆனால் கடவுள் இந்திராவைத் தூக்கி உச்சத்தில் உட்கார வைத்து விட்டார்.

1971 தேர்தல் ஸ்தாபன காங்கிரசை அடியோடு புறக்கணித்து விட்டது. பல முத்த தலைவர்கள் படுதோல்வி அடைந்தார்கள். காங்கிரஸ் '0' 'ஓ' என்பது '0' ஓவாகவே ஆகிவிட்டது. ஜனசங்கம் எல்லாம் இருக்கும் இடம் தெரியவில்லை.

அவன் "இந்தியா இத்தொடரவே" என்றொரு கவிதை எழுதினான்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் எனும்பும் தோலுமாகக் கிடந்த நிலை மாறி ஆயிரம் யானை பலத்தோடு எழுந்து நின்றது. அவனுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி இதுதான்.

ஆனாலும், தமிழக இந்திரா காங்கிரஸ் எலி கிடைக்காத பூனையாக வற்றிப்போய்க் கொண்டிருக்கிறதே என்ற கவலை.

இந்திரா நினைத்ததெல்லாம் நடந்தது. ஒரு மணி ஜீவனுக்கு இது ஆணவத்தைத் தருவது இயற்கை. ஆனாலும் இந்திரா அடக்கத்துடனேயே நடந்து கொண்டார். (வளரும்)

நித்யாவின்
உணர்வு!

வெண்பட்டில் உருளும் கருந்திராட்சை போன்ற துருதுருவென்ற கண்கள், கலகலவென்ற பேச்சு, பளிச்சென்ற சிரிப்பு இவை விளம்பர மாடல் அழகி நித்யாவின் சொத்து.

புடவை கட்டிப் பழகும் பருவத்தில் உள்ள நித்யாவுக்கு என்ன பிடிக்கும்?

"சமையல் என்றால் கொள்ளைப் பிரியம். ஐ மீன் சாப்பிடுவது!" என்று கூறிச் சிரிக்கிறார். "காப்பி போட அம்மா கற்றுத் தந்த புதிக். அம்மா கோயிலுக்குப் போய்விட்டாள். வீட்டுக்கு வந்த விருந்தாளிக்குக் காப்பியில் சர்க்கரைக்குப் பதில் ரவை போட்டுக் கொடுத்துவிட்டேன். அதுதான் எங்கள் வீட்டுக்கு அவர் கடைசியாக வந்தது" என்று நித்யா சொன்ன போதிலும் இப்போதெல்லாம் ரொம்ப முன்னேற்றம் தான் என்று தெரிய வருகிறது.

"மாடலிங் தவிர வேறு 'ஹாபி' உண்டா?"

"யாரும் கேட்கவில்லை என்பது நிச்சயமானால் மனம் விட்டு, வாய்விட்டுப் பாடுவதில் ஓர் அலாதி ககம் காண்கிறேன்!"

அரிசிப் பதிகள் காட்டிச் சிரிக்கிறார் நித்யா.

பேட்டி: சிக்கி

பேட்டை வண்ணப் படம்: எம். கே. ராமமூர்த்தி

இது என்ன வினோதப் பழக்கமோ? அவளுக்கே புரியவில்லை. அதென்னமோ தெரியவில்லை. அவளும் கூடாது கூடாது என்று தான் பார்க்கிறாள். நிறுத்த முடியும் என்று தோன்றவில்லை. வீனஸ் என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

"ஏம்மா... இப்போ அரிசியும் உளுந்தும் கொண்டு வந்தால் அரைக்கத் தருவிங்களா?" கவனத்தைத் திருப்பியது அந்த இளம் குரல்.

"கொண்டு வாங்களேன். அரைக்கத் தரேன்" இயந்திரத்தனமாக வந்தது பதில். "ஒரு கிலோவுக்குத் தொண்ணூறு பைசா. ஒரு படிக்கு ஒண்ணு முப்பது." இடிலிக்கா தோசைக்காள்னு சொல்லிட்டமங்கன்னு அதுக்குத் தகுந்த மாநிலி அரைக்கத் தருவேன்."

அமிர்தம் போட்டு போடாமல் பீனினஸ் செய்து கொழிப்பவன். வீட்டு ஹாலிலேயே வெட்டு கிரைண்டர் போட்டு அக்கம் பக்கம் தெரிந்தவர் தெரியாதவர்க்கெல்லாம் அரைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வியாபாரம் குடு பிடித்தது.

வருகிறவர்களிடம் சிரித்த முகத்துடன் பழகி, அவர்களைப் பர்மனென்ட் கஸ்டமர் ஆக்கிக் கொண்டு விடுவான்.

எல்லாம் சரிதான். ஆனால் அந்த ஒரு வீனஸ் மட்டும்தான் அவளுக்கே புரியாமல் அவளுக்குள் புருத்து கொண்டு விட்டது. கருங்கச் சொன்னால் அதிதக் கற்பனை.

மாவரைக்க வரும் பெண்களிடம் கலகலப்பாகப் பேச வேண்டியதுதான். அதற்காக? திடீரென்று தன் கதையைச் சொல்வதாக ஆரம்பிப்பான். கம்மா இஷ்டத்துக்கு வாய்க்கு வந்த கற்பனை யெல்லாம் சரளமாய்ப் புருத்து விளையாடும். வருகிறவர் களுக்குத் தன் மேல் முழுப் பரிதாபம் ஏற்பட்டுவிட வேண்டும். அத்தனை உருக்கமாய்ச் சரகு விடுவான். அரை சதவீதம் கூட உண்மையைத் தப்பித் தவறியும் கலந்து விட மாட்டான்!

கொஞ்ச நேரம் முன்னால் விசாரித்துக் கொண்டு போன பெண் பெரிய பாத்திரங்களில் ஊறவைத்த சமாசாரங்களைக் கஷ்டப்பட்டுச் சுமந்து வந்தாள்.

"இருந்து அரைக்க வாங்கிட்டுப் போறீங்களா?... வெச்சுட்டுப் போய் அப்புறம் வந்து எடுத்துக்கிறீர்களா?"

"இருந்தே வாங்கிப் போறேன்... அவசரம் இல்லை..." நீளமாய் அரக்கு பார்டர் சேலை அணிந்து கொண்டிருந்த அந்தப் பெண் பெஞ்சின் மேல் உட்கார்த்தான்.

உளுந்தை நிதானமாய் எடுத்துக் கிரைண்டரில் போட்டவாறு அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தான் அமிர்தம். சிறு வயசுதான். இருபதைத் தாண்டி யிருக்க மாட்டான்.

எழுதுவது யார்?

பரிசு ரூ500/-

கல்கி ஆகஸ்டு 2 ஆண்டுமலர், அதிகப் பக்கங்களுடன், தமிழ், பேசும்படத்தின் பொன்விழா ஆண்டிசையொட்டி: சினிமா சிறப்பிதழ் என மலர்கிறது.

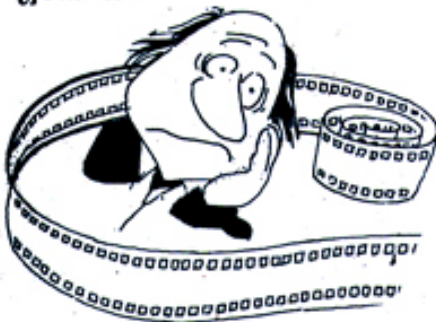
இந்த மலருக்கென திரை உலக பிரபலஸ்தர் ஒருவர் முழுநீள் நாவல் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் யார்? கீழே உள்ள கட்டத்தில் எழுதி இந்தப் பக்கத்தை உறையிலிட்டுத் தபாலில் அனுப்பவும்.

கல்கி சினிமா சிறப்பிதழுக்கு முழுநீள் நாவல் எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்:

என் பெயர், விலாசம்: _____

வெய்யுத்து _____

சரியாக ஊகிப்பவருக்கு ரூ 500/- பரிசு. ஒருவருக்குமேல் சரியாக ஊகித்தால் பரிசுத்தொகை பகிர்ந்து அளிக்கப்படும். உறையின் மேல் "எழுதுவது யார்?" என்று குறிப்பிடவும். கடிதப் போக்குவரத்து கிடையாது. முடிவு தேதி ஜூலை 8.

கொள்ளை அழகு. கழுத்தில் அதிநாகரிகமாக மெல்ல...ல்...விய சங்கிலி தொங்கியது. பத்துப் பிடி!

"நீங்க எங்கே இருக்கீங்க?" சாதாரணமாய்ப் பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

"போன வாரம்தான் - பக்கத்துத் தெருவில் குடிவந்தோம்." - சிக்கணப் பதில்.

"உன் பேர் என்னம்மா?"

"வனிதா."

"படிக்கிறியா?"

"பி.ஏ. முடிச்சுட்டேன்."

உருத்து பாதியாகி - காலாகி - அரைச் காலாகிப் பொடித்து மசிய ஆரம்பித்தது. கிரைண்டரின் சீரான சப்தத்தில் ஒரு ரிதம் இருந்த மாதிரிப் பட்டது.

"இது முன்னாடி எங்கே இருக்கீங்க?"

"திருச்சியில. சில துக்கங்கள் நடந்துடுத்து. அப்பா காலமாயிட்டார். அதற்கப்புறம் அங்கே இருக்கப் பிடிக்காமல் நாங்க இங்கே அண்ணா கூட வந்துட்டோம்." - இப்போது தான் கொஞ்சம் அதிகம் பேசுகிறார்.

"ஹலம். நான்கூடத் திருச்சியில்தான் இருந்தேன். உனக்காவது அப்பா இறந்தார்! எனக்குப் புருஷனே போயிட்டார். அப்புறம் பிழைக்க வழியில்லாமல் ரொம்பத் திண்டாடினேன். எத்தனை நாள் நகைகளை வித்துச் சாப்பிட முடியும்? அப்போ ஒரு மகானுபாவர் ரொம்ப உதவி பண்ணினார். கைக் காசைப் போட்டுக் கிரைண்டர் வாங்கிக் குடுத்தார். இத்தனைக்கும் என்கிட்ட எந்தப் பிரதிபலனையும் எதிர்பார்க்கலை!"

"அப்படியா? ரொம்ப உபகாரமாய் இருந்திருக்கும்" - ஏதோ பதில் சொல்ல வேண்டுமே என்று சொல்லி வைத்தான் வனிதா. அமிர்த்தத்துக்குத் தாங்க முடியாத திருப்தி. இவளை ஒரு கற்பனைக் கதையில் மடக்கிப் போட்டாகி விட்டது. இனிமேல் இவனுக்குத் தன்மேல் ஒரு நிரந்தரப் பரிதாபம் ஏற்பட்டு விடும்.

திரும்பிப் பார்த்தான். செய்தித் தாள் பப்படத்தது. திணைவாஞ்சலிப் பகுதியில் ஒரு கண்ணியமான மனிதரின் படம். கீழே அவரின் பெயரும் ஊரும்!

தன் கதைக்கு முத்தாய்ப்பு வைக்கக் கிடைத்தது ஒரு அருமையான பெயர்.

"இப்போதும் கூட திருச்சி மகாலிங்கம் ஐயர்னு யாராவது சொன்னால் போதும். அவர்கள் காலிலேயே! விழுந்து வணங்கிடுவேன்" - திருச்சி ல்டேஷன் கூட எப்படி இருக்கும் என்று அவனுக்குத் தெரியாது!

சட்டென்று அந்தப் பெண் எழுந்தான். தன் அப்பா யாரோ ஒரு பெண்மணிக்காகப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார் என்று அம்மா நம்பிக்கொண்டு அவர் இறந்த பிறழ்க்கூட அவர்மேல் அந்த ஆத்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு... ஓ! உடனே ஓடிப்போய் அம்மாவிடம் இந்த மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அப்பா பணம் செலவழித்தது இத்தனை நல்ல காரணத்துக்காகவா?

மாஸை மறந்து மடமடவென்று வாசலில் இறங்கி நடந்தாள் வனிதா. விழித்தாள் அமிர்தம்!

ஆரோக்கியம், ஆனந்தம்,
ஒன்றுக்காக என்று ஆதாரம்

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு இன்கவைமிக்க
போர்ன்விடா வழங்குங்கள். போர்ன்விடாவில்
கோகோ, மால்ட், பால் மற்றும் சர்க்கரையின்
சுதப்பண்புகள் நிறைந்துள்ளன.

இப்போது! பெரும் சேமிப்பு ஒரு குழு ரூபாய்
7.00-ல் பேக்குடன்

கிராப்ரிஸ்
போர்ன்விடா
அளியபது அத்தனையும் நலம்

போர்ஹென்ஸ் - பல் டாக்டரால் உருவாக்கப்பட்ட டீத்பேஸ்ட்

**உங்கள் பற்களை சுத்தம் செய்யும் போதே
ஈறுகளையும் வலுப்படுத்த உதவுகிறது**

ஈறு உபாதையால் ஆரோக்கியமான பற்களைக்கூட இழக்க நேரிடும்

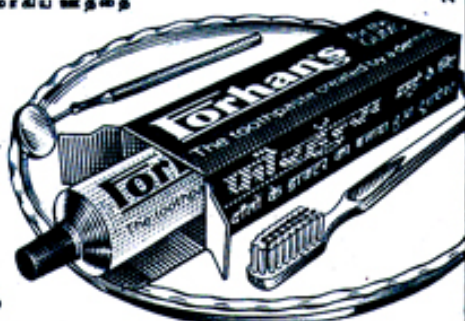

பல் டாக்டர்கள் கூறுகிறார்கள், உங்கள் பற்கள் சரிவர சுத்தம் செய்யவில்லையெனில் பற்களையும் ஈறுகளையும் சுத்தி, மெல்லிய கிருமிகளின் படிவமாலையான தாது (Plaque) தோன்றுகிறது. இதுவே நாளை உங்கள் பற்களை பாதுகாப்பாக மாற்றி, ஈறுகள் பலவீனப்படுத்தி, அவற்றைத் தள்ளுவதால் ஆரோக்கியமான பற்களும் இழந்து விடக்கூடும். ஈறுகெட்டால் உடல் பலமே கெடும்.

ஈறுகளுக்கு போர்ஹென்ஸ் பாதுகாப்பு

டாக்டர் போர்ஹென்ஸின் விசேட (அல்ட்ராக்ரூன்ட்) சேக்கைப் பொருள் உங்கள் பற்களை வலுப்படுத்தி ஈறு உபாதைகளைத் தடுக்க உதவுகிறது. ஆகவே, போர்ஹென்ஸ் டீத்பேஸ்ட், போர்ஹென்ஸ் டீன் ஆக்ஷன் டீதரேஷன் கொண்டு பற்களைத் துலக்குங்கள். ஈறுகளைத் தேய்த்துக் கொடுங்கள்.

251 F-203 TAM

போர்ஹென்ஸ் - ஈறுகளுக்கெனவே

Regd. T.M. Geoffrey Hannen & Co., Ltd.

கிஸ்ஸங்கள்

ஜி.வி. சரின் மலையாள விலையிலிருந்து தப்பிய 'மீன்' தமிழில் 'கடல் மீன்கள்' ஆகியிருக்கிறது. முழுக்க முழுக்க கடலும் கடல் சார்ந்த இடமுமே கதைமீன் தளம். எம்ஜிஆரும் மற்றவர்களும் போட்டு அரைத்தெடுத்த மாழுவான கதைதான். இந்த முறை கமல்.

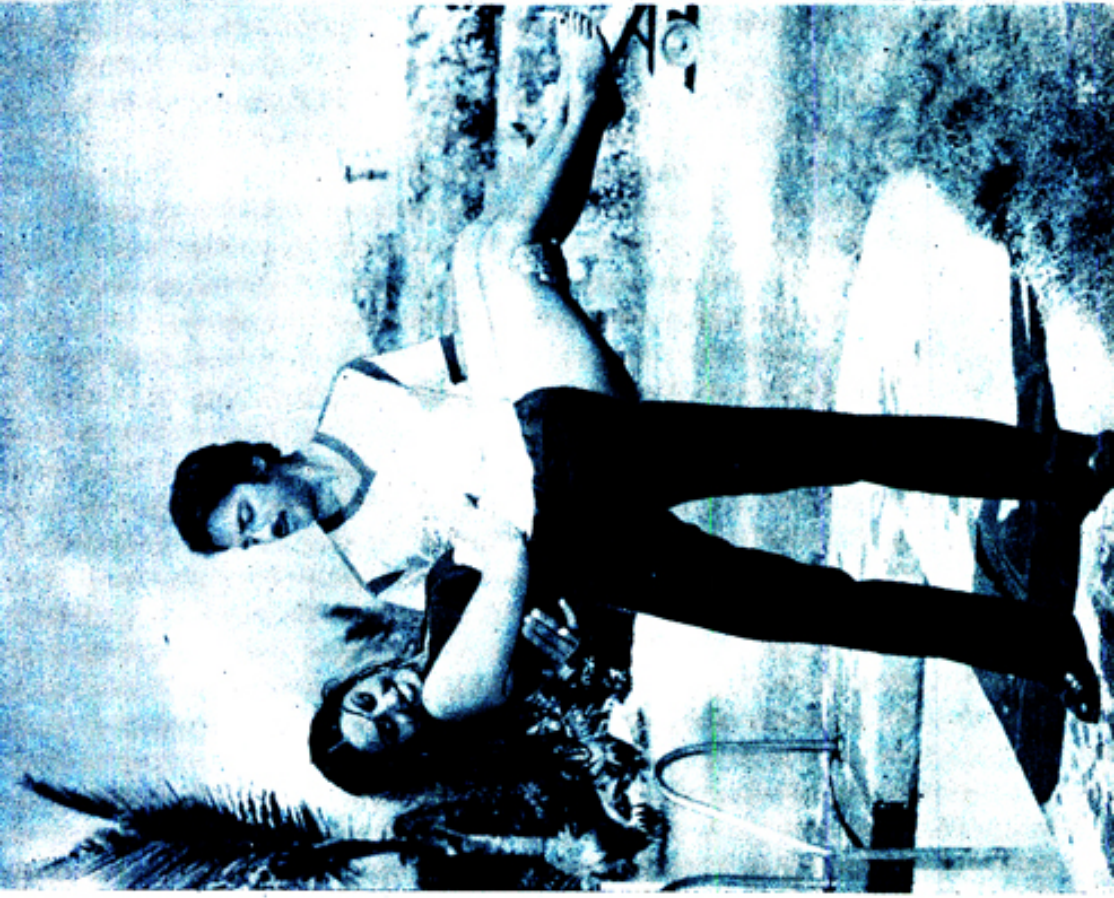
தன் தாவையப் புறக்கணித்த தந்தையைத் தனையே பழிதீர்க்கிறான், ஏகப்பட்ட மசாலா வேலைகள் செய்து, மீண்டும் இணையும் அப்பா அம்மா இருவரும் இறந்துபோக அப்பாவின் ஆசைப்படி இருவர்க்கும் மகன் ஜலசமாகி அமைக்கிறான்.

தந்தை வேடத்தில் தலைப் பொருளைச் சொரியும் மேனரிசுத்துடன், கரகரத்த குரலில் பேசி விதயாசமாய்ச் செய்கிறார் கமல். இளைய கமல், வாணி தந்த காஸ்ட்டியும்களில் அழகாய் வந்து அடிக்கடி அடிதடி போடுகிறார். கமலின் பரிய நாயகியாய் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் கஜா தாவைப் பின் பகுதியில் அம்மாவாகப் பார்க்க முடிகிறது. பிரிந்து, மீண்டும் சந்திக்கையில் தன்னைத் தொடரும் கணவனை மறுத்து ஏதோ 'தவம்' அது இது என்று ஏகமாய்க் குழப்புகிறார் கஜாதா.

இனியராஜா பாடல் காட்சிகளிலும் திறமையைக் காட்டுகிறார்கள். தேங்காய், நாகேஷ், தங்கவேலு என்று காமெடி மும்மூர்த்திகள். மூர்த்தி பெரிது கீர்த்தி சிறிது. ஸ்வப்னா, அம்பிகா, நிழல்கள் ரவி, ஜெயச்சந்திரன் என்று ஏகப்பட்ட பேர். இருக்கிறார்கள் அவ்வளவுதான். கதை, தான் போகிற போக்கிற்குப் போகட்டும் என்று எல்லாக் கேரக்டர்களும் வளைந்து கொடுக்கின்றன. ஏகப்பட்ட சொத்துக்களைக் கொஞ்சமும் அறிவில்லாமல் ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் மற்றவர்க்கு சாதாரணமாய் எழுதி வைத்துப் பின் ஏமாறுகிறார்கள்.

பொன் எடுத்து நகை செய்கிறோம் என்ற பெரிய நினைப்பில் நிறைய உழைத்திருக்கும் இந்த பூனிட், கைகில் இருப்பது வெறும் மண் என்று உணராமல் போனதுதான் கஷ்டம். மலையாளத்தில் மீன் - தமிழில் கருவாடு!

-சிந்து - ஜீவா

லால்குடி ஜெயராமன் வயலின் இசைத்தட்டு. பம்பாய் ஜன்முகானந்தா ஹாலில் செய்த நேரடிப் பதிவு.

ஸ்ரீ சங்கர மடம் கட்டட
நிதிக்காக லால்குடி
ஜெயராமன் அளித்த வயலின்
இசையை ஸ்டீரியோ LP
இசைத்தட்டாக (S/33ESX.
17537) வழங்குகிறோம்.
இது எச்எம்வி நேரடியாகப்
பதிவு செய்த முதல் கர்நாடக
வாத்திய இசையாகும்.

இதிலுள்ள இரண்டு கீர்த்
தனைகள், ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின்
புகழ்பாடி, அவர் பெருமை
களைக் கூறுகின்றன.
லால்குடி ராகங்களை
அழகாகக் கையாண்டு
அருமையாக வாசித்துள்ளார்.
இனிய இசைகேட்டு மகிழும்
எல்லோருக்கும் இந்த இசைத்
தட்டு ஒரு நல்விருந்து.

எல்லா எச்எம்வி டீலர்களிடமும் கிடைக்கும்.

தி கிராமபோன்
கம்பெனி ஆஃப்
இந்தியா லிமிடெட்

சிறந்த கலைஞர்கள்—
சிறந்த இசை.

வீராவில் எச்எம்வி
மிஷனிக்ஸெட்டுகளில்
பெரியிடப்படும்.

சுகரிமா சுகரிமா சுகரிமா சுகரிமா

திருடன்: ரயில் பயணங்களில், சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்தால் 500 ரூபாய் அபராதம். தெரியுமா?
மகன்: தங்கச் சங்கிலியா, கோல்டு கவரின் சங்கிலியா?

—உ. சுயம்புலிங்கம்

“என்னங்க இது இத்தனை நாளாகியுமாரும் கண்டுக்கலை?”
—புலியூர் பிரபா

● எம். ஜி. ஆர்., அ.இ. அ.தி.மு.க.வின் எதுவாகத் திகழ்கிறார்?
“ஆணிவேர்..”

● மத்திரி பதவியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ப. உ. சண்முகத்துக்கு என்ன சமாதானம் சொல்லலாம்?
“விடியும்வரை காத்திரு..”

● இன்றைய அரசியலில் மிகவும் அதிகமாகக் காணப்படுவது?
“தில்லு மூல்லு..”

● ராஜநாராயணன் எந்தக் கட்சிக்குப் போனாலும் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவரை எதுவாக நினைப்பார்கள்?
“சுமை..”

● மொரார்ஜி தேசாய் பாரத தேச மக்களை எப்படி அழைக்கிறார்?
“வேளிச்சத்துக்கு வாங்க..”

● கப்புடுவின் விமர்சனத்தைப் பார்த்து விட்டு விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகி வருகிற கப்புடுவை எதை வைத்துத், தாக்க வேண்டும், போலிருக்கும்?
“கல் தூண்..”
வித்யா கண்ணன்

ஒருவன்: பாலைவனச் சோலைவில கதாநாயகன் ஏண்டா தாடியோடவே இருக்கான்?
மற்றவன்: பாலைவனத்தில் ஒரு சோலை இருந்தா எப்படி இருக்கும் இறதைக் காட்டத்தான்.
ஆர். கார்த்திகேயன்

அவன்: நீ கமல் ரசிகையா இருக்கலாம். அதுக்காக நானே போய்க் ‘கடல் மீன்’ பிடிச்சிட்டு வந்தால்தான் ‘சுறி வைப் பேன்னு’ சொல்றது நியாயமா?
—நயினாரகரம் குலஸ்

● அவன்: “இரயில் பயணங்களில்” எடுத்த நம்ம டி. வி. இராஜேந்தர் ஒரு தப்புப் பண்ணிட்டார்டா!
நண்பன்: என்னதுடா அது?
அவன்: அவரே சொந்தத் திரெட்டர் கட்டி அதிலேயே ரிஸஸ் பண்ணியிருக்கலாம்!
—வி. மனோகர்

சுகரிமா சுகரிமா சுகரிமா சுகரிமா

ஷெண்பக மரத்தடியில் போடப்பட்டிருந்த சிமெண்ட் ஆசனத்தில் இருவரும் அமர்ந்து கொண்டனர். சொன்னபடியே மாதங்கி, நர்மதா அம்மா வீட்டுத் தோட்டத்தில் அவளைத் தேடி வந்து விட்டது ஒரு சிறு ஆறுதலை அளித்தது.

எப்படிப் பேச்சை ஆரம்பிப்பது? தொண்டையைச் செருமிக் கொண்டாள். ஓரக் கண்ணால் அவளைக் காலோடு தலை வரை ஆராய்ந்தாள்.

நீலவண்ண வாயில் சேலை இடையில், காதுகளில் முத்துத் தோடு, கழுத்தில் தாவிச் சரடு... அப்பாடா! அதைத் தூக்கி எறியவில்லை! கைகளில் பிளாஸ்டிக் வளையல்... மிக எளிமையான கோலத்தில், அதிக அழகுடன் அவள் காணப்பட்டாள். இத்தனை நாளும் இந்த அபூர்வ அழகை ரசிக்கத் தெரியாத மடையனாக இருந்து விட்டோமே! உள்ளம் வருந்தியது.

"என்னவோ பேசுணும்னு சொன்னீங்க" மாதங்கி அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தபடி கேட்டாள்.

"இந்த நீல நிறச் சேலை உனக்கு ரொம்ப அழகா பொருத்தமா இருக்கு..." மென்று விழுங்கியபடி முடிப்பதற்குள், அவள் "கனக்" கென்று சிரித்தாள்.

உன்னை என் மனைவியா வாழும்படி வேண்டிக் கொள்ளத்தான் வந்தேன், மாதங்கி! சத்தியமா என்னை நம்பு...."

"கட்டாயக் கல்யாணத்திலே உங்களுக்கு ரொம்ப வெறுப்பு ஏற்பட்டிருந்திச்சே!"

"ஆரம்பத்திலே வெறுப்பு இருந்தது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால், நாளடைவில் உன் மேலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எனக்கு உண்மையான அன்பு ஏற்பட ஆரம்பித்திருந்ததை நானே உணரத் துவங்கின சமயம்தான் அந்த மொட்டைக் கடிதம் வந்து மனசைக் குழப்பிட்டது."

"இப்பத் தெளிவுகட்டதாக்கும்!" குறும்பாகக் கேட்டாள் அவள்.

"ஆமாம். அந்த மொட்டைக் கடிதம் உங்க பெரியம்மாவோட ரூழ்ச்சிக்கு தெரிந்துவிட்டது. நான் பிற்பாடு எத்தனை வேதனைப் பட்டேன் தெரியுமா? ஆனால், அதே சமயம் உன்மேலே ஏற்பட்ட பிரியத்தால்தான், எனக்கு அப்படி ஒரு கோபம் வந்துள்ளது புரிஞ்சுகொண்டேன்." பெருமூச்சு விட்டாள்.

மாதங்கி பதில் பேசவில்லை. "அதுமட்டுமா? உங்கிட்ட வேறே, என்னைப்பத்தி உங்க பெரியம்மா

கழுத்தில் வீழ்ந்த மாலுமீ 23 லக்ஷ்மி

"இதைச் சொல்லவா சென்னைவிலிருந்து இவ்வளவு தூரம் புறப்பட்டு வந்தீங்க?" வேடிக்கையாக அவள் கேட்டதும், திடுக்கிட்டுப் போனாள் அவள்.

மாதங்கி மாறித்தான் போயிருக்கிறாள். முன்னிலைப் பளிச்சென்று காணப்படுவது போலவே பளிர் என்று மிகத் துணிச்சலாகப் பேசவும் தெரிந்து வைத்திருக்கிறாளே?

"சத்தி வளைக்காமச் சொல்லிடறேன் மாதங்கி! அம்மாவுக்கு உடம்புக்கு முடியாம தள்ளிச் ஹோமியே சேர்த்திருக்கு."

"சொன்னீங்கனே..."

"நீ இல்லாம விடு விடாவே இல்லை. அதனால்... உன்னைக் கூட்டிக்கிட்டுப் போகணும்னு வந்தேன்."

"எதுக்கு? வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளவா?"

"மாதங்கி! என்னை மன்னிச்சு, எனக்கு எப்படி, எங்கே ஆரம்பிச்சப் பேசறதுன்னே விளங்கலே." பரிதாபமாகக் கூறினாள் அவள்.

மாதங்கி மெதுவாகப் புன்னகைத்தாள். "உங்கிட்ட முதல், நான் செய்த தவறுகளுக்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு,

கதை கட்டிவிட்டாங்களாமே?"

"ஆமா, சொன்னாங்க... ஏதோ கார் விபத்துல..."

"அது பெரும் பொய்!" என்று கூவினாள் ஹர்ஷன்.

"இப்ப என்ன அதுக்கு? நான்தான் அதை நம்பலியே? பயமுறுத்தினாங்க, வெளியே சொல்லவில்லை."

"மாதங்கி! நீ ரொம்ப உயர்ந்த மனசுடைய பொண்ணு. என்னைப் போல ஆத்மீர்ப்பட்டு, அவசரப்பட்டு முடிவேடுக்கலே."

"நடத்தைப் பத்தி இப்ப என்னங்க..."

"இல்லே மாதங்கி! உங்க பெரியம்மா சொன்னது பொய்யின்னு நாம வாழ்ந்து காட்டணும். தயவு செஞ்சு எனக்கு ஒரே ஒரு முறை சந்தர்ப்பம் கொடு. நல்ல கணவனா நான் வாழ்ந்து காட்டுகிறேன்." கெஞ்சினாள்.

மாதங்கியின் கண்கள் கலங்கின. "எங்கம்மாவைச் சரிவரப் புரிஞ்சுகொள்ளாம, அவளையும் அவளோட நல்ல மனசை

யும் நான் நோக அடிச்சேன். அதனால், என் அம்மாவுக்கும் நல்ல பிள்ளையா வாழ்ந்து. அவங்க மனசையும் குளிரச் செய்ய முயலணும்னு ஆசைப்படறேன், மாதங்கி! என்னை நம்பு, உறுதியாச் சொல்றேன். என்னை இவியாவது மன்னிப்பாயா?" என்று உணர்ச்சி வசத்தால் தடுமாறிலுன் ஹர்ஷன்.

"கொஞ்சம்-நிதானமாகப் பேசுங்க" என்று மாதங்கி கனிவாக.

"உன் கடிதத்தைப் படிச்சேன். விவாகரத்து தேவைன்னு நீ மிக அவசரமான முடிவை எடுத்திட்டேன்னு எனக்குத் தோணிட்டது. அதப் பத்தி சரியா எடுத்துச் சொல்லி, நேராகவே பேசித் தீர்த்துப் பிடலான்னுதான் உன்னை டெலிபோனில் கூப்பிட்டுப் பார்த்தேன். ஆனா, நீ போனை பட்டுன்னு வச்சிட்டியே...." குழந்தை போல அரற்றிலுன் அவன்.

"கடிதாரியைப் படிச்ச" கோவத்திலே, என்னைத் தாறு மாறாத் திட்டத்தான் 'போன் பண்றீங்கன்னு நினைச்சேன். அந்தப் பயத்துல 'டக்'குணு போனை வச்சிட்டேன்" முறுவலித்தான் மாதங்கி.

"என்னைப் பத்தின தப்பான எண்ணம் தானே உன் மனசிலே உருவாகியிருக்கு... இல்லையா?"

"உருவாக்கினது.... நீங்கதானே...."

"மாதங்கி! நான் பழைய ஹர்ஷன் இல்லை!"

"சந்தோஷம்!"

"நீ இன்னிக்கு 'இண்டர்வியூவுக்குப்போய் வந்திருக்கே. வேலை கிடைச்சிடும்னு நர்மதா அம்மா சொன்னாங்க."

"ஆமாம்."

"மாதங்கி! உனக்கு வேலை பார்க்க ஆசையாக இருக்கலாம் இல்லியா?" என்று குழைவுடன் கேட்டான் ஹர்ஷன்.

"ஆமாம். எனக்கு வேலை பார்க்க எப்போதுமே ஆசைதான்." கூறியபடி எழுந்தான் மாதங்கி.

ஹர்ஷன் முகம் கருங்கியது. "அப்படியானால்...."

"நர்மதா அம்மா வரட்டுமே. அவங்க எனக்குக் கை கொடுத்து ஆதரிச்சதாலே, தாய் போல... அவங்களும் வந்த பிறகு முடிவு செய்தா நல்லது...."

சட்டென மாதங்கியின் கரங்களை ஒரே தாவலில் எட்டிப் பற்றிக் கொண்டான் ஹர்ஷன்.

"ப்ளீஸ்! மாதங்கி! என்னை ஏமாற்றி விடாதே. நான் ஒரு நல்ல முடிவு காண வேணும்னுதான் இத்தனை தூரம் ஒடொடி வந்திருக்கேன். தவறு செய்தவன் திருந்துவதற்கு ஒரே ஒரு வாய்ப்புத்தான் நான் கேட்கிறேன்."

மாங்கையர் மலர்

முடிவு தேதி 15-7-81

● "இது க்ஸ்தூரி, பள்ளிகள் திறக்கும் மாதமாயிற்றே: சம்பளம், புத்தகம் என்று இம் மாதம் எங்களுக்கு ஏகப்பட்ட செலவு, தெரியாதா? முடிவு தேதி 15-6-81 என்று வைத்திருக்கிறீர்களே, நியாயமா? மாங்கையர் மலர் பிரதிகளை இரு ஆண்டுகளுக்கு இலவசமாகப் பெறும் வாய்ப்பை நாங்கள் இழக்க வேண்டியிருக்கிறதே?" என்றெல்லாம் வினவி எழுதியுள்ள நூற்றுக் கணக்கான வாசக அன்பர்களின் கோரிக்கைக்கு இணங்கி முடிவு தேதியை ஒரு மாதம் ஒத்திப் போட்டிருக்கிறோம். எக்காரணம் பற்றியும் இச்சுறுகை 15-7-81க்குப் பிறகு நீடிக்கப்படாது.

கு. 36 பெறுமானமுள்ள மாங்கையர் மலர் இதழ்கள் மாதத்துக்கு ஒன்றாக இலவசமாக உங்கள் வீடு தேடி வரும்.

இத்தப் பரிசைப் பெற நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் இது தான்: கீழ்க்கு

இரண்டு ஆண்டு சந்தா ரூ. 120 செக், மணி யார்டர் அல்லது டிராப்ட்டு மூலம் அனுப்புகள். வேலியூர் செக்கானால் பாங்க் கமிஷன் ரூ. 1 சேர்த்து அனுப்பவும்.

இதனால் நீங்கள் இரட்டிப்பிப் பயனும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறீர்கள்.

1. இரண்டு வருஷத்துக்குக் கல்கி இதழ்களை ஆண்டுதமாகப் படிக்கலாம்.

2. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மாங்கையர் மலர் இதழ்களை இலவசமாகப் பெற்றுப் படித்து இன்புறலாம்.

ஏற்கனவே கல்கி சந்தாதாரராக இருப்பவர்களும் தங்கள் சந்தாவை மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடித்துக் கொள்வலாம்.

மாணேஜர்

கல்கி, சென்னை 600032

**“காம்ப்ளான் ஒண்ணுதான் சரி
என் குடும்பத்துக்கு
...திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு.”**

“பல வேலைகள்
சாப்பிட்ட தவறி விடும்
என் கணவருக்கு”

“சாப்பிடும்போது
சண்டத்தனம் செய்யும்
என் மகனுக்கு”

“நோயுடல் தேறிவரும்
என் தாயாருக்கு”

**காம்ப்ளான் ஒன்றுதான்
எவருக்கும் தேவைப்படும்
23 மூலாதார ஊட்டச் சத்துக்களால்
முழுமை பெற்றது.**

காம்ப்ளான் ஒன்றுதான் திட்டமிட்ட
விஞ்ஞானக் கலவைவாக உடலுக்கு
அன்றாடம் தேவைப்படும் 23
மூலாதார ஊட்டச் சத்துக்களை
அளிக்கிறது: புரதங்கள், கார்போ-
ஹைட்ரேட், கொழுப்புச் சத்து,
வைட்டமின்கள், உலோக தாதுக்கள்,
எனவேதான், டாக்டர்கள் பெரும்-
பாலும் சிபாரிசு செய்யும் ஆரோக்கிய
பானமாக விளங்குகிறது காம்ப்ளான்.

கிடைப்பவை நாலாவகை: இளகவை
ரகங்களாக—சாக்கலேட் காம்ப்ளான்,
ஏலக்காய்-சூங்குமப்பூ காம்ப்ளான்,
ஸ்ட்ராபெர்ரி காம்ப்ளான், தவிர
சாதா காம்ப்ளான்.

“அசுதியினால்
சரிவர
சாப்பிட
முடியாத
எனக்கு”

**திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு
காம்ப்ளான்®**

மாதங்கியின் கண்களில் நீர் பளிச்சிட்டது. "கையைவிடுங்க... நர்மதா அம்மா வராங்க." மெல்லத் தன் கரங்களை விடுவித்துக் கொண்டாள்.

காரை நிறுத்திவிட்டு இறங்கிய நர்மதா இருவரையும் ஒரே கணத்தில் பார்வையால் அளந்தாள்.

"மாதங்கி! பேசி முடிச்சிட்டியாம்மா?" மாதங்கி மகிழ்ச்சி போங்கச் சிரித்தாள். ஹர்ஷன் வியப்புடன் நின்றான். "மனம் விட்டு இன்னும் மாதங்கி எந்த முடிவும் சொல்லவில்லையே? இதென்ன கேள்வி?" நர்மதா உரக்கச் சிரித்துவிட்டு ஹர்ஷன் பக்கம் திரும்பினாள்.

"உள்ளே போ ஹர்ஷன்! வீடு தேடி வந்த மருமகப்பிள்ளைக்கு காப்பிடிபடக்கூடக்கொடுக்காம வாசலிலேயே நிறுத்தி வச்சப் பேசிக் கிட்டிருக்காளே இந்தப் பொண்ணு!" என்றான் உற்சாகமான குரலில்.

மாதங்கி ஹர்ஷனை மென்மையாகப் பார்த்து முறுவலித்துவிட்டு உள்ளே சென்று விட்டாள்.

ஹர்ஷன் உள்ளத்திலே நம்பிக்கை உதயமாகியது. புதுத் தெம்புடன் அவன் நர்மதாவைப் பின்பற்றி உள்ளே ஆவலுடன் சென்றான்.

"இன்னிக்கு ராத்திரி உங்க ரெண்டு பேருக்கும் நம்பவீட்டிலே விருந்து. இன்னிக்கு என்ரோட ரெண்டு பேரும் தங்கியிருந்து, நாளைக் காலை புறப்பட்டுப் போனால் போதும். என்ன நான் சொல்றது கேட்கிறதா?" அதட்டலாக உரிமையுடன் உத்தரவு போட்டாள் நர்மதா.

முட்டுக்கட்டையாக நர்மதா இருப்பாள் என்று அஞ்சிக் கொண்டு வந்தவனுக்கு ஆனந்தம் கட்டுக் கொள்ளவில்லை.

கண்டிப்புக்காரி என்னுடும் கடமை உணர்ச்சி உடையவளாக இருக்கிறாள். நல்ல வேளை... எல்லாம் எளிதிலே கைகடியிட்டது. தன்னுள் என்னம் நினைந்தான்.

இரவுச் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு கழுவிக் கொண்ட கையைத்துடைக்கத் துவாலையுடன் வந்த மாதங்கியை ஆசையுடன் பார்த்தான் ஹர்ஷன்.

"பெரிய ஆள் மாதங்கி நீ! என்னை எப்படிச் கலங்க அடிச்சிட்டே தெரியுமா? எங்கே நீ என் முகத்தில் அடிச்சாப்பலே வர மறுத்து விடுவாயோன்னு என் மனசு பட்ட பாடு.. அப்பப்பா..." சொல்லியபடியே துவாலை யுடன் அவளது கரங்களைச் சேர்த்துப் பிடித்தான்.

உரிமையோடு அவளை அருகே இழுத்துக் கொண்டான்.

"ஸ்... நர்மதா அம்மா வராங்க... இதையெல்லாம் நம்ம வீட்டிலே வச்சுக்கலாம்.. இருபத்து நாலு மணி நேரம் பொறுக்கக் கூடாதா?" கேலியாக மாதங்கி சிரித்தாள்.

மறுநாள் நர்மதாவிடம் பிரியா விடை பெற்றுக்

கொண்டு... கணவனுடன் மாதங்கி சென்னைக்குப் புறப்பட்டாள்.

காரைத் தங்கள் வீட்டுத் தோட்டத்துக்குள் செலுத்திய ஹர்ஷன் திசைத்தே போனான்.

செம்மண் கரை கட்டிய மாக்கோலம் வராதாவைப் பளிச்சென அவங்கரித்தது. ஆரத்தித் தட்டுடன் விழி மேல் வழி வைத்தபடி வேலைக்காரம்மா நெற்றி நிறையக் குங்குமமும், வாய் நிறைய வெற்றிலைக் காவியமாக நின்று கொண்டு சிரித்தாள்.

வாயிற் பக்கத்துக் கடலின் மீது மாவிலைத் தோரணம் காற்றில் அசைத்தாடிக்கொண்டிருந்தது. உள் பக்கமிருந்து ஊதுபத்தியின் மனம் கம்மென்று முகத்தில் வந்து மோதியது.

"அம்மா! அவங்க வந்தாச்சு... வேலைக்காரம்மா பரபரப்பாக உரக்கக் குரல்கொடுக்கக் கஸ்தூரி ஆவலாக வெளியே வந்தாள். திடுக்கிட்டுப் போனான் ஹர்ஷன். "அம்மா நீங்க இங்கே எப்படி?... வியப்புடன் கேட்டபடி காரிவிருந்து இறங்கினாள்.

"நேத்தே நர்ஸிங் ஹோமிலிருந்து என்னை டாக்டர் வீட்டுக்கு அனுப்பிட்டார். நர்மதா எனக்கு விவரமாய் போன் செய்திருந்தா" என்ற கஸ்தூரி உரிமையுடன் முன்னே வந்து "ம்...! ரெண்டு பேரும் அப்படியே ஒரு நிமிஷம் நில்லுங்க..." என்று உத்தரவிட்டாள்.

வேலைக்காரம்மா ஆரத்தி சுற்றிக் கொட்டின பிறகு உள்ளே வந்த மாதங்கி... "அத்தே!" என்று ஆசையுடன் ஓடிவந்து மாமியாரை அணைத்துக்கொண்டாள்.

மருமகனை ஆதரவோடு மார்பில் அணைத்துக்கொண்ட கஸ்தூரியின் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் முத்துக்கள் பெருகின. மாதங்கியின் தலை மீது ஆசைத் துணிகளாகச் சிதறின.

"எப்படி இருக்கீங்க அத்தே! நான் இல்லாம ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டேனா களையோ?...!" அன்புடன் வினவினாள் மாதங்கி.

"எனக்கு இனி ஒரு வியாதியும் இல்லை. எந்தக் கஷ்டமும் ஏற்படாது. நீ வந்துட்டேங்கற மகிழ்ச்சியிலே நான் நிறைவோட ஆரோக்கியமா ரொம்ப நான் வாழப்போகிறேன். ஏன் தெரியுமா?..." என்று கேட்டபடி இருவரையும் இரு பக்கமும் அணைத்தபடி உள் பக்கம் சென்றாள் கஸ்தூரி.

"சொல்லுங்கம்மா..." என்றான் ஹர்ஷன் அருமையுடன்.

"என் பேரப் பிள்ளைகளை மடியிலே வச்சுக்கொண்டு அவங்களுக்குக் கதைசொல்ல வேறா? அதுக்காகத் தான்..." உரக்க மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்தாள் கஸ்தூரி. எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொண்டு விட்டது போல் அவர்களுக்கு முன்னால் ரோவர் உற்சாகமாகக் குரைத்தபடி குதித்தோடி வந்து கொண்டிருந்தது.

உங்கள் கேசம் அடர்த்தியின்றி
சக்தியின்றி இருக்கிறதா? உங்கள்
கேசத்தைப் பக்குவப்படுத்தி அழகையும்
ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்கிறது...

செழுமையான முதப்போஷாக்கு நிறைந்த ஹேலோ எக் ஷாம்பூ

ண்ட்டம் குறைந்த நிலையில் உங்கள் கேசம் அடர்த்தி
யின்றியும், சக்தியின்றியும், ஆரோக்கியமின்றியும்
காணப்படுகிறது.

பட்டுப்போன்ற, பொன் நிறமுள்ள வழுவழப்பான
ஹேலோ எக் ஷாம்பூ செழுமையான புரத ஸ்டீட்டம்
நிறைந்த உத்தியின் மூலம் உங்கள் கேசத்தை சீராகப்
படியவைத்து அதற்குத் தேவையான எல்லா
ஸ்டீட்டங்களையும் அளிக்கிறது. உங்கள் கேசம் அழகாக
ஆரோக்கியமாக, அடர்த்தியாகத் திகழ்கிறது.

ஹேலோ எக் ஷாம்பூவின் செழுமையான நுரைவளம்
உங்கள் கேசத்தில் புகுந்து அதை பொலிவுடனும்
தூய்மையான பளபளப்புடனும் திகழச் செய்கிறது.

ஹேலோ எக் ஷாம்பூ...

அழகிய அடர்த்தியான ஆரோக்கியமான கேசத்திற்கு

ஐ.ஓ.பியின் ரொக்கப் பத்திரம் பெருகிவரும் பொறுப்புக்களின் மறு தோற்றம்.

வாழ்கள் முழுவதும் நீங்கள் தேசிக்கும் பெற்றோர்கள், மனைவி, குழந்தைகள், பேரக் குழந்தைகள் இவர்களுக்காக நீங்கள் செய்வேண்டிய கடமைகளும் எடுத்துக் கொள்ளும் பொறுப்புக்களும் எங்களுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும்.

ஐ.ஓ.பியின் ரொக்கப் பத்திரம் உறவினர்கள் மீது தொடர்ந்து காட்டும் உங்கள் அக்கறையை எடுத்துக் காட்ட சிறந்ததொரு திட்டமாகும். சிறிய தொகைக்கு இன்று நீங்கள் வாங்கும் ரொக்கப் பத்திரம் பெருகி வரும் நாளைய செலவுகளைச் சமாளிக்க உதவுகிறது. உங்கள் பத்திரத்தின் மதிப்பு நாளடைவில் மூலமடங்காகப் பெருகியிருக்கிறது. சரியான தருணத்தில் இதைப் பணமாக்கி எதிர்பார்த்த செலவுகளைச் சமாளிக்கலாம்.

ரூ. 372க்கு இன்று நீங்கள் வாங்கும் ஐ.ஓ.பி. ரொக்கப் பத்திரத்தின் மதிப்பு 10 ஆண்டுகளில் ரூ. 1000மாக உயர்ந்துவிடுகிறது. மாதந்தோறும் செலுத்த வேண்டியது எதுவும் கிடையாது. ரொக்கப் பத்திரத்தின் மீது குறைந்த பட்சம் ரூ. 37.20ம் அதிகப்பட்சம் ரூ. 92,800ம் ஆகும். இப்பத்திரத்தை, முறையே பத்திராண்டுகள் கழித்தும் ஒரண்டு கழித்தும் பணமாக்கலாம்.

உங்கள் அருகாமையிலுள்ள ஐ.ஓ.பியின் கிளையை அணுகுங்கள். ஐ.ஓ.பி ரொக்கப் பத்திரத்தை ஐந்தே நிமிடங்களில் பெற்றுச் செல்லுங்கள்.

**இந்தியன்
ஒவார்ஸீஸ்
பாங்க்**

உங்கள் வளர்ச்சியை உதவும் நண்பன்

இந்திய இலக்கியப்பரிசுகளில் மதிப்பு மிக்க பாரதிய ஞானபீடப் பரிசு மறுபடி ஒரு மலையாள எழுத்தாளருக்குக் கிடைத்துள்ளது. இந்தப் பரிசுத் திட்டம் துவங்கியவுடன் 1965ம் ஆண்டில் முதல் முதல் இதனைப் பெற்றவர் ஜி. சங்கர குரூப். அது கவிதை நூலுக்கு. இந்த ஆண்டு பரிசு பெறும் எழுத்தாளர் எஸ். கே. பொட்டேகாட் தமது மலையாள நாவலான "ஒரு தேசத்தின் கடமை" நூலுக்கு வட்ச ரூபாய் பரிசும் பரிசுச் சின்னமான வாக்கேவி சிலையையும் பெறுகிறார்.

மலையாள வாசகர் மட்டுமின்றி இந்திய வாசகர் அனைவருமே மகிழ்ந்த தக்க செய்தியே இது. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு

1972ம் ஆண்டு மத்திய சாகித்திய அகாடெமியின் அந்த ஆண்டுக்கான சிறந்த மலையாள நூல் என்ற விருதையும் பரிசையும் பெற்றது தான். இப்போதோ சிறந்த இந்திய இலக்கியப் படைப்பு என்ற விருதையும் பரிசையும் பெறுகிறது. சராசரிமலையாள நாவல்களுக்கு இது பெரிய நூல்தான். 630 பக்கங்கள் பொடி எழுத்தில். சாகித்திய அகாடெமிப் பரிசு பெற்றவர்களே பொதுவாக ஞானபீடப் பரிசையும் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று லும் இரண்டு பரிசையும் ஒரே நூலே பெறுவது என்பது ஒரு சிறப்புத்தானே! இதற்கு முன்பு காண்டேகரின் 'யயாதி' என்ற மராத்தி

ஞானபீடம் ஏறும்

பொட்டேகாட்

முன்னமேயே தம்மை முழு நேர எழுத்தாளராக அர்ப்பணித்துக்கொண்டுவிட்ட 'சங்கரன் குட்டி' குன்னிராமன் பொட்டேகாட் மலையாளத்தில் எழுதினாலும் தம்மை வெறும் மலையாள எழுத்தாளராக மட்டும் கருதவில்லை. அவரது படைப்புகளும் அப்படியே. மொழி எல்லையையும் பிரதேச எல்லையையும் நாட்டு எல்லையையும் சிலவேளை கால எல்லையையும் கடந்து நிற்கும் சில எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் பொட்டேகாட்.

பொட்டேகாட் முன்பு எழுதிய நூல்களில் ஒன்றுக்குப் பெயர் "ஒரு தெருவின்கே கடமை" இப்போது பரிசு பெற்றுள்ள "ஒரு தேசத்தின் கடமை" என்பது கிராமப்புறமான அதிராணிப்பாடத்தின் கதை; சுமார் ஐம்பது ஆண்டு காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த மூன்று தலைமுறை மக்களின் கதை; அவர்களின் இதயத் துடிப்பையும் மண் மாண்பையும் அறியும்போது உலகெங்கும்பொருந்தும் பொதுவான அம்சங்களை வாசகர் உணர முடிவதால் இது (மலையாளத்தில் எழுதப்பட்டும்) உண்மை 'இந்திய இலக்கிய' நாவல்களுள் ஒன்றாகும்.

இது புதிய நாவல் இல்லை. சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதப்பட்டது. சுய சரிதச் சாயல் கொண்ட இந்த நாவல்

அருள்வாக்கு

வாக்கின் பயன்

“நரஜன்மம் துர்லபம்; அதுவே உயர்ந்தது” என்பது ஏன் என்று யோசித்தேன். யோசனை செய்ததில் மிகு கஜன்மத்தில் உள்ள ஒரு பெரிய குறை தெரிய வந்தது. மிகுக்களுக்குப் பாயம் இல்லாவிட்டாலும் பயம் இருக்கிறது. எப்போது யார் தன்னைக் கொல்வார்களோ என்ற பிராண பயம் கொடிய மிகுத்துக்கும் கூட நிறைய உண்டு.

நாம் இப்படி இரட்டைப் பரிசைப் பெறுகிறோம்.

1913ல் கள்ளிக்கோட்டையில் (இப்போது கோழிக்கோடு) பிறந்த திரு பொட்டேகாட் ஆஸ்லிவ் ஆசிரியராகப் பள்ளிக்கூடத்தில் முன்னுண்டு வேலை பார்த்தவர். இருபத்தாறு வது வயதில் பம்பாய் சென்று ஸ்டெனோ கிராபராகவும் வேலை பார்த்தார். முழுநேர எழுத்தாளராகவேண்டும் என்ற தாகம் தாளியாத தாகமாக இருந்ததால் இந்த வேலைகளில் மனம் ஈடுபடவில்லை. ‘எப்போதும் எங்கும் பயணம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்’ என்னும் ஓர் அரிப்பு. பம்பாய் வேலையைத் துறந்துவிட்டு 1941 முதல் கமார் இரண்டாண்டுகள் அனைத்திந்தியாவும் சுற்றிப் பார்த்தார். மறுபடி பம்பாய் வந்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு சில காலம் பம்பாய் நெசவாலை கமிஷனர் அலுவலகத்திலே வேலைபார்த்து மறுபடி அலுத்துப்பேயில் சில மாதங்கள் காலம் மீரிலும் வட மாநிலங்களிலும் சுற்றிப் போய் விட்டார்! இந்தனை அனுபவமும் இவரது

மனிதனுக்கும் பலவிதமான பயங்கள் உண்டு. ஆனால் பயமில்லாமல் செய்துகொள்ள மனிதனுக்கு மட்டுமே வழி உள்ளது. மிகு கத்துக்கு இந்த வழி இல்லை. பயம் இல்லாமல் செய்துகொள்வது எப்படி? பிறவி இல்லாமல் செய்துகொண்டால்தான் பயம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ‘எல்லாம் நாம்தான்’ என்றிருந்நான் வந்துவிட்டால் எதனிடமும் பயம் இராது. அந்த ஞானத்துக்குப் பின் சரீரம் விழுந்தால் இன்னொரு சரீரம் எடுக்க மாட்டோம். இந்த ஞானத்தை அடைகிற மார்க்கங்கள் மனிதனுக்குத்தான் இருக்கின்றன. மிகுக்களுக்கு இல்லை. மனிதன் ஞானத்தை, அபயநிலையுள்ளமநிவிருத்தியை அடைவிலே மகான்கள் வாக்கைப் பயன்படுத்தினார்கள். வேத வேதாந்த இதிஹாஸ புராண தர்ம சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் வாக்கு இருப்பதால் தானே உண்டாயின? பாஷை, விபி, புத்தி இவற்றுக்கு இப்பேர்ப்பட்ட உயர்ந்த பிரயோசனம் இருப்பதைப் புரிந்து கொண்ட பின் ஆறுதலாக இருந்தது. பகவான் தந்திருக்கும் புத்தியால், வாக்கால், பிறருக்கோ கனக்கோ நாசம் உண்டாக்காமல் எவ்வளவோ நல்வது செய்வான். பாயமும் துக்கமும் பயமும் நீங்க வாக்கைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதற்கெல்லாம் அடிப்படை பக்தி. வாக்கு தெய்வ சம்பந்தமாகப் பயண வேண்டும். இதனால்தான் அக்ஷராப் பிரயோச காலத்தில் ஆரம்பிக்கும்போதே “நமோ நாராயண” என்று விரைப் பிடித்து எழுதி வைக்கிறார்கள். பகவான் தான் கொடுத்திருக்கும் வாக்கை இவன் எப்படிப் பிரயோஜனம் செய்கிறான் என்று பார்த்துப் கொண்டே இருக்கிறான். வேலக ஷேமத்துக்கும் ஆதம் ஷேமத்துக்கும் அதைப்பயன் செய்யாவிட்டால் அடுத்த ஜன்மாவில் வாக்கற்ற மிகுக்கமாகப் படைப்பார்.

— ஐக்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி சந்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்

எழுத்துக்குக் களம். தொடக்க காலத்தில் எழுதிய சில நூல்கள் அப்போது மொழிவாரி பிளவுபடாத சென்னை மாகாண அரசின் பாராட்டையும், பரிசையும்பெற்றன. ‘யவன காக்கு பின்னில்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு அப்படிப்பட்டது.

“விஷ கன்யா” என்ற நாவல் 1948ல் வெளிவந்ததும் போட்டோகாட்டின் தனித் தன்மையை தாசனிகளும் சக எழுத்தாளர்களும் உணரத் தொடங்கினர். அடுத்த ஆண்டே கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திச் சில ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கும் இதாலி, கலீட்ஜர்வந்து, ஜெர்மனி நாடுகளுக்கும் சென்று வந்தார். இந்த இடங்களில் இவர் கண்டதைப் பயணக் கட்டுரைகளோடு நிறுத்திவிடாமல் இவரது கதைகளிலும் நாவல்களிலும் ஏற்றியுள்ளார்.

தகழி, கேசவதேவ் போன்ற சிறந்த மலைவாளக் கதாசிரியர்களைப் போல இவரும் சமுதாயத்தின் அடித்தள மாதாந்தரங்களையும் அவர்கள் பிரச்சனைகளையும் வைத்து எழுதினாலும் இவரை வர்க்கப் போராட்டக்காரர்

என்று கருதிவிட முடியாது என்கிறார் ஒரு விமர்சகர். இவரது எழுத்து ஒன்றே இவருக்குப் புகழ் சேர்த்துக் கொடுத்த தென்பில் தல்லசேரி தொகுதியில் 1957 பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு நின்று வெறும் ஆயிரம் வாக்கு வித்தியாசத்தில் தோற்றார். விடவில்லை. அடுத்த தேர்தலில் (1962) அதே தொகுதியில் நின்று அறுபத்தாறுவிரம் வாக்கு வித்தியாசத்தில் வென்றார்! முழு ஐந்தாண்டு ஆண்டு காலம் டில்லியில் பார்லிமெண்ட் உறுப்பினராகச் செயலாற்றினார். அப்போது எழுதிய நூலை "நார்த் அவின்யூ" என்ற நாவல். (இது எம். பி.க்கள் வாழும் ஒரு தெருவின் பெயர்.) பார்லிமெண்டில் பல எழுத்தாளர்கள் உறுப்பினராக இருந்த போதிலும் தேர்தலில் வென்று வந்தவர் குறைவே; ராஜ்ய சபை நியமன உறுப்பினரே அதிகம்.

பார்லிமெண்டு உறுப்பினர், மத்திய சாகித்திய அகாதெமி செயற்குழு உறுப்பினர், கேரள சாகித்திய அகாதெமி துணைத்

தலைவர், எழுத்தாளர் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தலைவர் என்றெல்லாம் பல பதவிகள் வகித்தது எதையும் பெரிதாகக் கருதாத பொட்டேகாட் இந்த உயர்ந்த லட்ச ரூபாய் பரிசு கிடைத்தபோதும் இயல்பான எளிமை யுடன், "இது ஒரு முழு நேர எழுத்தாளனுக்குக் கிடைத்த வாழ்த்து. மலையாள எழுத்துக்கு வரும் பெருமை" என்றார்.

நமது நாட்டிலும் பிற நாடுகளிலும் பயணம் செய்வதிலேயே சுமார் நாற்பது வயதைக் கழித்துவிட்ட பொட்டேகாட் பிறகே திருமதி ஜெயவல்லியை மணந்தார். இரண்டு பிள்ளைகளும் இரண்டு பெண்களும் கொண்ட குடும்பம். இன்று ஞானபீடப் பரிசு மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாட மனைவி இல்லை. துணைவியை இழந்த துக்கத்தை வெளிப்படுத்தாமல், அதை மறைப்பதற்கே போல், நகைச் சுவையாக எழுதவும் பேசவும் இப்பொழுது முனைந்து வருகிறார்.

— தம்பி சீனிவாசன்

பழக்கடைக்கு வயது 50

குறளகம் - டெலிபோன் ஹவுஸ், வெளி டூர் செல்லும் பல்லவன் பஸ் நிலையம், நேதாஜி கபாஷ் சந்திர போஸ் சாலை இவற்றுக்கு நடுவில் உள்ளதுதான், சென்னைவாசிகளுக்கு மிகவும் பரிச்சயமான 'பழக்கடை' பகுதி. பெயர்தான் பழக்கடையே தவிர, பூ, புத்தகம், ஃபர்னீச்சர் போன்றவை உட்பட அத்தனையும் விற்கும் கடைகள் இருக்கின்றன.

1931 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தற்போது பொன் விழா காலமும் இப்பழக்கடையின் வரலாற்றைக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இங்கு முக்குக் கண்ணாடிக் கடை வைத்துள்ள திரு ராயப்ப ரெட்டி, முதலில் சரியாக நினைவில்லையே என்று மறுத்தாலும், பிறகு சொன்னார்: "ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது சென்னை மாகாண கவர்னர்: மேதகு ஹோப். இன்று மணிக் கூண்டுடன் நிற்கும் சதுர வடிவிலுள்ள கட்டிடத்துக்குள்ள்தான் அப்போது ஐந்தாறு கடைகளே இருந்தன. இதன் வளர்ச்சியில் சென்னை மாநகராட்சியின் தமிழ்நாட்டினர் இருந்த திரு புல்லா ரெட்டி, திரு ஷெனாய் ஆகியோருக்கு முக்கிய பங்குண்டு. மாநகராட்சி தன் வருமான பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க, கொத்தவாழ் சாவுடியின் பூ வியாபாரிகளைக் கொண்டு வந்து, இங்கே வியாபாரம் செய்ய வைத்தது. ஐனத் தொகை அதிகரிக்க, அதிகரிக்க, பழக்கடைக் கட்டிடத்துக்கு வெளியிலும் கடைகள் வரிசையாக வந்தன."

இன்று சுமார் நூறுக்கும் அதிகமான பழக்கடைகள் உள்ளன. இது தவிர மற்ற கடைகள். ஒவ்வொரு பழக்கடைக்கும் வாடகை மாதம் இருபத்திரண்டரை ரூபாய். கடை அளவு

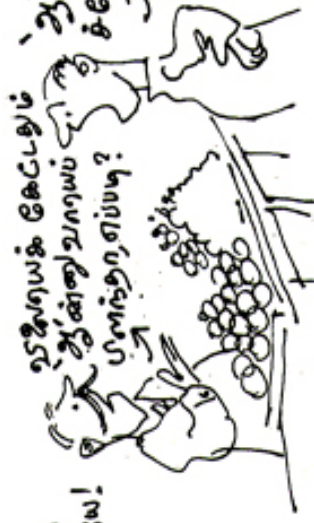
நாலுக்கு நாலு அடி. வாழையும், திராட்சையும் எல்லா சீசனிலும் கிடைக்கின்றன. மற்ற பழங்கள் சீசனில்தான் கிடைக்கும். வாழைப் பழமும் திராட்சையும் கொடைக்கானலில் இருந்து வருகின்றன. மாம்பழம் ஆந்திராவிலிருந்தும் செலத்திலிருந்தும், ஆப்பிள் டில்லி காஷ்மீரிலிருந்தும் சாத்துக் குடி ஆந்திராவிலிருந்தும், அன்னாசி கேரளத்திலிருந்தும் வருகின்றன.

இங்கு வியாபாரிகள் சங்கம், பழக்கடை சங்கம் தவிர கட்சிகளின் பெயரிலும் சங்கங்கள் உண்டு.

இன்றைய பழக்கடையின் நிலை என்ன? ஒருமுறை சுற்றிவந்தபோது பல விஷயங்கள் கண்ணில் பட்டன. ஒரு லட்சம் பேருக்கு மேல் வந்து போனாலும், குடிநீர் வசதி கிடையாது. சேறும் சகதியுமாக, ஓர் இருண்ட குழந்தை. கட்டிட வரலாற்றில் நகரத்தினர் குடும்பம், இவையெல்லாம் வற்றுக்கும் மேலாகக் கடை வியாபாரிகள். கூடையுடன் நடு வழியில் உட்கார்ந்து கொண்டு விடுகிறார்கள். ஜனங்கள் நடமாடுவதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவ்வப்போது ஒரு போலீஸ்காரர் வந்து மிரட்ட, கடை வியாபாரிகள் கூடையைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு போவது போலப் போக்குக் காட்டி விட்டு, போலீஸ்காரர் அகன்றதும் மீண்டும் கடையைப் பரப்புகின்றனர். பழக் கடையில் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரி அலுவலகம் காணப் பட்டாலும் ஒன்று அலுவலகம் முடிக்கக் கிடக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் திறந்திருந்தாலும் அதிகாரி கண்ணில் படுவது அபூர்வம்.

— எஸ். சந்திரமௌலி
அடுத்த பக்கங்களில் கார்டுன் : நடனம்

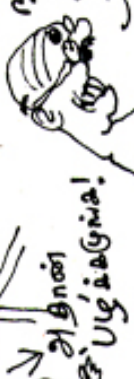
வாழ்கையாகக் கேட்கலாம்
 ஆனால் உறையப் போகும்
 புகைத்தா, எப்படி?

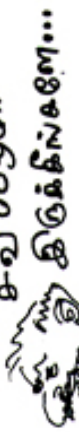
வாழ்கையாகக் கேட்கலாம்
 ஆனால் உறையப் போகும்
 புகைத்தா, எப்படி?

பழம்
 உறையப் போகும்
 திடுக்கிதப்படுகிறேன்...

பழம்
 உறையப் போகும்
 திடுக்கிதப்படுகிறேன்...

பழம், திடுக்கிதப்படுகிறேன், அதாவது
 உறையப் போகும்? அன்றாடம் பழம் உறையப் போகும்!

அன்றாடம், உறையப் போகும்
 உறையப் போகும்? அன்றாடம் பழம் உறையப் போகும்!

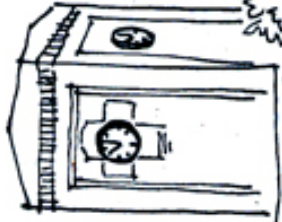

உறையப் போகும்? அன்றாடம் பழம் உறையப் போகும்!

உணவு உருபு!

‘உயர்ப்பழங்குடிவள்ளல்’ பழக்கடைக்கு வருவது போலும்
 சொல்லு குறித்து உண்டானது ‘பழங்கடை’ உதற்க்க
 எதிர்ப்பு உண்டாக...

ஃபூட் மர்க்கெட்

அது பேசுக்குதுதான்!
 பழ வியாபாரஸெல்லாம்
 பங்கு சந்திசெதுதான்!

ஃபூட்
 மர்க்கெட்டிலே
 பழக்கடைபயத்
 திறர பாக்சு எல்லா
 களையும் திறக்கு!

பகபதி கொஞ்சம் ஆயாசப்பட்டுக் கொண்டார்.

அரை மணி நேரம் முந்திக் கொண்டிருந்தால் தரிசனம் கிடைத்திருக்கும். வந்த வேலை முடிந்தது என்ற மலர்ச்சியில் இந்தநேரம் அவர் மனம் பஞ்சு போல் லேசாகி மிதந்து கொண்டிருக்கும்.

“என்ன யோசிக்கிறீங்க? காலைலே தரிசனத்தை முடிச்சுக்கிட்டுப் புறப்பட்டாப் போச்சு. எல்லாத்தையும் நான் கவனிச்சுக் காட்டினேன்!” என்றார் பூபாலன்.

அந்தச் செறிவுடன் சிரித்துக் கொண்டார் அவர். ரொம்ப ஆழமான ஆசாம். இந்தப் பிராந்தியத்தில் பகபதிக்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களை முடித்துக் கொடுப்பவர்பூபாலன் தான்.

பகபதிக்குத் தனி ராசி. எந்தப் பக்கம் போனாலும் வி.ஐ.பி. மரியாதையுடன் வர வேற்கவும் உபசரிக்கவும் உல்லாசத்தில் மிதக்க விடவும் பிராந்தியப் பிரதிநிதிகள்... கொடுத்து வைத்தவர்!

“பூபால்... கொட்டு கொட்டுன்னு ஒரு ராத்திரியை எப்படிச் சுழிக்கிறது இங்கே?” பகபதி கேட்டபோது பூபாலன் சிரித்துக்கொண்டார்.

ஜே.எம்.சாலி

“ஒரு ராத்திரி! இதுவா கஷ்டம்... நான் இல்வோ?”

விரலை நொடித்தார், கவலையை விடுங்கள் என்ற மாநிரி.

வருஷத்துக்கு இரண்டு தடவையாவது பகபதி இங்கே வருவார். பெரும்பாலும் குடும்பத்துடன். அல்லது சகாக்களுடன். சில மணி நேரம் தங்கிவிட்டுக் காரிலேயே திரும்பிவிடுவார். அநேகமாகப் பகற்பொழுதில்... சித்ரான்னங்களுடன். கார் டிக்கியில் நிறைத்துக்கொண்டு. அம்மன் தரிசனத்துக் காக!

இன்றைக்கு எல்லாம் தலைமீ! வேறு வேலையாகப் பக்கத்து நகருக்கு வந்தவர். திரும்பும் வழியில் தரிசனத்துக்காக இங்கே வருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டு விட்டது.

இந்த ஊர் அம்பான் பகபதியின் குடும்பத்துக்கு இஷ்ட தெய்வம். குடும்பத்தில் எது நடந்தாலும் இங்கே வந்து போவார்கள். வெகு காலமாக அப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இப்பொழுதுகூட பகபதி மனசில் ஒன்றை நினைத்துக் கொண்டுதான் வந்திருக்கிறார். குடும்பத்தில் நிகழவேண்டிய ஒரு மங்கல காரியம். பூபாலனிடம் சொல்லவில்லை இன்னும்.

“ஒன்னும் யோசிக்காதீங்க... இது நல்ல ஓட்டல். பிடிக்கவேண்டு சொல்லுங்க. வேறே இடம் போட்டுடலாம்!” என்றார் பூபாலன்.

“இதவே நல்லாத்தான் இருக்கு பூபால். ஏ.எம். ரும் போட்டிருக்கீங்க... நீங்க சொல்ற மாநிரி இந்த ஒரு ராத்திரிதானே... போதும் நீங்க அவட்டிக்காம இருந்தாச் சரிதான்.”

“ஆமாங்க. ரொம்ப செளகரியமான இடம்... எல்லாத்துக்குமே!”

இப்பொழுது ஆரவாரம். சத்தடி. சல சலப்பு இல்லாமல் ஓர் இரவுப் பொழுது கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு புத்தம் புதிய புஷ்பம் குழந்தையின் கையில் கிடைத்த மாநிரி. என்ன செய்யலாம்? எப்படி அனுபவிக்கலாம்?

இரவு ஒன்பது மணி.

சாப்பாடு கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார் பூபாலன்.

எட்டு மணிக்கு ஒரு சின்ன தர்க்கம்.

இந்த ஓட்டலிலேயே சாப்பாடு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றார் பகபதி. பூபாலன் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

“உங்களுக்குப் பிடிச்ச மாநிரி சமையல் செய்யச் சொல்லிவிட்டேன். ரெடியாகி யிருக்கும்...”

பகபதியின் ரசனை அவருக்குத் தெரியும். வீட்டில் கிடைக்காதவற்றை வெளியிடங்களில் சாப்பிட்டுக் கொள்வார்.

பூபாலன் இத்தனை சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்திருப்பது பகபதிக்கு வியப்பைத் தர

வில்லை. இவருடைய பிரதிநிதிகள் எல்லோருமே என் என்றால் எண்ணெயுடன் நிற்பவர்கள்! அதிர்ஷ்டசாலி!

பூபாலன் புறப்பட்டுப் போவதற்கு முன் கடை பரப்பிவிட்டுப் போனார். கண்ணாடித் தம்ளர்... ஐஸ் கட்டிகள்... அரை பாட்டில்...

அந்தக் கட்டிகள் கரையக் கரையப் பகபதி பருகப் பருக களைப்பு, அலுப்பு, சலிப்பு எல்லாமே விலகிப் போன மாதிரி உணர்ந்தார். பூபாலனைத் தட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் போல் இருந்தது. இத்தனை இங்கிதமாக, நாகரிகமாக ஒரு விருந்தானியை உபசரிக்கத் தெரிந்திருப்பதே ஒரு கலைதான். பூபாலனுக்கு அது கைவந்திருக்கிறது.

சாப்பாட்டு அடுக்கைத் திறந்தபோது அந்தப் பெருமையும் பூரிப்பும் இரட்டிப்பாகியது பகபதிக்கு. குறைந்த இடைவெளியில் என்னவெல்லாம் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார், இந்தப் பூபாலன்!

பலத்த சாப்பாடு. அளவாகவே சாப்பிட்டார், ருசித்து... அனுபவித்து. வீட்டில் கிடைக்காதவை. மனைவியோ மற்றவர்களோ தீண்டாத ஐட்டங்கள்...

பத்து மணி.

பகபதி சிகரெட்டைப் பற்றவைத்துக் கொண்டார்.

பூபாலன் இனி காலையில்தான் வரப் போகிறார். தரிசனம் முடித்து ஊருக்குப் புறப்படு முன் அவரைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இரவின் இனிய அமைதியில் இதயம் சிறகு விரித்துக் கொள்கிறது. மெது மெதுவாக உயர உயரப் பறப்பது போல் பகபதிக்கு ஒரு சகாணுபவம்.

உறங்கிவிடலாமா? இல்லை. உறக்கம் வராது போல் இருக்கிறது. அதற்கும் ஒரு மருந்து உண்டு. மருந்தா, விருந்தா?

மனம் சிவிர்த்து எழுகிறது. என்ன தேவை இப்பொழுது?

கதவு சன்னமாகத் தட்டப்பட்டது.

"யார்...?" என்ற கேள்வியுடன் கதவுப் பக்கம் குத்திட்டுப் பார்த்தார்.

பூவை ஒற்றி எடுக்கும் லாகவத்துடன் ஒரு கை கதவைத் தொட்டு விடைக்குகிறது.

முதலில் கை... பிறகு முகம்! அழகிய முகம்....

"யாரு?"

தரிசனம்

புன்னகையுடன் எட்டிப் பார்த்தாள் கதவைத் தள்ளிய பெண்.

"யெஸ்... கம் இன்!"

உள்ளே வரச் சொன்னதும் வெகு நளினமாக அவள் வந்தாள்.

"தீ....!" என்று நீட்டினார்.

மறுபடியும் அவளிடம் புன்னகை. "புரியவில்லையா?" என்று வினவுகிற மாதிரி.

புரிந்தது. பூபாலனின் வேலையா? ருசுமமாக அவர் உணர்த்திவிட்டுத்தான் போகிறார்களேண்டும். பகபதி கவனிக்கவில்லைபோலிருக்கிறது.

இளம் பெண். அழகாக இருந்தாள். பறித்து முகரச் சொல்லும் ஒரு வண்ணப் பூவைப் போல.

"பூபாலன்...?" - முணு முணுப்பாக அவரைக் கேட்டார். அவர்தானா அனுப்பி வைத்தது என்ற அர்த்தத்தில்...

பதில், புன்முறுவல்.

அவளைப் போகச் சொல்வதா, இருக்கச் சொல்வதா?

ஒருமுறை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். சவனப் பட்டுப் போயிற்று மனம்.

இருபது இருக்குமா? மிஞ்சிப் போனால் இருபத்திரண்டு அல்லது அதற்கு மேல் ஒன்று....

உட்காரச் சொல்லிவிட்டார்.

சமமாக, சரிக்குச் சரி, அவருக்குப் பக்கத்தில் அவள்....

"என்ன பேசு?"

"ராஜி....!"

"அதுதானா மொத்தப் பேரும்?"

"இல்லை... ராஜேஸ்வரி. கருக்கமா ராஜி!"

பார்த்தார் பொருத்தமான பெயர்.

"படிப்பு?"

தலையை அசைத்தாள், புன்சிரிப்புடன்.

படித்திருக்கிறாள்.

இதுமாதிரி சத்தர்ப்பங்களில் என்னென்ன கேட்கலாம், எவ்வளவு பேசலாம் என்பதெல்லாம் பசுபதிக்கு அத்துபடி. எதை விரும்புவார்கள், எதற்கு முகம் களிப்பார்கள் என்பது தெரியும்.

"சாப்பிடுறியா?"

வேண்டாம் என்றாள்.

"என். வி. சாப்பிடுவியா?"

பதில், நெகடிவ்.

"அப்போ லிக்கு?"

அதே பதில்.

இதுவும் கிடையாதா? கேட்டால் ஊற்றித் தரவாவது-தெரியுமா?

"ராஜி, அந்தக் கிளாவில் கொஞ்சம்..."

அவள் புரிந்து கொண்டாள்.

"உனக்கு இஷ்டமில்லென்று வேண்டாம்."

ராஜி பிறு பண்ணிக்கொள்ளவில்லை.

ஊற்றியபடி, "நீங்க இந்த ஊருக்குப்..."

"புதுசா என்று கேக்கிறியா? அப்பப்ப வருவேன்."

"பிசினஸ் டீர்... இல்லை?"

"இல்லை... தரிசனத்துக்காக!"

ராஜி வியப்போடு பார்த்தாள்.

"ஏன்? தரிசனத்துக்காக எல்லோர் பேர் வரவியா இங்கே? அம்பாளைச் சேவிக்கிற துக்காக அப்பப்போ வருவேனே!"

"இப்பவமா?"

அவர் தலையாட்டினார். ராஜி புன்னகை செய்தாள். அது அவருக்குப் பிடித்தது. என்ன அழகான, இயல்பான புன்னகை!

ஒருத்தி மட்டும் கரைமீனில்

சரிதாவை மட்டும் நம்பி எடுக்கப்பட்ட படம். அவரையும் சரியாக உபயோகிக்காமல் விட்டது டைரக்டரின் குற்றம் (1). படம் பூரா குழப்பத்துடன் டைரெக்டரேயும் என்ன செய்வது என்று தலையைப் பிய்த்துக் கொண்டு (நாமும்) கடைசியில் அபத்தமாக முடித்து வைத்தது குற்றம் (2).

ராஜேஷ் கேரக்டரைச் சரியாக விவரிக்காமல் விட்டதும் கதைவின் தடுமாட்டத்திற்குக் காரணம். அவ்வளவு பழகிய சதாசுக்கு முகம் விகாரமான பின்னரூபம் ஒருவர்கூட ஆள்பத்திரி போய்ப் பார்ப்பதற்கு மக்கள் தற்காலத்தில் திறமையைக் காட்டி நல்ல சத்தர்ப்பும் இவ்விடம் பதுகோட்டைவிரும் சாமர்த்தியவரும். என்றாலும் ஊராப் பாவமாய்த்தான் உள்ளது. மனஸில் பூகம்பம் வெடிப்பாவமாய்க் காட்டாமல் காட்டும்போது ரிபிக்குமள ரசனை வளர்த்துள்ளதே. இடைவேளை வரை காதலக் கண்ணு மூச்சு ஆடுவதில் தான் கதை குடுபிடிக்கிறது. சோர்ந்து விடுகிறது. கம்மா "பாரில் கார்வருக்கு 9, 10, பன்னு போகலாம். நாள் 11 அவ போகத்தான் விரும்பினேன்." இது போல கதைதட்டல் வாங்கும் பொருத்தமான வசனமும் உண்டு. அதே சமயம் கேலிக்கூத்தான வசனமும் உண்டு. கதை வசனம் விறு சக்கரவர்த்தி (வண்டிச் சக்கரம்)யின் நடிப்பு நிறைந்துள்ளது.

சரிதர் நடிப்புக்கு

கு. 0-50

கங்கை அமரனுக்கு

கு. 0-40

சூதகமாத்நம்

0-90

கொடுத்தது

கு. 2-90

கிடைத்தது

கு. 0-90

தண்டம்

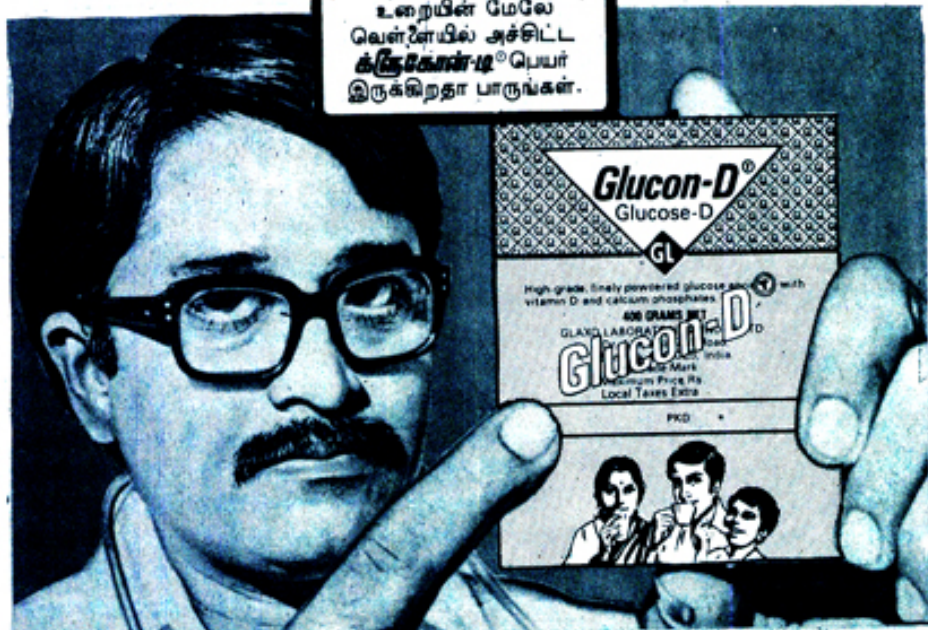
கு. 2-00

காத மனிதாபிமானம் சாத்திய மல்ல. பெயர் வாங்க நல்ல அரிது. அதையும் யம் சுதாகருக்குத்தான் ஏகம்போது கொஞ்சம் என்ன செய்ய; பதை முகத்திலிருந்து எரிமலை வெடிப்பதைக் வுக்கு ரகிகர்களின் போதாக்குறைக்கு ளும் காதலியும் செலவிட்ட பிறகு அதற்குள் நமக்குச் சொல்லக் கூடாது. 11, 11-எ ஆகிய என்னவோ

--நவீனி சாஸ்திரி

அசல் க்ளூகோன்-டி[®] ஒன்றே ஒன்று தான் உண்டு. அதனைத் தயாரிப்போர் க்ளாக்ஸோ.

வழக்கமான பச்சை
உறையின் மேலே
வெள்ளையில் அச்சிட்ட
க்ளூகோன்-டி[®] பெயர்
இருக்கிறதா பாருங்கள்.

க்ளூகோன்-டி[®]

சக்தியை மீட்டுத்தர நம்பகமானது.
க்ளாக்ஸோ நிறுவனம் அளிக்கிறது.

© டி. ரேடுமார்க்

மட்டுமான் போலிகள் பவவற்றன், க்ளாக்ஸோ நிறுவனத் தயாரிப்பான
அசல் க்ளூகோன்-டி. மீனை நீங்கள் வாங்குவது முக்கியம். இவ்வென்பெளல்,
போலிகள் மூலம் உங்கள் குடும்ப உடல்சக்தித்திகே போபத்து வரலாம்.
க்ளாக்ஸோ நிறுவனத்தின், முற்றிலும் கம்பிக்கைக்குரிய தயாரிப்பாகும்
க்ளூகோன்-டி கவட்டமீன் D₂, பால்பொல், கால்சியம் ஆகியன
செறிந்த தூய க்ளூகோஸ் பவுடர் அடங்கியது. நங்களுக்குத் தேவையான
போது சக்திபெற மட்டுசக் களக்காரோர் அருக்துவது இது.
க்ளூகோன்-டி தயாரிப்போர், க்ளாக்ஸோ — பவவகை உணவுப்
பண்டங்களுக்கும், உயிர்காக்கும் மருந்துகளுக்கும் புகழ்பெற்ற நிறுவனம்.
வாங்கும் க்ளூகோன்-டி பேக்கெட் அசல்தானு எனப் பார்த்து வாங்குங்கள்.

HTK-GL-700-11

பளிங்குக் கோபுரம் போல் பளிச்சென வெண்மை தரும்
சலவைக்கு ஒரே சோப்பு...

கோபுரம்

சலவைச் சோப்பு

அழுக்கை அகற்றுவதில் அற்புத வெண்மை தருவதில்
ஆடை அணிகலன்களை அழகாக சலவை செய்வதில்
இணையில்லாத சோப்பு கோபுரம் சலவை சோப்பு

தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம்

சென்னை-1

"ராஜி, ஏன் சிரிக்கிறே?"
 "சிரிக்கணும் போல இருந்தது... உங்க மேலே பிரியம் வந்தாச்சு!"
 "ஏன் அப்படி? என்ன விசேஷம்?"
 பகபதி நெருங்கி வந்தார்.
 "அம்பாள் பக்தர்னு சொன்னீங்கனே!"
 "நீயும் அம்மன் பக்தையா?"
 சிரித்தாள்.
 "ராஜி, நீ ரொம்ப அழகா சிரிக்கிறே... அழகா....."

பகபதியின் மனத்தில் மகிழ்ச்சி முட்டுகிறது. ராஜேஸ்வரி அழகாக இருக்கிறாள். சாதுரியமாகப் பேசுகிறாள். ரசனைகளின் களஞ்சியமாக இருக்கிறாள்.... சராசரிப் பெண்ணைக் இருக்க மாட்டாளோ!
 இப்படி ஒருத்தியைப் பூபாலன் துணையாக அனுப்பியிருக்கிறாரே....
 மாணசிகமாகப் பூபாலனைத் தட்டிக் கொடுத்தார்.

"ராஜி....!" - குரலில் மையல்.
 "ராஜேஸ்வரின்னு....!"
 "ஓ! அப்படிச் கூப்பிடச் சொல்றியா... சரி.... ராஜேஸ்வரி!..."
 "இன்னொரு தரம்!"
 "ராஜேஸ்வரி...ராஜேஸ்வரி!போதுமா?"
 "நான் ஒண்ணு கேட்கட்டுமா?"
 "கேளு ராஜேஸ்வரி!"
 "அம்பாளைத் தரிசிக்க வந்திருக்கேங்க இல்லைமா?"

"ஆமா ராஜேஸ்வரி!"
 "மனசிலே ஒரு காரியத்தை நினைச்சுக்கிட்டிடுத்தானே?"

"ஆமா ராஜேஸ்வரி!"
 "அதை நான் கேக்கப்படாது இல்லையா?"
 "கேக்கலாம் ராஜேஸ்வரி... தெரிஞ்சுக் கலாம் ராஜேஸ்வரி!"

"அப்ப... சொல்லுங்க!"
 "ராஜேஸ்வரி! என் பொண்ணுக்குக் கல்யாண ஏற்பாடு. அது நல்லபடியா நடக்க இந்த அம்பாளுடைய அறுக்கிரகம் வேணும் அறுக்கா....!"

"ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்குங்க... உங்க பொண்ணுக்கு என் வயசு இருக்குமா?"
 -அவள் கேட்டாள்.

ராஜேஸ்வரியை நடுக்கத்துடன்பார்த்தார்.
 "ராஜேஸ்வரி, நீ.... நீ...."
 "நான் தப்பாக் கேட்டுட்டேனா?"
 அவர் பதிலைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்.
 "கேக்கணும் போல் தோணிச்ச... கேட்டுட்டேன்."

"நான்தானே கேக்கச் சொன்னேன்..." என்று ஒப்புக்காக ஏதோ பேசினார்.
 ஆனால் உள்ளுக்குள் முன்னே உருட்டின மாதிரி இருந்தது.

"உங்க பொண்ணுக்கு வயசு என்னமோ, ஆனால் உங்க வயசுலே எனக்கு ஒரு அப்பா இருந்தார்... இல்லை, இருக்கார்... எங்கேயோ... எப்படியோ..."

"ராஜேஸ்வரி!" என்றார் நெஞ்சைப் பிழிந்து கொட்டுகிற மாதிரி. மேற்கொண்டு பேச வேண்டாம் என்று கையமர்த்தினார்.
 ராஜேஸ்வரி....ராஜேஸ்வரி....
 உள்ளம் முழுதும் உச்சாடனம்.

எனக்கு மூத்தவன் மகள். அந்தக் குழுவரும் பெண்கள். கூப்பிடும் போது மிகவும் பயத்தோடும், துக்கத்தோடும் ஒரு நாள் தங்கித் தங்கி உள்ளிடம் வந்தாள். அவளுக்கு அப்போது வயது ஏழு.

"அப்பா! என்ன என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டாள்.

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. "என்னம்மா, என்ன சொல்றே?"

"ரோடியோலே, நினமும் 'இரண்டுக்கு மேல்' வேண்டவேண்டாம்" என்று சொல்லுகிறேன். நான் முழுவது குழந்தையிலேனா? அதான் கேட்கிறேன். என்ன எங்கேயாவது கொண்டு போய் விட்டும் யோறோ?"

அப்படியே அள்ளி அனைத்துக் கொண்டேன் குழந்தையை.

உள்ளமெல்லேயே மருண்டு போய்விட்டிருந்த பிஞ்சு நெஞ்சத்தைத் தேற்றும்போதே எனக்குக் கண்கள் குளமாகிவிட்டன! -கைலாஸ்

பயபக்தி நிறைந்த பார்வையுடன் பகபதி நிமிர்ந்தார். "போய்வா ராஜேஸ்வரி!" என்று பார்வையால் விடை கொடுத்து வழியனுப்பினார்.

கடைசியாக ஒரு முறை ராஜேஸ்வரியின் முகத்தை அவர் பார்த்துக் கொண்டார். மறக்க முடியுமா?

கூர்வை ஆறு மணி.

கதவு தட்டப்பட்டது.

பகபதி எழுந்து போய்த் திறந்தார்.

புன்னகைச் சிதறலுடன் பூபாலன் நின்றிருந்தார்.

"ஸ்தான பானமெல்லாம் ஆச்சா?"

பகபதி தலையசைத்தார்.

"அப்ப தரிசனத்துக்குக் கெளம்பலாமா?"

"அது ஆயிட்டது."

"என்ன சொல்றீங்க?"

பகபதி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

புரியாமல் விழித்த பூபாலன் பார்த்துப் பகபதி, "ஒட்டல் சீலை செட்டில் பண்ணிடுங்க.... நான் நேரே ஊருக்குக் கெளம்பணும் பணம்" என்று பணத்தை நீட்டியபடி.

யார் அந்த ராஜேஸ்வரி என்று கேட்க வேண்டும் போல் இருந்தது. கேட்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? "பிரெயின் வாஷ்" பண்ணின மாதிரி இருக்கிறது. இல்லை... அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. தரிசனம் ஆன மாதிரிதான் இருக்கிறது. அதுதான் சரி!

பகபதி மௌனமாகப் புறப்பட்டார்.

மெட்ரோபாஸிடன்

மாவரைக்கும் இயந்திரங்கள்

- நீடித்த உழைப்பு ● நிகரற்ற அளவீடு
● உங்கள் இல்லத்திற்கு உறுதுணையானது

அளவுகள் : 1 லிட்டர் முதல் 20 லிட்டர் வரை

Metropolitan Industries

72, Sastry Road, Coimbatore-641009

Phone : 32396

சாஸிடெர் எஃப்பர் டீஸர்

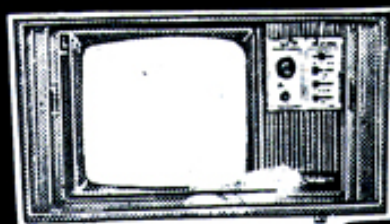
ஏஜென்ஸீஸ் & ஏஜென்ஸீஸ்

ஏன் தண்ணீர் குடிக்கலாம்?

18. தெற்கு உஸ்மான் ரோடு.

திருநெல்வேலி-17.

電話: 440004-440725

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
“பிலிப்ஸ்” படத்தினாயுடன்
சாலிடெர் டிவினைய அளிக்கிறோம்
மிக அதிகப்பட்சம் தெளிவான படம்
இதன் மூலம் காணலாம்.
விரையுங்கள்! குறிப்பிட்ட அளவே
இந்த வாய்ப்பு!

Solidaire
சாஸிடர்

குமரி அனாதைகளை மீளும் பண்பு...

கருத்து பதில்கள்

✖ எஸ். கிளைசன், திருநெல்வேலி
கே. எந்த புத்தகத்தையாவது படித்துவிட்டு இம் மாதிரி நம்மால் எழுத முடியவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டு இருக்கிறீர்களா?

ப: நிறைய. 'என்ன எழுதியிட்டான்' என்ற அடிப்படையில் படிக்காமல் 'என்னமாய் எழுதியிருக்கிறான்' என்ற நோக்குடன் படிக்கும்போது பல புத்தகங்களில் பல இடங்களில் பல அழகுக்களைக் காண முடிகிறது. கருத்தும் சொல்லும் அபாரமாக விழு வதைப் பார்வையில் மனத்தில் ஏக்கம் ஏற்படாவிடும் யாரும் எழுத்தாளனாக வர முடியாது. புத்தகங்கள் என்ன, சில கவையம் 'ஆசிரியர் கடித'ங்களிலும் உள்ள கவையை ரசித்து ஆதங்கப்பட்டு இருக்கிறேன்.

✖ அனோக் ஜகன்னாதன், செங்கல்பட்டு
கே. ராஜாஜிசோழன், அருள்மொழி வரிமன் ஆகிய பேயர்களின் பேயர்கள் உண்மையம் பேயர்கள் என்ற விவரம் கிடைத்ததா?

ப: இதுவரை இல்லை. இதற்கிடையில் ஒரு புதிய நேயர், தன்னுடைய உண்மையான பேயர் ந. அருள்மொழி ராஜாஜிசோழன் என்று எழுதியிருக்கிறார். ஆவடியில் காம ராஜநகர், சிலது தெரு 51ம் நம்பரில் வசிப்பவராம் இவர்.

✖ என். வாக. திருக்குறையுடி
கே. ஏதாவதையும் பணக்காரனையும் மீறித்து வைப் பது மனமா, குணமா, இனமா?
ப: எதுவும் இல்லை. பணம்தான்.

✖ க. குமரேசன், திருவாரூர்
கே. குமரி அனாதைகளின் மீளும் பண்பு நள்ளிகள் யாவை?
ப: என்றும் தொண்டனாக இருக்கும் தலைவர் அவர்.

✖ இரா. நல்லகண்ணு, கனக்காதி
கே. நடைத்தின் ஓய்வத்தாலா, 'கடீ'யின் பதிலான இப்பகுதி களை பெறுகிறா?
ப: பாவினாலா, டிகாக்கண்ணாலா எதனாலு காப்பி களை பெறுகிறா?

✖ சிவ. பாரதி, சிதம்பரம்
கே. சில வாரப் பத்திரிகைகள் ஏகப்பட்ட இரைச்சல் போடுகின்றனவே?

ப: அவை வாரப் பத்திரிகைகள் அல்ல: ஆர் வாரப் பத்திரிகைகள். விரைவில் அடாவ வரா பத்திரிகைகள் ஆளுதும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை.

✖ எச். ஆர். கம்பிரமணியன், திருநெல்வேலி
கே. சமீபத்தில் சிறிது ரசித்த தமிழ் படம் எது?
ப: தில்லு மூல்து. ரஜினி தவிர வேறு யார் நடித்திருந்தாலும் படத்தை ரசித்திருக்க முடியாது. இதுவே படத்தின் பலம்; படக் கதையின் பலவீனம்.

✖ ஸி. மாவதி, உத்திரமேரூர்
கே. ஜனநாயகம் - சரியான விளக்கம் தருக.
ப: இந்த வார்த்தைக்குப் பல பேர் நிறைய பாஷ்யம் செய்திருக்கிறார்கள். இவை களில் எனக்குப் பிடித்தது ஆபிரகாம் லிங்கனின் விளக்கம். அதைத் தருகிறேன். "அடிமையாக இருக்க எனக்குப் பிடிக்காது. ஆகவே நான் எதுமானாலும்கூட இருக்க மாட்டேன். இதுதான் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி என் கருத்து."

✖ பேரூர் தாசன், செராதி-10
கே. மோட்சம் என்னும் ஸ்ரத்திற்று கதை எது?
ப: நற்காலியங்கள் என்ற பல்லாயிரக் கணக் கான விதைகளைத் தொடர்ந்து விதைத் துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். வாழ் நான் பூராவும் விதைத்து வளர்க்க வேண்டிய மரம் இது. ஒரே ஒரு விதை போட்டு விட்டு ஹாய்யாக இருக்கலாம் என்று நினைத்துவிடாதீர்கள்.

✖ ஆர். சிவராஜ், ஸங்குடி
கே. மதவிக்காக எதையும் செய்யலாமா?
ப: உங்களுக்கு ஏதாவது பதவி வரும்போது இம்மாதிரி கேள்வியே மனத்தில் தோன் டுது. உங்களுக்கு என்பது எல்லாரையும் குறிப்பிடுகிறது.

✖ ஆர். ஜானகியாமின், திருவாரூர்
கே. உங்களுக்கு யாருக்கு கண்பால் பிடிக்காது?
ப: 'என் எழுத்துக்களைப் பாராட்டாதவர் களைக் கண்டால்!

பரிசு பெறுபவர்

எஸ். கிளைசன் 51-ஏ, வடக்குத்தெரு, மீனாட்சிபுரம், திருநெல்வேலி-627001

அன்பரே!

நான் உங்களை இப்படி அழைப்பது சரியா? இல்லை, அமெச்சூர் தன்மமாக இருக்கிறதா? நான் உங்களை எதையாவது சொல்லி அழைக்க வேண்டும். டார்லிங்? ஊறலும், சினிமாத் தன்மமாகப் படுகிறது. டியர்? இதில் நாடகத்தனம். பின் எப்படி உங்களை நான் கூப்பிடட்டும்? எதையாவது சொல்லி உங்களை நான் வியங்கோள் விண்முற்றில் அழைக்க வேண்டும். ஏனென்றால், நீங்கள் என் நா நூற்று முப்பத்து மூன்றாம் நாள் கணவர். என் உடலின் மீது சகல பாத்தியமும் கொண்ட மனித ஜீவி. என்னை அதட்ட, சந்தோஷிக்க, அழச் செய்ய....

நீங்கள் என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற நான்காவது தடவையின் முதல் நாள் இது. மனத்தில் திக்கென்று ஒரு பயம் விரவி, உச்சத் தலையிலிருந்து ஆரம்பித்து, சீழ் நோக்கிப் போகிறது. தனிமை! சுற்றிலும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். இருத்தாலும் நீங்கள் அருகில் இல்லாததால், இந்தக் கறுப்பு ராத்திரி வித்தியாசமாக வாட்டுகிறது. இப்படி என்னுள் எழும் தாபத்தை இந்த டைரியில் எழுதுவதால், 'அதற்காக அலைகிறவன்' என்று த. செய்து எண்ணிவிட வேண்டாம். திருமணமான இந்த ஓராண்டு சில்லறை நாட்களில் நீங்கள் என்னை ஸன்ன இருட்டில் தொட்டதை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். கம்பெனி வேலையாக ரூரில் உள்ள உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறேன். என்னை நெகழ்வாகவாவது நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்களா?

●

●

●

சூதாடி தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டது. திறந்தேன். ராபர்ட்!

"பூ! நீதானா மடையா? ஏதாவது விசேஷமா?" என்று கேட்டேன்.

"ஆமாம் திஸ்ப். ஒரு முக்கியமான விஷயம். உன்னை உதவி ஒரு பெரிய மனுஷனுக்குத் தேவைப்படுது."

"பெரிய மனுஷன்?" நான் சிரித்தேன்.

"என்ன பிரதர் சிரிக்கிறே?"

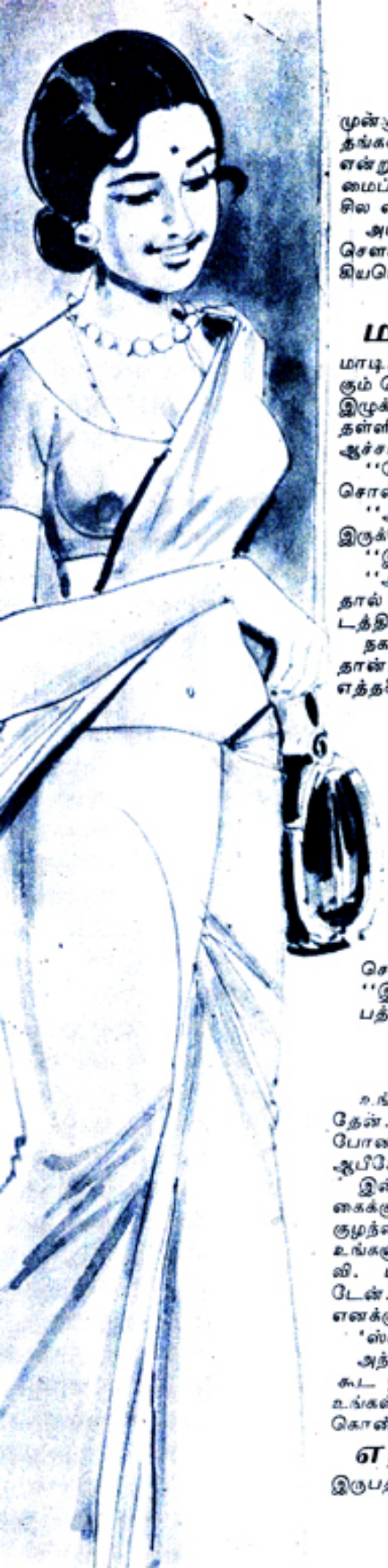
"பின்னே, என் சகவாசத்தைத் தேடறவன் எப்படிப் பெரிய மனுஷன் இருக்க முடியும்? சரி, விஷயத்தை உடை!"

அவன் உடைத்தான்.

8-4-81

நான் வெறுக்கும் இரண்டாவது ராத்திரி. ராத்திரியைத்தான் நான் வெறுக்கிறேன். உங்களை அல்ல. ஆனால் நீங்கள் எத்தனை நாள் அன்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உங்களிடம் கான்சிரீட்டாகப் பதிந்து போன முரட்டுத்தனமே என்னை விலகி நிற்கச் செய்து கிறது. நான் உங்கள் மனைவி. அந்தரங்கச் சொத்து. ஏன் நீங்கள் இப்படி நடந்துகொள் கிறீர்கள்? என்னை உங்களுக்குப் பிடிக்க வில்லையா? என் செல்லுலாயிட் உடலின் மீது உங்களுக்கு ஆசை இல்லையா?

இன்று தேதி எட்டு. இன்ஷூரன்ஸ் பிரிமியம் கட்ட வேண்டும். காரை எடுத்துக் கொண்டு பாங்கிற்குப் போகிறேன். தனியொரு பெண்ணைக் க்யூவில் நிற்கிறேன்.

முன்னால் நீண்ட கோடாக ஆண்கள். அவர்களெல்லாம் தங்கள் மனைவிக்காக இன்ஷூரன்ஸ் கட்ட வந்தவர்களோ என்று நினைத்து அவர்களின் மனைவிகளை எண்ணிப் பொறுமைப்படுகிறேன். நான் ஒரு சாதாரணப் பெண். எனக்கும் சில எதிர்பார்ப்புகள் இருக்கத்தானே செய்யும்?

அம்மா கடிதம் எழுதிவிருந்தாள். என், உங்கள் செளக்கியத்தைக் கேட்டிருந்தாள். பொய்யாகச் செளக்கியமென்று பதில் எழுதும்போது என்னுள் வறட்டுச் சிரிப்பு.

மவுண்ட் ரோடு. பச்சைச் செடிகள் விரிந்த ஒட்டல் மாடி. சுறுசுறுப்பான நாட்டியத்துடன் பேரர்கள் குறுக்கும் நெடுக்கும் தூதுவர்களாப் போய் வர, கைபிடித்து இழுக்காத குறையாக வலது பக்க சூலைக்கு என்னை ராபர்ட் தள்ளிக்கொண்டு போனான். என்னிடம் சில நூறு ஆச்சரியக்குறிகள்.

"டேய், யாரையோ பார்க்கப் போறோம் என்று சொன்னியே?"

"ஆமாம். பார்க்கத்தான் இங்கே உட்கார்ந்துகிட்டு இருக்கோம்."

"இங்கேயா?"

"ஆமாம். இங்கேதான். தனியா நின்னுக்கிட்டு யோசித்தால் நம்ம தேசத்து ஐனங்களுக்குச் சந்தேகம் வரும். கூட்டத்திலே கொலையே செய்தாலும் கண்டுக்க மாட்டாங்க."

நகரத்துமக்களை அவன் துல்லியமாகப்படித்து வைத்திருந்தான். பேரரிடம் ஆர்டர் செய்தான். "திலீப் டைம் எத்தனை?"

குழப்பம்

வினா

சொன்னேன். "எங்கேடா அந்த ஆள்?"

"இன்னும் பத்து நிமிஷத்திலே வந்திருவார்" என்னுள். பத்து நிமிடம் போனது. வந்தார்.

9-4-91

உங்களுக்காகவே வாசலில் வெகு நேரம் காத்திருந்தேன். நீங்கள் வரவில்லை. ஆபீஸ் வேலையாக மெட்ராஸ் போனது இன்னும் முடியவில்லை போலிருக்கிறது. என்ன ஆபீஸோ இழுவோ? சற்றுச் சலிப்பாகக் கூட இருந்தது.

இன்று மதியம் வீட்டுக் கேட்டருகே ஒரு பிச்சைக்காரி கைக்குழந்தையுடன் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவள் குழந்தை அள்ளிக்கொள்கிற மாதிரி அப்படியொரு அழகு! உங்களுக்குச் செய்து வைத்திருந்த பாஸந்தி, கட்டெட், வி. பிரியாணி அத்தனையும் அள்ளி அவளுக்குப் போட்டேன். அவள் போன பிறகும் குழந்தை ரூபகமாகவே எனக்கு இருந்தது.

"ஸ்வப்பா, அதுக்குள்ளாற குழந்தைக்கு என்ன அவசரம்?" அந்தப் பிச்சைக்காரி மீது எனக்குப் பொறுமையாகக் கூட இருந்தது. ஒருவேளை, அகாலமாக இறந்துபோன உங்கள் முதல் மனைவியையே மனத்துக்குள் நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்களா?

எதிரே உதித்த இளைஞனுக்கு இருபத்தெட்டிலிருந்து இருபத்தொன்பதுக்குள் இருக்கலாம். அம்மா தந்த பிச்சை

சிவப்பு. சின்னக் கண்கள், ஒற்றை நாடி, மெல்லிய அழுத்தமான உதடுகள். மேலே நேர் கோடாக மிசை. ஏதோ தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்தவன்போல் தென்பட்டான். ராபர்ட், "சார்! நான் சொல்லலை, அது இவர்தான் சார். திலீப்புன்னு பேரு. சார், உங்க பிள்ளையை நோடியாக நீங்களே திலீப்கிட்டே பேசுக்குங்க. நான் தேவையில்லைன்னு நினைக்கிறேன். ஒரே ஒரு வார்த்தை! திலீப் ஒரு ஜீனியஸ். நீங்க எதுக்கும் அவனை நம்பலாம்." ராபர்ட் எங்களை வெட்டி விட்டுப் புறப்பட்டான்.

அவன் என்னைச் சில கணங்கள் உற்றுப் பார்த்தான். சிக்கனமாக ஒரு சிரிப்பை உதறி விட்டு, "மிஸ்டர் திலீப் விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். முடியுமானாலு பாருங்க" என்றான்.

"ஓ.கே. நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யணும்?"

"ஒரு கொலை செய்யணும்!"

"கொலை?"

"ஏன் பயமா இருக்கா?"

"பயமா? எனக்கா?" எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. "நோ. என் மனைவி வத்சலாவை என்னிக்கு நான் கொலை செய்தேனோ அன்னிக்கே என் பயம் போயிடிச்சி மிஸ்டர்!"

"மனைவியைக் கொலை பண்ணின்களா? ஏன்?"

ஜே. கே. திலீப், மானேஜர் - ஜோஷி அண்டு கோ. என்று அறிவித்த கதவை மெல்லத் திறந்தேன். உள்ளே இரண்டு பேர் சிரிக்கும் சப்தம் கேட்டது. வத்சலா கூடச்

சிரிப்பது யார்? ஆண் சிரிப்பாகத் தெரிந்தது. பூனையாகக் கால்களைப் பதித்து அந்தக் கத விடுக்கில் பார்வையை ஒட்ட... எதிரே மாடி வீட்டு இளைஞன் என் மனைவியின் உடைகளைச் சட்டென்று உதறியிட்டுத் தொள்களைப் பற்றிப் படுக்கையில் சரிக்க, அவனும் சம்மதித்தவனாகத் தயாரானான்.

"ஒரு மோசமான காரணத்துக்காக அவளைக் கொலை செய்தேன்."

"அப்புறம்?"

"ஜெயில், ஏழு வருஷம்."

அவன் எனக்காக வேதனைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சட்டென்று விலகிச் சொந்த ஸாம்ராஜ்ய விஷயத்தில் மூழ்கி, திரும்பி வந்தான்.

"ஆமாம், நீங்க யாரைக் கொலை செய்யணும்னு சொல்லுங்க?"

"என் மனைவி ஸ்வப்னாவை!"

10-4-81

என்னை வாட்டும் நான்காம் நாள். தேதியைப் பார்த்தேன். பத்து. எதிர்பார்த்தபடி ஏன்னை உறுத்தும் அந்தக் கடிதம் வந்தது. என் திருமணத்துக்குப் பிறகு மாதந்தோறும் தவறாமல் வரும் கடிதம். டைப்ரைட்டர் எழுத்துக் கடிதம். என்னை முத்தமிட, என்னைத் தழுவு, என்னைப் படுக்கையில் சரிக்கத் துடிக்கும் எழுத்துக்கள்.

அந்தக் கடிதத்தை வழக்கம்போல் படிக்காமல் லம்பர் அறையில் விசினேன். சட்டென்று எனக்கொரு சந்தேகம். முந்தைய இம்மாதிரியான கடிதங்களை அவர் படித்திருப்பாரோ?

நான் அவனைச் சில கிவோ ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தேன். மனைவியைத் தீர்த்துக் கட்டச் சொல்கிறானே? ஏன்? அவன்மீதிருக்கும் நகை, பணம் இதற்காகக் கொலை பண்ணச் சொல்கிறானே? இல்லே, அவன் மனைவியும் வத்சலா மாதிரியா?

"ஏன் உங்க மனைவியைக் கொலை பண்ணச் சொல்றீங்க?"

"திலீப், என் மனைவி ஸ்வப்னா சமீப காலமாக இன்னொருத்தனுக்கும் மனைவியா நடந்துக்கா!"

"இதைப் பற்றி உங்க மனைவி கிட்டே ஏதாவது கேட்குங்களா?"

"இதென்ன, பேரம் பேசக் கூடிய விஷயமா?"

"அப்போ, உங்களுக்கு நீங்களே நீதிபதியா மாறிடீங்க."

"ஷட் அப். இது என் சொந்த விஷயம்."

"மிஸ்டர் அருண், கோபப்பட வேண்டாம். இதே காரணத்துக்காக என் மனைவியைக் கொலை செய்தவன் நான். ஆனால் உங்களைப் போல "மன்னுத்தர யுகத்திலே நான் அந்த முடிவுக்கு வரலை. கண்ணிலே பார்த்தேன். அப்புறம் அவனைத் தீர்த்தேன்."

அவன் கோபமாக என்மீது சிறிது... "உன் அட்வைஸ் எனக்குத் தேவையில்லை. இந்த விஷயத்திலே நீ ஒரு அம்பு. நான் வீசப்

மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் விளையாட்டு போட்டியின்போது நான் தங்கியிருந்த அறையின் வாடகை நான் ஒன்றுக்கு ரூ 600. ஆனால் அதே அறை ரஷ்யருக்குத் தரப்பட்டால் வாடகை ரூ 60 தான்.

- இந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சி வாரியத் தலைவர் எஸ். கே. மிஸ்ரா

ஆதாரம்: புரோப் தலைவர்: கோ. க.

உங்கள் அழகுக்கு அழகூட்டும் குங்கும்

புதிய சுமங்கலி டைலக்ஸ் குங்கும்

இன்று தன் இயற்கை எழிலை எந்த மங்கையும்
மேலும் பொலிவுறச் செய்யலாம். உங்கள் ஒப்பனைக்கு
மேலும் மெருகூட்டுவது சுமங்கலி குங்கும்.

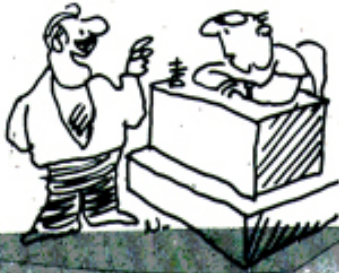
கொஞ்சம்கூட வெளியே சிந்தாத சிறந்த பாக்கிங்கில்
வரும் குங்கும் அது ஒன்றே. ஆகவே அது உங்கள்
கைப்பையிலோ அல்லது டிரஸ்ஸிங் டேபிள் மேலே
வைத்துக்கொள்ள உகந்தது. சுமங்கலி உங்களுக்குப்
பிடித்தமான பலவித வண்ணங்களில் கவர்ச்சியான
ஜாடிகளிலும், பொலாட் உருவிலும் மற்றும் டைலக்ஸ்
பர்ஸ் பாக்கிங்குகளிலும் கிடைக்கிறது.

டைலக்ஸ் ● குங்கும்

சுமங்கலி

ஒரு கேசவர்த்தினி தயாரிப்பு

நண்பர்: ஏங்க, ஹோட்டலில் இருக்கிற மாவு அரைக்கிற கிரைண்டரை வித்துப்பு போதிங்களாமே, ஏன்?

ஹோட்டல் முதலாளி: பின்னே ஒன்னங்க? காகிலலாம சரப்பிட்டிட்டு மாவு அரைக்கிட்டாங்கனு அவளவன் சந்தோஷமா கேட்கிறாங்கனே!
ஏ. கே. சங்கர்

போறவன். இந்த விஷயத்தை நீ முடிச்சுக் கொடுத்தா ஐயாயிரம் தர்றேன். இந்தா அட்ரஸ்!"

11-4-81

நேற்றைய நினைவு இன்று வலுப்பெற்று விசுவரூபமெடுத்து மனத்தை வியாபிக்கிறது. அந்த அனாமதேயக் கடிதங்களைப் பற்றி இதுவரை அவரிடம் சொல்லாதது தவறே என்று நினைக்கிறேன். சொல்லியிருந்தால் பாசிட்டிய்வாக எடுத்துக்கொண்டிருப்பாரே? எனக்குச் சற்றுக் குழப்பமாக இருக்கிறது. குழப்பம் மேலும் எழுதுவதை நிறுத்துகிறது.

பெங்களூர், ஜெயநகர்.

அருண் கொடுத்த அட்ரஸில் ஒரு குட்டி பங்களா சுத்தமாக நின்று கொண்டிருந்தது. நான் திரும்பவும் அந்தப் பங்களாவின் மீது படைவெடுக்கும்போது மணி பதினென்று. பக்கவாட்டு ஜன்னல் கம்பிகளை அன்பாகத் துண்டித்து உள்ளே நுழைந்தேன். கறுப்பு இருட்டு. தட்டுத் தடவி ஸ்விட்சைப் போட்டேன். அறை பிரகாசமானது.

ஒவ்வொரு அறையாக நுழைந்து வெளியே வந்தேன். பணவோட்டம் தாராளமாகவே இருந்தது. திரும்பி வந்து பீரோக்களை நெருங்கினேன். அவை முரண்டு பண்ணாமல் நிறந்து கொண்டன.

தலையை உயர்த்தியபோது புடவைக்குள் லேசாக மறைந்தபடி அந்தக் கருநீல வண்ண டைரி எட்டிப் பார்த்தது. எடுத்தேன். ஸ்வப்னாவோட டைரி! பிரித்தேன். கடைசி சில தினங்களின் வரிகளை அணைத்தேன். 7-4-81. அன்பரே! நான் உங்களை இப்படி அழைப்பது சரியா?... என் கணிப்பு சரியாக

இருந்தது. ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணைப் போல், அவள் தன் கணவனுக்காகக் காத்திருந்தாள். இவளையா ராஸ்கல் கொல்லச்சொல்லி என்னை ஏவி இருக்கிறான்? எனக்கு என் செயல் சரியென்ப படைவில்லை. மெல்ல பின்வாங்கினேன். அருண் கேட்டால் அட்வான்ஸை அவன் முகத்தில் வீசிவிட்டு, அவன் மனைவியை ஜாக்கிரதையாக உசப்பி, "உன் கணவனின் கயறுபத்தைப் பார்!" என்று காட்டிவிட்டு வேண்டியதுதான். பலன்? மனத் திருப்தி.

புறப்படத் திரும்பினேன். பரந்த கட்டிலின் மீது மடித்து கிடந்த என்னவோ நிற ஜீன்ஸ் பேண்ட் என்னை அடித்து நிறுத்தியது. யாருடையது இது? வாட்ட சாட்டமான ஒரு இருபத்தாறு வயது வாலிபனுடையதுபோலப்பட்டது. அருணுடையதா? எடுத்துப் பார்த்தேன். சற்றுப் பெரியதாக இருந்தது. நிச்சயமாக இது ஒற்றைநாடி அருணுடைய தல்லை. பின்?

எங்கோ நான் தவறு செய்து விட்டது போலப் பட்டது. அருண் சுறுவதுதான் சரியோ? அந்த டைரி! ஒரு சமயம் பொய்யான வாசகங்களை அது கூறுகிறதோ? பொதுவாகக் குற்றம் செய்பவர்களுக்கு மூளை சுறுகறுப்பாக வேலை செய்யும் என்பார்கள். அதுபோல் கணவனை ஏமாற்றும் இப்படி ஒரு டைரி நாடகம் ஆடுகிறாளா ஸ்வப்னா? என் பூகம் தவறென்றால், கணவன் இல்லாத நேரத்தில், இந்தப் பன்னிரண்டு மணியில் எங்கே அவன்? அப்புறம் அந்த பேண்ட் யாருடையது?

நான் சற்று யோசித்தேன். சிகரெட் பற்ற வைத்தேன். காத்திருந்தேன்.

ரோம்ப நேரம் கழித்து கார் சப்தம் கேட்டது. நான் சுறுகறுப்பானேன். கேட்டைத் திறப்பது யார்? ஸ்வப்னா? அவளாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஸ்டீயரிங்கைப் பிடித்தபடி டிரைவர் ஸ்தானத்தில் ஒரு சின்ன இளைஞன். எனக்குப் புரிந்தது. ஒஹோ... கணவன் இல்லாத ராத்திரியில் இவனுடன்தான் கைகோத்துக் கொண்டு கொண்டிருக்கிறானா? இவன்தான் அந்தக் கடிதக் கதாநாயகனா? துரோகம் செய்யத் தூண்டும் இவனை முதலில் ஒழித்துக் கட்டினால் என்ன? அப்புறம் ஸ்வப்னா! என் கோபம் அவன் மீது திரும்பியது.

"ஸ்வப்னா, நான் காரை ஷேட்டில் தள்ளி விட்டு வருகிறேன். நீ வீட்டைத் திற" என்றான் இளைஞன்.

ஸ்வப்னா வீட்டை நோக்கி நடக்க, நான் கார் ஷேட்டின்வலப்பக்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, இன்னும் சில விநாடிகளில் உயிரிழக்கப் போகும் அந்த முகம் தெரியாத இளைஞனாகக் காகக் காத்திருந்தேன். அவன் காரை விட்டு விட்டு வெளியே வந்தான். நடத்தான். நான் பின்னால் சென்று, தயாராக இருந்த ஹைலான் கயிறை அவன் கழுத்தில் தூட்டிட்டு, ஒரு இறுக்கம்.

"ஸ்வொ...ப்...ன்னா...!" அவனுடைய கடைசி சப்தம். சப்தத்தைக் கேட்டு ஒடி வந்த ஸ்வப்னா, கீழே சரிந்து கிடந்த உடலைப் பார்த்தான். என்னைப் பார்த்தான்.

அடுத்த கணம் வீறிட்டான்: "அண்ணா!" "அண்ணா?" நான் ஆச்சரியமாகி நின்றேன்.

அந்த நேரத்து உதயங்கள்

வாஸுந்தரி

எழுதும்
புதிய தொடர்

கஸ்கி 5-7-'81 இதழில்
ஆரம்பமாகிறது

எழுதியது யார்? கபாட்டி முடிவு

சரியான விடைகள் : கதை:

எழுத்தாளர் :

1. குக்குலின் கல்யாணம் குறைவின்றி நடக்கும்
2. இரண்டு கிஜாட்டர்கள்
3. ராமலிக்குமிடம்
4. பழைய முகங்கள் புதிய நிழல்கள்

ஷைலஜா
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்
அனுராதா ரமணன்
அரவிந்தன்

நான்கு கதைகளை உருவாக்கிய நான்கு எழுத்தாளர்களின் பெயர்களையும் சரியாக ஊகித்து எழுதிய 59 வாசகர்கள் ரூ. 500 பரிசுத் தொகையைப் பிடித்துக்கொள்ளு கிறார்கள்.

புதுப்பாணையம். 28. க. திலகா, பம்மல், சென்னை-75. 29. டி. வி. சொர்ணகுமார், கோயில்பட்டி. 30. ஆர். ராஜாராம், மதுரை. 31. முத்துலட்சுமி, கோயில்பட்டி. 32. பி. துரைசாமி, சேலம். 33. எம். ஏ. காதர், விருத்தாசலம். 34. கே. புஷ்பா, மணச்சநல்லூர். 35. ஆர். எஸ். மாதவன், பம்பாய்-400076. 36. பெ. க. தியாக ராஜன், அருப்புக்கோட்டை. 37. எஸ். ராதா, காஞ்சிபுரம். 38. புஷ்பலதா நந்த கோபால், அனகாபுத்தூர். 39. கே. வெங்கடேசன், ராமநாதபுரம். 40. தோ விசுவ நாதன், பாலக்காடு. 41. ஆர். சுப்பிரமணியன், புதுக்கோட்டை. 42. என். கனக லட்சுமி, தூத்துக்குடி-2. 43. வி.ஜி. நேசன், சென்னை-61. 44. ஸ்ரீமதி லீலா மூர்த்தி, கல்கத்தா-26. 45. எம். கணேஷ், பொள்ளாச்சி. 46. ஆர். ஹேமா, சென்னை-42. 47. சுந்தரி சீனிவாசன், கடலூர். 48. எஸ். ராஜலட்சுமி, தஞ்சாவூர். 49. வி. ராதா, பெட்டவாய்த்தலை. 50. வி. ஹரி ஹரன், தருமபுரி. 51. ஆர். எம். லட்சுமி, கோயமுத்தூர்-9. 52. வி. கரிலா, ஈரோடு. 53. வி. பட்டம்மாள், காமாட்சி புரம். 54. என். வேணுகோபாலன், ஆங்கரை. 55. கசிலா சுப்பிரமணியன், புதுதில்லி. 56. ஆ. ஆனாடி, எம்.ஏ., திருப்பத்தூர். 57. ச. பழனிவேலு, வாசகர்கள்கோவில். 58. அரிகரபுத்திரன், மதுரை. 59. ஸ்ரீமதி வெங்கட்ராமன், ஊத்தங்கரை.

1. இரா. அமுதன், மதுரை. 2. டி.வி. சரகவதி, தச்சநல்லூர். 3. என். ஜெய சங்கரன் (விவாசமில்லை.) 4. என். நல்லதாய், பெரியமதியாக்கட்டூர். 5. கே. பொன்னு சாமி, பூது. 6. முத்தம்மா சேரத்தையா, சிவகளை. 7. க. சாமிநாதன், கோணேரி ராஜபுரம். 8. பவானி நாராயண், புது தில்லி-22. 9. வி. ஜயந்தி, மேலூர், மதுரை. 10. ஜெ. ஜெயதோ, காரைக்கால். 11. வசந்தாராகவன், ஸ்ரீரங்கம். 12. எஸ். சாந்தி, மாலூரம். 13. கே. எஸ். வாலேஸ்வரி, மதுரை-9. 14. கே. அசோகராஜா, தூத்துக்குடி-3. 15. கே. மங்கையர்க்கரசி, திருக் கழுக்குன்றம். 16. வி. எஸ். மூர்த்தி, நாட்டுக்கல், பாலக்காடு. 17. விசாலம், மதுரை-6. 18. பி. ஜெயலட்சுமி, ஓரத்தநாடு. 19. பி. காளிமுத்து, ககத்தலை. 20. என். ராஜாத்தி, பொள்ளாச்சி. 21. ஏ. சுப்பு ராம், சித்தோடு. 22. ஆர். ரேவதி, கோவிந்தம் பாணையம். 23. கே. சுப்பராமன், பெஸ் டம் லாகர், பம்பாய். 24. மா. கலோசகு தங்கம், மலையம்பாணையம். 25. நா. சுப்பிர மணியம், கடலூர்-1. 26. எம். தங்கம், திருச்சி-29. 27. ரா. ராஜேந்திரகுமார்,

கல்கி ஷ்டுக் கல்யாணம்

ரசிகமணி ரசித்த மணிகள்

- கடிக ஷ்டு கல்யாணத்தில் டி.கே.சி., கல்கி பவனசி பகாராஜா
- கல்கி ஷ்டுக் கல்யாணத்தில் கல்கி ஜெனரல் அருடே முதல்வர் பி.எம். குமாரசாமி ராஜா

திருவிழிக்கு கல்கி - ஜெனரல் ராஜாஜி 1949 மே மாதம் தமிழகத்துக்கு வந்து போனார். அவர் எந்த நிகழ்ச்சிக்காக வந்தாரோ அந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஒப்பாகவே வேறு இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஒரு கலகலப்பை உண்டாக்கின!

ராஜாஜி அப்போது தமிழகத்துக்கு விஜயம் செய்தது திருவண்ணாமலைக் கோவிலில் ரமண மகரிஷிகள் இளமைக் காலத்தில் தவம் புரிந்த பாதாள விங்கக் குகையைத் திறந்து வைப்பதற்காக! இந்த நிகழ்ச்சியோடு கூடவே தமிழ் மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தன வேறு இரண்டு நிகழ்ச்சிகள்.

ஒன்று அதே திருவண்ணாமலையில் நடந்தது. மற்றது சென்னையில் நடந்தது. இரண்டும் திருமண நிகழ்ச்சிகளே!

ஆம்; திருவண்ணாமலையில் ராஜாஜி தங்கியிருந்த நிறப்புரையில் பெட்டி அறைக்குள் பெரியார் க. வே. ரா. ராஜாஜி வயச் சந்தித்து ஒரு பெரிய இரகசிய ஆயோசனை நடத்தினார்! இது என்ன என்பதற்கு மிகப் பெரிய நேரடியங்கள் பத்திரிகைகளைக் கல்கிக்கொண்டிருந்தன. பிறகுதான் அது பெரியார் அவர்களின் சொந்த விஷயம் என்றும், தமது திருமணத்தைப் பற்றிப் பெரியார் தம் உற்ற நண்பரான ராஜாஜியிடம் கலந்து முடிவு எடுத்தார் என்றும் வெளி உலகுக்குத் தெரிய வந்தது.

மற்றொரு நிகழ்ச்சி கல்கி அவர்களின் மகள் ஆனந்திக்கும், சதாசிவம் அவர்களின் சகோதரி பிள்ளை ராமச்சந்திரனுக்கும் (அம்பி) கல்கி பூங்காவில் நடைபெற்ற திருமணம். இந்தக் கல்யாணத்துக்கு டி.கே.சி வந்திருந்தார் என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

மீ.ப.சாஹு

திருமணம் எத்தனை கோலாகலமாக இருந்தது என்பதைத் திருக்குறளும் திரும்பியதும் டி.கே.சி. கல்கி அவர்களுக்கு எழுதின கடிதம் பேசுகிறது. ஆனந்தியின் கலியாணம் என்பதில், இந்தக் கடிதத்தை வெளியிடுவதன் நோக்கம்! காவியக் களிரசிக்கிற இதயம் ஒருநன் பர் ஷ்டுக் கல்யாணத்தை

காசி

காசி:

ஐ.வி. சசி தமிழில் வேறொன்ற ஆரம்பித்திருக்கிறார். சினிமாஸ்கோப்பில் கலரைக் குழைத்து மெய்சிவிரக்க வைத்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் புருவத்தை உயர்த்திவிடுகிறார்கள்.

படத்தின் பெயர் காசி. ஹீரோ ரஜனி காத். ஏதோ பழிவாங்கும் பட(ல)ம் என்று ஊகித்து விட்டார்களானால் உங்களுக்கு ஐ.வி. சசியைவிட ஐ.க்யூ அதிகம்.

பாடல்களில் எது கண்ணதாசனுடையது எது முத்துராமலிங்கத்தினுடையது என்றே வித்தியாசம் தெரியவில்லை. எல்லாமே மோசம்.

தேவி:

ஷோலையில் கடன் வாங்கிச் சாமர்த்தியமாகச் சட்டை தைத்துப் போட்டிருக்கிறார். அட்டகாசமான ஜிகிடு வேலைகள் கண்களைப் பறிக்விடின்றன. என்றாலும் 'ஒரிஜினல்' இடீயேய.

கார்கள் மீது மோட்டார் சைக்கிள் செல்வதும், ஓடும் ரயிலைத் தாண்டுவதும் 'தரில்' தான். அடேங்கப்பா அந்த நெருப்புக் காட்சி..... அசத்திவிட்டார்கள்.

ராணி:

அகன்ற திரைப்படம் என்பதாலோ நட்சத் திரக் கூட்டம் அதிகம்?

ரஜனிகாத் காவியாக வருகிறார். ரஜனி என்றாலே, காட்சிக்குக் காட்சி சண்டை என்றாகிவிட்டது. சண்டைக் காட்சிகளில் புருந்து விளையாடியிருக்கிறார். அக்கான் குழந்தைகளை நினைத்து உருகும்போது, நடிப்பையும் காட்டுகிறார்.

சண்டைக் காட்சிகளில் ஒன்று இரண்டைக் குறைத்துக் கொண்டு ஒரே காதல்-சிளிப்புக் காட்சிகளைப் புருத்தியிருக்கலாம். 'பத்ர காசி' என்ற பாட்டும் ஆட்டமும் படத்தின் தரத்தைக் குறைக்கின்றன. சண்டைப் பிரியர்களுக்கு விருந்து.

தொகுப்பு: சிக்கி

எப்படி ரசிக்கிறது என்பதே முக்கியம்! அதிலும் கம்பர் பாடலை எடுத்தாண்டு கடிதத்துக்கு முத்தாய்ப்புக் கொடுத்துள்ள பாங்கு எப்படி ஓர் இலக்கியத் தரத்தைக் கொடுக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள் :-

அருமை நண்பர் கல்வி அவர்களுக்கு, பயணம் செளகரியமாகவே இருந்தது. குற்றலத்து அருவி குறைவாக விழுந்தது. 'கிழ' வைத்துக் குளித்துக் கொள்ளலாம்! ஆனால் காற்று சுகமாகக் குளிர்ந்து வீசுகிறது. இதையே தென்றல்ப் பருவம் என்று சொல்லலாம். இன்னும் பத்து நாளில் சாரல்பருவம் வந்துவிடும்.

ஆனந்தி, அம்பி (ராமச்சந்திரன்) தங்கம், அனந்த மற்றும் எல்லோரும் வந்து சாரலைக் கௌரவப்படுத்த வேண்டும். இதுவரையும் பராமுகம் பண்ணியது போதும்!

கல்யாணத்தின் கோலாகலமும், இருந்தவர்கள், வந்தவர்கள் எல்லாருடைய மகிழ்ச்சியும், மனசில் வந்து ஊடாடிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

ஆனந்தி கல்யாணம் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அப்படியே இருந்தது. ராஜாஜிக்குமே மிக்க திருப்தி!

அவர்கள் வந்து சிறப்பித்தார்கள் என்றால் ஏதோ வந்தார்கள், விருந்துண்டார்கள், தம்பதிகளை ஆசீர்வதித்தார்கள் என்று மாதிரி அல்ல; தமிழ்நாடு முழுவதும் அவர்களையும் கல்யாணத்தையும் ஒட்டிப் பார்த்து அனுபவித்தது என்று சொல்ல வேண்டும்! டில்லி விருத்தும் பம்பாயிலிருந்தமே வந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அப்படி ஒட்டிப் பார்த்து அனுபவித்ததில் ஒரு தனியான திருப்தி.

ராஜாஜி டில்லியிலிருந்து வந்து, திரும்பியும் வடக்கு முகமாகப் போனது, விகவா மித்திரர் அயோத்திக்கு வந்து, மிதிவீக்குப் போய், அக்கேராமன்-சீதை கல்யாணத்தை நடத்திவிட்டு வடமுகம் நோக்கிப் போனார் என்ற கம்பர் கவி ஞாபகத்துக்கு வருகிறது!

கோனுகி மணவாளனும்

சனகன் தரு குயி லும்

நானாவிதம் வருபோகமே

பகாக்கின்றஅந் நான் வாய்

ஆனாமறை நெறிஆசிகள்

முனிகோசிகள் அரு லிப்

போனவ்வட இசைவாய், உவர்

பொன்மால்வரை புரு வான்

ராஜாஜி விஜயம் செய்ததும், மற்றும் விமரிசைகளும், பெரும் விருந்தளிப்பும், எல்லாம் சேர்ந்து, தம்பதிகளை, தர்களை, குக்மணி அம்மா (கல்வி மணியார்) எம். எஸ். நைசதாவிவத்தை என்னையுமே மிக்க கௌரவத்துக்கு உள்ளாக்கி விட்டன.

நாப் எல்லோரும் சேர்ந்து வாழ்க்கையில் அனுபவிக்க வேண்டிய ஆனந்தத்தில் இது ஒரு முக்கியமான அம்சம்.

ரோம்ப திருப்தி.

இதுவரையும் நமக்கு அருள் செய்து வந்த இறைவனது திருவருளினியும் அருள் செய்து நம்மை மேம்படுத்துமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அன்புடன்

டி. கே. சிதம்பரநாதன்

● 14-6-81 கல்வி இதழ் அட்டையில், ஒலியர் உயர்பதின் கார்ட்டூன் ஏற்பட்ட சிரிப்பும், வண்ணப் படத்தின் அழகால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியும் உள்ளே இருந்த இரு கட்டுரைகளைப் படித்ததும் பற்றிவிட்டது. கெங்கவல்லி கி. முருகவேள்

● நாளை செல்வங்களான 651 பிளூக நெஞ்சங்களின் படிப்போடு வினையாடும் செய்தியைப் படித்ததும் இதயம் வேதனையில் விம்மியது. நானும் அவர்களுக்காக இயேசு விடம் வேண்டிக் கொண்டேன்! கண்ணம்பாளையம் வீபா

● மந்தைவெளி, செயின்ட் ஜான் மிடில் ஸ்கூல் மாணவியின் பேட்டி பார்த்தேன். கல்வி வியாபாரமாக மாறுவதை என்றுமே கல்வித் துறை அனுமதிக்காது. இரகசிய விசாரணைகள் இருப்பதால் மேற்கொண்டு நான் ஒன்றும் கூற விரும்பவில்லை. அந்தப் பள்ளியில் பணியாற்றிய அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் அருகில் உள்ள மற்ற தனியார் பள்ளிகளில் வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து பள்ளி நிர்வாகத்தினரால் டி. எஸ். கொடுக்கப்பட்ட மாணவ, மாணவிகளுக்கு அருகில் உள்ள மற்ற பள்ளிகளில் (மொத்தம் 477 மாணவ மாணவியர்தான்) இடம் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. இன்னும் சில மாணவருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால் மயிலாப் பூர் சரகப் பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் இளங்கோ (தேனாம்பேட்டை காவல் நிலையத்துக்கு எதிரே வி. எஸ். கோவில் தெருவில் உள்ள பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில்) அவர்களைப்போ என்னைப்போ சந்தித்தால் உதவக் காத்திருக்கிறோம். சென்னை-8 வி. ரமணி (மாவட்ட கல்வி அலுவலர், தென் சென்னை)

● இரட்டை வேடத்தில் நடிப்பதில் தமிழ்திரை உலகில் எம். ஜி. ஆரை லெஸ்ஸு இதுவரை யாரும் வரவில்லை. அரசியல் இரட்டை வேடத்திலும் அவருக்கு நிகர் அவரே. கார்டினில் அவரது நடிப்பு ஏ-ஒன்! தூத்துக்குடி இரணியல் 'கலை'

● பங்களா தேசத்தில் இன்றுள்ள அரசியல் அவல நிலைமை என்ன என்பதைக் காட்டுவது வெளிப்படுத்தியிருக்கும் விதம் பிரமாத்தம்! இடலாக்குடி இடலை எம்.ஏ. அன்வர்

● 'ஜெய் பங்களா' சாதாரணத் தலையங்கமாக இல்லாமல் ஜனநாயகத்தை விரும்புபவர்களின் குரலாக, அராஜகத்தை எதிர்ப்

பவர்களின் சக்தி மிக்க குரலாக ஒரு பொறுப்புள்ள இந்திய தேசத்துக் குடிமகனின் குரலாக ஒலிக்கச் செய்திருக்கிறீர்கள். நங்கநல்லூர் கே. எம். பாருக்

● 'குட்டிகுஷ்ணன்' மொழிபெயர்ப்பில் வெளியான டி.ஏ. பை அவர்களின் 'நாம் ஏன் ஏழைகளாக இருக்கிறோம்?' என்ற கட்டுரை படிக்கும்போது சற்று அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந்திருக்கும். பலருக்கு. உண்மை கசக்கத்தானே செய்யும்? ஈரோடு-10 அமிர்தா சௌந்தரராஜன்

● பாலைவனச் சோலையில் இடம் பெறும் இரு நல்ல பாடல்களுக்கு வாஞ்சையில் விதிக்கப்பட்ட தடையைக் கண்டு நான் ஆத்திரமடைகிறேன். சொற்ப சன்மானத்துக்காக ஏன் படத் தயாரிப்பாளர்கள் வெட்கம் கெட்டு வாஞ்சையிடம் பாடல்களை ஒலிபரப்பும் உரிமையைத் தரவேண்டும்? வேலூர்-2 கே. அழகன்

● அகில இந்திய ரேடியோ ஏற்கெனவே ஒலிபரப்பி வருகின்ற பச்சையான ஆபாசப் பாடல்களையும் கம்யூனிஸித்தாந்த பாடல்களையும் பட்டியல் போட்டுத் தருகிறேன். அவை அனைத்தையும் வாஞ்சை நிலையத்தார் தடை செய்யத் தயாரா? கிழக்குத் தாம்பரம் பி. ஜி. அசோக்குமார்

● தேசிய விருதுக்கான திரைப் படத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் எப்போதும் உள்ள வடக்கு தெற்கு பாகுபாடு, வினையாட்டு வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் (பால்கரன் கட்டுரை) இப்போது நுழைந்துவிட்டதைக் காணும் போது மனம் வேதனையில் குமுறுகிறது. ஆத்துப்பாலம் ஹாலித் நஸீர்

● "தினத் தந்தியை உயர் வகுப்பினர் படிக்காமலென்ன. ஹிந்து பேப்பருக்கு இடையில் வைத்துக் கொண்டு படிப்பார்கள்" என மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள்குறிப்பிட்டிருந்த கருத்தை 'நிலூஸ் ஜூன்' பகுதியில் படிக்க நேர்த்தபோது நம்மிடையே நிலவி வரும் நரிப்பாடுகளிற் தன்மையை அவர் எவ்வளவு தெளிவாக எடை போட்டிருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. போடிநாயக்கனூர் எஸ். சையது முகமது

● கல்கத்தா லேக் ரோடு பற்றிய செய்தித் துணுக்கு (7-6-81 இதழில்) கண்டோம். லேக் ரோடு "கவி பாரதி சரணி" என மாற்றப்பட்டுள்ளது. பெயர் மாற்றத்துக்கு உரிய பெருமை கல்கத்தா தமிழர்கள் அனைவருக்கும் சேர வேண்டியது. ஒருசிலருக்கு மட்டும் அதனை அர்ப்பணிப்பது சரிதானா? கல்கத்தா டி. கிருஷ்ணன்

● துணை செயலாளர் பாரதி தமிழ்ச் சங்கம்

● கவி பாரதி சரணி (சரணி அல்ல) எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கும் "லேக் ரோடு" சுமார் 1 கி.மீ. நீளமுள்ள சாலையே. 6 கி.மீ. நீளமுள்ளதல்ல. கல்கத்தா-16 க. கோபாலகிருஷ்ணன்

வவவந்த!

வவவந்த!

26. "பாஸ்! ஐம் இன் லவ்!"

சென்ற அத்தியாயத்தின் இறுதி நிகழ்ச்சி களிலிருந்து சற்றுப் பின்தோக்கிப் போகிறோம். அன்று பிற்பகல் வஸந்தை அனுப்பி விட்டு கணேஷ் ஆபீஸ் அறையில் வீற்றிருந்த போது வாசலில் ஜீப்பின் சிறல் கேட்டதும் உடனே ராஜேந்திரன் அவசரமாக அறைக்குள் நுழைவதைப் பார்த்தான்.

"என்ன ராஜேந்திரன்! நீங்க என்னைத் தேடிண்டா?"

"கணேஷ்! உடனே நாம அந்த உக்கல் கிராமத்துக்குப் போகணும்."

"நாளைக்குப் போறதா இருக்கேன்."

"இல்லை. இப்பவே கிளம்புங்க. எங்கே வஸந்த்?"

"வஸந்தை முன்னாலே அனுப்பியிருக்கேன்."

"தனியாகவா?"

"ஆமாம். ஏன்?"

"ஆபத்து கணேஷ்! அவங்க பார்ட்டி என்ன செய்யறாங்க தெரியுமில்லே?"

"தெரியுமே. நூறு ரூபாய் நோட்டு அடிக்கிறாங்க."

"அட! நீங்களும் கண்டு பிடிச்சிங்களா? ரொம்பக் காலமா பாச்சா காட்டிக்கிட்டிருக்கிற பார்ட்டி அது. வஸந்தைத் தனியா

அனுப்பிச்சு என்ன சாதிக்கிறதா உத்தேசித்திருந்திங்க?"

"அவங்களைக் காண்டாக்ட் பண்ணி வியாபாரம் பேசுறப்பல பேசி அவங்க ஆபரேஷன்களெல்லாம் எங்கே நடக்கிறதுன்னு கண்டு பிடிக்க."

"ஒண்டியா அனுப்பிச்சிங்களா. தப்புப் பண்ணிட்டிங்க கணேஷ்! அவங்க கொலைக்கும் அஞ்ச மாட்டாங்க. ஆப்டுட்டார்னு தீர்த்துக் கட்டிடுவாங்க. அதிகம் பேச வேண்டாம். வாங்க போகலாம்."

"இருங்க. ப்ரொபஸரும் மகளோட கூட வரேன்னாரு. போன் பண்ணிட்டு..."

"போற வழியில ப்ரொபஸரைக் கூட்டிக்கிட்டுப் போகலாம். நீங்க புறப் படுங்கங்கறேன்."

வஸந்த் சென்று இரண்டு மணி நேரத்துக்குள் கணேஷ் ராஜேந்திரன் பேராசிரியர் இலியா யாலுமும் உக்கலை நோக்கி விரைவாகச் சென்று கொண்டிருக்கையில் ராஜேந்திரன் அந்த நோட்டு விவகாரத்தைப் பற்றித் தகவல்கள் தந்தார். "கள்ள நோட்டுக் களைச் சாதாரணமா, கலபமா கண்டு பிடிக்கறலாம். கள்ள நோட்டு அவசரம் உள்ள இடங்களில் அதிகம் சந்தேகப் படாத இடங்களில்தான் செலாவணியாகும். பிளியா இருக்கிற ஓட்டல், சினிமாட் கொட்டகை இந்த மாதிரி இடங்களில ஒத்தை ஒத்தையா மாத்தணும். அனுபவஸ்தங்க கலபமாக் கள்ள நோட்டுக்களைக் கண்டுபிடிச்சுருவாங்க. உதாரணமா

சுஜாதா

பாங்கில வேலை செய்யறவங்க நோட்டுக் கத்தையை நிரடிப் பார்த்துக்கூடத் தெரிஞ் கக்கிடுவாங்க. சில பேர் தொட்டாக்கூடப் போதும்..."

"இவங்க நோட்டு?"

"இவங்க நோட்டு ரொம்ப ஒஸ்தியான ஜாதி. இந்த மாதிரி முறைகளில கண்டு பிடிக்கவே முடியலே. கள்ள நோட்டுக்கும் நல்ல நோட்டுக்கும் பேப்பர் திக்னஸ், ஃபீல் இங்க் கலர் இதுல எல்லாம் லேசா வித்தி யாசம் இருக்கும். ஆனா இவங்க நோட்டுல அந்தக் குறைகள் எதுவுமே இல்லை. ரொம்ப க்ளோஸ். சந்தேகாஸ்பதமான நோட்டுக்கள் சிலது ஆறு மாசத்துக்கு முன்னால எங்க பார்வைக்கு வந்தது. லாப்ல கொடுத்து யு. வி ல பார்த்ததில லேசா வித்தியாசம் தென்பட்டது. ஆனா உத்திரவாதமா கள்ள நோட்டுன்னும் சொல்ல முடியலை. ரொம்ப நல்ல எக்ஸிப் மெண்ட் வெச்சுக்கிட்டு நல்ல முறையில அச்சடிக்கிறாங் கன்னு தோணிக்க. எந்த ஏரியாவிலேருந்து ஆபரேட் பண்ணுங்கன்னு தெரியலை. அந்த அருண் எண்டர்

ப்ரைசலை க்ளோஸா வாட்ச் பண்ணிக் கிட்டுத்தான் இருந்தோம். சந்தேகப்படும் படும்படியா எனும் இல்லை."

"மின்ன எப்படி இப்ப உறுதியாச் சொல் தீங்க?"

"நீங்க எப்படி உறுதியாச் சொல்றீங்க கணேஷ்?"

"ஒரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில இருந்து அந்தக் கிணத்துத் தண்ணி..."

"அதே கட்டுரையைப் போலீஸ் பாக்க மாட்டாங்களா? எங்களுக்கும் கொஞ்சம் திறமையைக் கொடுங்க."

"சேச்சே! உங்களுக்கில்லாத திறமையா? ராஜேந்திரன்! இப்ப வளைத்தை அனுப்பிச் சது முட்டாள்தனம்னு தெளிவாத் தெரியுது. விஷயம் நிவிரமானதுதான்."

"வஸந்துக்கு என்ன ஆகும்?" என் றுள் இனியா.

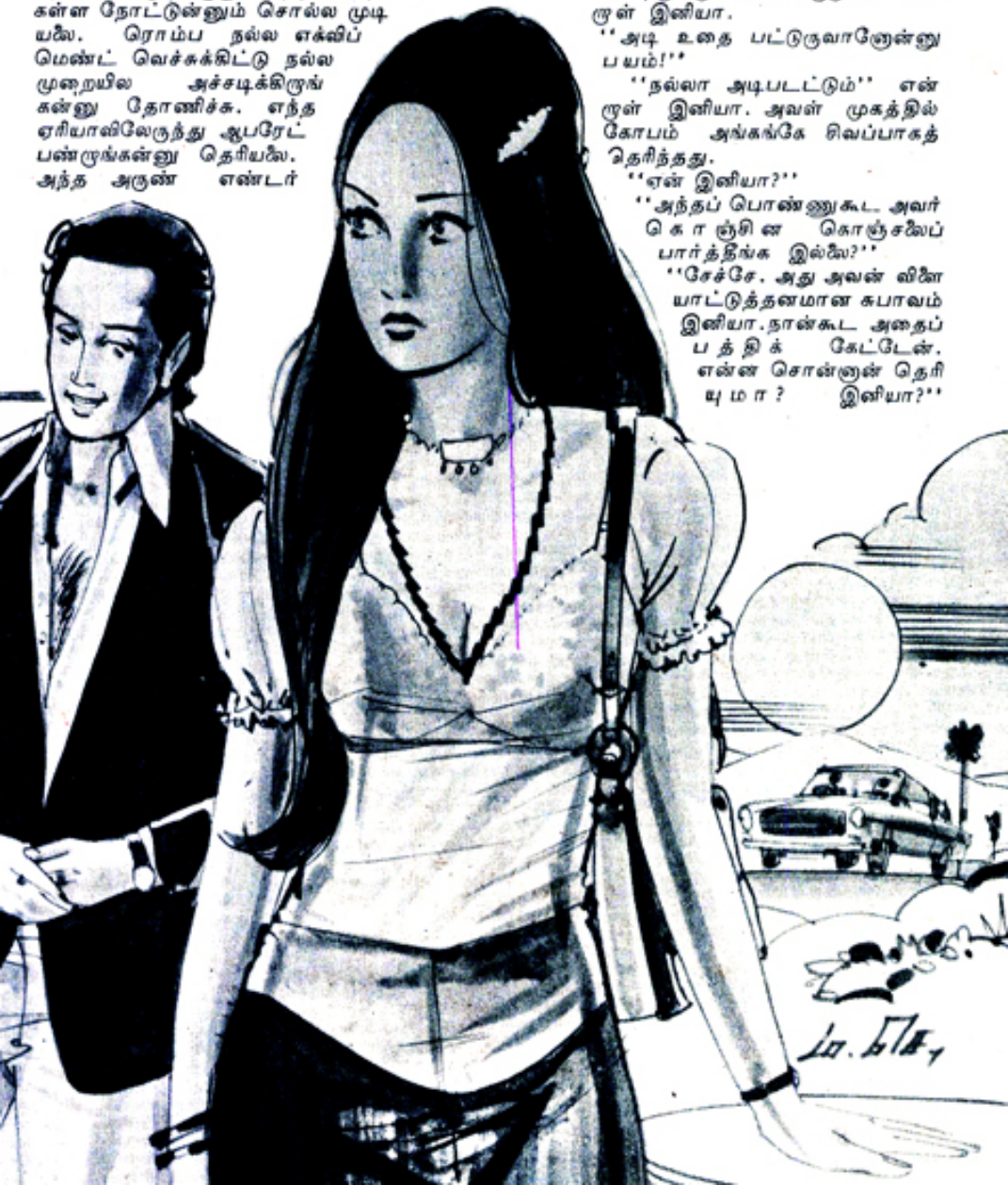
"அடி உதை பட்டுருவானேன்னு பயம்!"

"நல்லா அடிபட்டும்" என் றுள் இனியா. அவள் முகத்தில் கோபம் அங்கங்கே சிவப்பாகத் தெரிந்தது.

"ஏன் இனியா?"

"அந்தப் பொண்ணுகூட அவர் கொஞ்சின கொஞ்சலைப் பார்த்திங்க இல்லை?"

"சேச்சே. அது அவன் விளை யாட்டுத்தனமான கபாவம் இனியா. நான்கூட அதைப் பத்திக் கேட்டேன். என்ன சொன்னு தெரியுமா? இனியா?"

கணேஷ், ப்ரொபலர் அரைத் தூக்கத்தில் இருப்பதைக் கவனித்துவிட்டு, "உன்னை உறவுக்கறது காவியம், கவிதை. இது வெறும் பொம்மை பார்க்கறதுதான்னு..."

"அப்படியா சொன்னா?"

பேராசிரியர் எழுந்து, "உக்கல் வந்தாச்சா?" என்றார்.

"இல்லை ஸார். இன்னும் இல்லை. தூங்குக..."

விழித்துக் கொண்டவர் கணேஷ், ராஜேந்திரன் சம்பாஷணையில் ஏதும் ஆர்வம் காட்டுபவராகத் தெரியவில்லை.

"அழகர் மலை ஒரு பகுதியில் கிடாரிப் பட்டில் இருந்து முணு கல் தொலைவில் குகைப் படுகையிலும் கணக்குப் பக்கத்து பாறையிலும் ஒரு பெரிய கல்வெட்டைக் கண்டு பிடிச்ச நாண்டான் ட்ரான்ஸ்கரைப் பண்ணேன். கணேஷ் அதில ஒரு இடத்தில் 'ஊபு வணிகன் சிவகன் கண்திகள்...' "

"ஸார் நாங்க கன்ன நோட்டைப் பத்திப் பேசிக்கிட்டிருக்கோம். நீங்க கல்வெட்டு..."

"அதில காசு இருந்துதான் ஆகணும் கணேஷ்..."

"எதிவ்?"

"ராஜராஜன் கணத்துவ..."

ராஜேந்திரன், "ஸார்! அதைத் தீர விசாரிச்சுப் பார்த்துட்டோம். ஆர்க்கியாலஜி டிப்பார்ட்மெண்ட்ல. அவங்க ஒரு தடவைக்குப் பத்துத் தடவையா அடிச்சுச் சொல்லிட்டாங்க. அங்க காசு இல்லை. வேற ஏதோ கல்வெட்டில் அதெல்லாத்தையும் கணத்தில இருந்து தூர்த்து எடுத்திட்டாங்கன்னு எழுதியிருக்காம்..." என்றார்.

"அப்படின்னு எந்த மடையன் சொன்னான்?"

"உங்களைப் போல இன்னொரு பேராசிரியர்தான் ஸார்..."

"இத பாருங்க. இப்ப ரெண்டாயிரம் ரூபா பெட்டு கட்டறேன். அந்தக் கணத்தில... ஒருவேளை கொடுங்காணர் பக்கத்தில இன்னொரு கிணறு இருக்கு. அதில போட்டிருப்பாங்களோ?"

"அவங்க என்னமோ பண்ணிட்டுப் போகட்டும் ஸார். நமக்கு இப்ப முக்கியம் தங்கக் காசில்ல. வஸந்தான்..."

உக்கலுக்கு வந்த கையுடன் பேராசிரியர் தம் மகனாடன் ஒரு டார்ச் விளக்கு, பூதக் கண்ணாடி சலிதம் ரா. ரா. கிணத்தை நோக்கிப் போய்விட்டார்.

"சரியான கம்பனியா அந்த ஆளு! எங்க புடிச்சிங்க?"

"ஆராய்ச்சிக்காரங்களுக்கு அதுக்குமேலே எதிலும் ஆர்வம் கிடையாது..."

ஊரைச் சுற்றி வலம் வந்து விட்டார்கள். வஸந்தின் கவடுகள் தெரியவில்லை.

"குறிப்பா எங்காவது போகச் சொன்னிங்களா?"

"பஸ் ஸ்டாண்டுப் பக்கத்தில போய் முதல் விசாரிக்கச் சொன்னேன்..."

"சரி. அங்கதான் போகலாம் வாங்க..."

பஸ் நின்றுதலில் கொஞ்ச நேரம் நிதித் தார்கள், அந்தப் பெட்டிக் கடைக்காரன்

மார்பில் சட்டைப் பித்தான் நிறந்து அதில் ஒரு புலி நகம் தொங்கக் காட்டுத்தனமாக கிராப் வைத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பக்க வாட்டமாகப் பார்த்தான்.

"இங்க சாயங்காலம் ஒரு ஆள் மீசை வெச்சுக்கிட்டு கன்னத்தில மச்சம் கைல பொட்டியோட வந்தாருங்களா?"

"அப்படி யாரும் இல்லிங்களே..."

சர்பத் பையன் "அண்ணே அப்படி ஒருத்தர் வந்தாருங்களே. சிகரெட்டு வாங்கிக்கிட்டு உங்ககிட்ட ஏதோ பேசிக்கிட்டிருந்தாருங்களே!" என்று இழுத்தான்.

"அடப் போடா. அது வேற யாரையோ கேக்கறங்க அவங்க. அந்த ஆளு இல்லை. அவரு ஏதோ பத்திரிகை வாங்க வந்தாருங்க..."

"என்ன பத்திரிகை?"

"அது வந்து.. அவன் சற்றுத் தயங்கினான்."

"கல்வியாப்பா?"

"இல்லைங்க. இந்த மாதிரிப் பத்திரிகை..."

"இப்ப மயக்கத்தைக் காட்டினான்."

"அப்ப வஸந்தாங்க - அது! அந்தாளு எந்தப் பக்கம் போனான்?"

"நான் கவனிக்கலைங்க..."

"இங்கதான் வந்திருக்கான் ராஜேந்திரன். இருவரும் நடந்தார்கள். "எங்க போவான் இங்க இருந்து?" சற்றுத் தூரத்தில் இருந்த மக்கடைக்குச் சென்றார்கள். "மக்கடையைப் பார்த்தா லிச்சயம் ஒரு ம. அடிப்பான். இங்க விசாரிச்சுப் பாக்கலாம்..."

"ஆமாங்க. பார்த்தா வெளியூர்க்காரர் மாதிரி இருந்ததுங்க. உக்காந்துக்கிட்டு ம. சாப்பிட்டாருங்க. யாருக்கோ காத்துக்கிட்டு இருக்கிற மாதிரி தோணிச்சு. அப்புறம் ஒரு பையன் வந்து கூட்டிக்கிட்டுப் போனாங்க..."

"எந்தப் பக்கம்?"

"மேக்காலேங்க. தெருக் கோடிக்கு..."

மக்கடைப் பெஞ்சில் ஒரு காதிதம் கிடத்தது. அச்சடித்த புத்தகத்திலிருந்து கிழிக்கப்பட்ட ஒரு பக்கம் அது. அதில்:

சதன் எழுதிய மலபார் தேங்கச்

ஆரம்ப நாட்களில் எனது முதலாளி ராஜாவின் அத்தரங்க வாழ்க்கை எனக்குப் பிடிபடவேயில்லை. போகப் போகத்தான் அவரது சரச சல்லாப லீலைகள் புரிய ஆரம்பித்தன.

கணேஷ் புன்னகையோடு "அடையாளம் வெச்சுக்கிட்டுப் போயிருக்கான் வஸந்த். வாங்க போகலாம்..." என்றான்.

அந்தத் தெருக் கோடியில் அந்தப் புத்தகத்தின் ஒன்பதாம் பக்கம் கிடந்தது: அவளது இரண்டுமே பித்தனின் பாணை போல ஜோலித்துக் கொண்டிருந்தது.

இருட்டிக் கொண்டிருக்க, "சீக்கிரம் சீக்கிரம்..." என்று கணேஷின் உள்ளம் பதறியது. நெல் வயல்களின் ஆரம்பத்தில் பதின் ஒன்றாம் பக்கம் கிடந்தது.

அவன் பெங்குரர் பாணையில் தாவணி போடாமல் பாவாடை ஜாக்கெட் சலிதமாக இருந்தான்.

மனைவி: "உங்க ஆபீஸில்தான் ஏகப்பட்ட சீலிக் பேன் இருக்கே... பின் எதுக்கு கை கிவிளித்திடுங்க கிட்டுப் போறீங்க..."

கணவன்: "சீலிக் பேனஸ் முதுகு சொறிஞ்சுக்க முடியுமா என்ன?"

• உ. ராஜாஜி

எனக்குச் செல்லும் தன் கணவனிடம் யினி சொன்னது: "ஏங்க இன்னைக்கு வெட்டி, கவர் விடு வெல்லாம் ஐயந்தி. எனக்கு ஏதாவது எழுதுவதாக இருந்தால் மனிஷாக்கு கப்பல்லே மட்டும் எழுதுங்க."

- சீனா பாலு

ஒரு மாதத்தோப்பின் பன்னினை முற்றம் போல இருந்த இடத்தில்: முழு ஆப்பின் ஒன்றை அப்படியே விழுங்க முயற்சிப்பவன் போல இருந்தது அவன் செய்கை.

சின்னதாக ஷெட்டு போல இருந்த மறைவான இடத்திற்கு ராஜேந்திரனும் கணைஷும் வந்து சேர. "அவனோ தன் இரு கண்ணையும் அப்படியே மூடிக்கொண்டான்".

அப்போதுதான் ஓரத்தில் வான் நீன்று கொண்டிருந்ததையும் அதில் சிலர் எதையோ ஏற்றுவதையும் பார்த்தார்கள். ராஜேந்திரன் தம் சிவாவை ரோஷ்டிரிக்கு விடுவித்துக் கொண்டார். உன்னை 'ஏங்க' என்று சப்தம் கேட்க, "கணைஷ்! கவி! பதங்கிக்கும், ஸெந்திராக்கும்" என்றார்.

கணைஷ் பதற்றப்பட்டு ராஜேந்திரன் பிள்ளை சென்று பதங்கி எட்டிப்பார்த்தான்.

உன்னை மூவர் கீழே விடத்தவனைச் சுற்றியும் பெட்ரோல் கொட்டிக் கொண்டிருக்க "அப்போ! வளைத்!" என்று கத்திவிட்டான். உன்னை உடைத்துக் கொண்டு உன்னை இருப்பவன் உலாசாரித் தன் கைத்துப்பாக்கினை எடுத்து கணைஷை அவசரமாகக் குறிபார்த்துத் துப்பாக்கியின் குதிரையைத் தட்டிவிட்டு மீண்டும் வந்து வந்து ராஜேந்திரனின் சிவாவை, கையில் ரத்தம் பொங்க அவன் துப்பாக்கி சிதறி விழுந்தது. கணைஷ் அதைப் பற்றிக் கொண்டு "ஆக்ரைட்! எல்லாரும் அப்படியே தின்றுங்கள். வெளியே போலீஸ் காத்திருக்குது" என்றான்.

சே. ஜே. ஆஸ்பத்திரியில் மூன்றுவது மாடிக் கட்டிட அறையில் ஜன்னலை ஏராள மயர்கள் வைத்திருந்தன. கணைஷ் கவலை தொந்தரவு முகத்துடன் அறைக்குள் நுழைந்தான்.

நிறை மூடிவிருந்தது. "சரியா பத்து நிமிஷத்தான்" என்று தன்னைக் குரல் கேட்டது.

"வளைத்! வளைத்!"

வளைத் மெல்லக் கண் விழித்தான். "பால் நீங்கனா?"

"ஆமாம் வளைத்!"

"இது மெட்ராஸ்தானே?"

"மெட்ராஸ்தான் வளைத்."

"என படான் எல்லாம் பார்த்தேனே."

"கவலா இருக்கும். எப்படி இருக்கே வளைத்?"

"போஸைச்சுட்டேனா? நான்தானே போசேனே?"

"நீதான் வளைத்! நீதான் வளைத்!"

"சரியான சமயத்தில் வந்துட்டங்களை. இல்லாவிட்டால் ஆயில் இத்தனை நேரத்துக்குப் படமாத் தொக்கியிருப்பீன் இல்லை?"

"அதிகம் போசாதே வளைத்!"

"எனக்குச் சரியாப் போச்சு பால். டாக்டர் கில்லாடி. குண்டை வெளியே எடுத்துட்டார். எனக்கு சின்னதாக ஒரு பாட்டில்ல போட்டுப் பரிசாக கொடுத்திருக்கார். தழும்

ஸப் பாக்கநீங்கனா?" வளைத் தன் சட்டைப் பித்தானைக் கழற்றி மார்பில் ஆறிக்கொண்டிருந்த தையலைக் காட்டினான். "பத்து சென்டி மீட்டர்!"

"வளைத்! ஐம் ஸாரி."

"எதுக்கு ஸாரி! மலபார் தேங்காயைப் பிடிச்சிட்டு வந்தீங்கனே! பெரிய ஆள் பாஸ் நீங்க! டிஸ்சார்தி ஆனப்புறம் ஒருமுறை கால் விழுனும்!"

"இவியா வந்தானா?"

வளைத் கண்களில் சோகம் ஜிலை விட்டது.

"வரலையா?"

"வந்தா! அதான் வம்பாப் போச்சு."

"என்ன ஆச்சு?"

"இப்ப உங்களுக்குத் தழும்பு காட்டலை! அதே மாதிரி அந்த டைப்ரி போன்னு வந்திருந்தபோது அவளுக்குக் காட்டினேன்." "அந்தச் சமயத்தில் வந்துட்டானா?"

"அப்ப வந்திருந்தாப் பரவாயில்லையே! இதே மாதிரி தழும்பு தனக்கும் இருக்கிறதா அந்தப் போன்னு சொல்லிச்சு. 'எங்கே காட்டு பார்த்தா எனக்குக் கொஞ்சம் சிக் கிரம் குணமாகும்'னு சொன்னேன். அவ காட்டினு அந்தச் சமயம் பார்த்தா இவியா வந்து தொலைக்கணும்! கொஞ்சம் அசத்திப்போம் போயிருந்து..."

"கணைஷ் சிறப்பை அடக்கிக் கொண்டான்.

"சிக்காதீங்க பால். இவியா 'எல்லாம் காணலை'னுட்டா: என் முகத்திலே முழிக்க மாட்டென்னுட்டா. பெண்களை மோசம் பால். கேவலம் தழும்பைப் பார்த்தா தப்பா? வள்ளுவர் சொன்ன மாதிரி..."

"வளைத் இப்ப வள்ளுவர் வேண்டாம் ரெஸ்ட் எடுத்துக்க!"

"பேராசிரியர் என்ன சொல்லுர்?"

"போன் பண்ணுர். இன்னும் ஏதோ புதுசா கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி பண்ணினால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே பொதுப்படையிற் கிராமத்திலே இன்னொரு கிணறு இருக்காம்..."

"சரிதான். என்ன சொன்னீங்க?"

"ராஸ் தம்பர்னு வெச்சுட்டேன். ஒரு கிணறு ஏற்படுத்திய குழப்பம் போதாதா?"

"தொட்டு அடிக்கிறவங்களை யெல்லாம் புடிச்சாச்சா?"

"எல்லாரையும் புடிச்சாச்சு. ராஜேந்திரன் உனக்கு அவார்டு கொடுக்கக் காத்திருக்கிறார்."

"அவார்டு உங்களுக்குத்தான்."

வளைத் திடீர் என்று பிரகாசமானான்.

"பால்! கீழே ஒரு ரிஸ்டாரூட்டிங் இருக்கா. போறப்போ கவனிக்க. இங்கம் மடெயில்ஸ் குறிச்சுக்கிறதாக்கா வந்திருந்தா. அந்த கூணமே எனக்கு டெம்பிரேச்சர் ஏறிப் போயி... பால் ஐம் இன் ஸ்!"

"சரிதான்! இனி எனக்குக் கவலையில்லை. உனக்கு உடம்பு சரியாப் போச்சென்று அந்தத் தம்! நான் வருன்."

கணைஷ் தன் தலையை இடம் வலமாக அசைத்துக்கொண்டே ஆஸ்பத்திரியை விட்டு வெளியே வந்தான். (முற்றும்)

“கமல் வந்திருக்கிறார்!”

ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை பதினொரு மணி. தியாகராயநகர் ஷிப்திப் பிரசார சபா தெரு. களத்தூர் கண்ணம்மா காலத்தில் கமலஹாசன் வசித்த ஒரு பெரிய வீட்டுக்கு அவரை அழைத்துச் சென்றேன். கமல் உள்ளே நுழைவதும் அதே வயதுடைய ஓர் இளைஞர் வெளியே வரவும் சரியாக இருந்தது. கமலைப் பார்த்த அந்த இளைஞர் ஒரு கணம் ஆச்சரியத்தால் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிட்டுப் பிறகு பரபரப்புடன் வரவேற்றார்.

“உங்களை எங்கோ பார்த்தமாதிரி முதலில் தோன்றியது. பின்னர்தான் கமலஹாசன் என அறிவில் உதயமாயிற்று” என்று கூறிய படியே உள்ளே நுழைந்தவர், “கமலஹாசன் வந்திருக்கிறார்” என்று பலமுறை சத்தம் போட்டுச் சொல்லியும் யாருமே லட்சியம் பண்ணவில்லை. முதலில் அசட்டையாக இருந்தவர் அங்குக்குப் பிறகு மெய்யாலுமே கமலைப் பார்த்ததும் ஒரே வியப்பு.

அன்று பதினொரு மணி ம.வி. படம் கோகிலா. கமலஹாசன் நடித்தது. “கமலஹாசன் வந்திருக்கிறார்” எனக் கூப்பிட்ட போது, “ம.வி.யில் கடட் தோன்றுகிறார்; படம் ஆரம்பமாகிவிட்டது” என்பதைத் தான் சொல்கிறாளுக்கும் என்று இருந்து விட்டார்களாம்!

அந்த வீட்டின் ஒரு போர்ஷனில்தான் அன்று கமல் தன் பெற்றோருடன் வசித்து வந்தார். ஆனால் இப்போது அந்த வீட்டில் கமலுக்குக் கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டது போல்தானிருந்தது. யோசனையாக இருந்தார். “என்ன பலமான சித்தினை?” என்று கேட்டபோது, “மனத் திரையில் ஸ்லோ மோஷனில் அந்தக் காலப் படம் ஒடுகிறது” என மெல்லக் கூறினார்.

அவருக்குப் பல சம்பவங்களை நினைவுக்குக் கொண்டுவர உதவியவர் உடன் வந்த மன்னி.

(சாருஹாசனின் மனைவி). “கமல் இங்கே வா! இந்த அறை வாசல் கதவு முன்பு இங்கே இருக்கவேயே. நாம குளிக்கிறதுக்கு வெளி வழியாகத்தானே போகணும்? ஞாபகம் இருக்கா? இப்ப இங்கேயே கதவு வந்துடுத்து....” என்றிப்படி. மாறுதல்களைக் கூற, கமலும் மன்னி சொல்வதைப்பார்த்து, கேட்டு, தலை அசைவால் ஆமோதித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த வீட்டு மாமி கமல் சிறுவனாயிருந்த போது அடித்த ஊட்டிகளை அடுக்க ஆரம்பித்தார். “ஓர் இடத்தில் உட்காரமாட்டாரே! ஒரே துள்ளலும் குதியும்தான். எதிர் போர்ஷன்லே ஒரு பெரியவர் தினமும் பூஜை செய்வார். ‘நானும் பூஜை பண்ணேன்’னு கமலும் ஆரம்பித்துவிடுவான். அவர் எப்படி பூஜை செய்கிறாரோ அதே போல இவன் நடித்து மந்திரங்கள் தெரியாததால் ஏதேதோ உளறிக் குளுவான்! எங்களுக்கெல்லாம் ஒரே சிரிப்பாயிருக்கும்!” இதைக் கேட்டு கமல் இப்போது சிரித்தார்.

- மனத்திரையிலே ஸ்லோமோஷனில் பழைய நினைவுகள்
- திரையில் உட்கார்ச் செய்து சாதம் பிசாந்து கையில் வைத்துச் சாப்பிடச் சொல்வார் அன்ன.
- ஓடிப்பிடித்து விளையாடிய பால் நண்பர்கள்

“ஆமா, கமல், உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கா? அழகையை முழுங்கு, அழகையை முழுங்கு”ன்னு உங்கம்மா சொல்வாங்கனா” என்று மாமி கூறியவுடன் கமல் கண்கள் கலங்கி விட்டன. அவர் தமது இறந்த தாயாரை நினைத்திருக்க வேண்டும். சில விநாடிகளுக்குள்ளாகவே அழகையை முழுங்கிச் சமாளித்துக் கொண்டார்.

“ஒரு வேடிக்கை தெரியுமா? இப்பக்கட நான் என்னை அறியாமல் அதே வார்த்தைகளைப் பிறரிடம் சமயம் நேரும்போது சொல்கிறேன்” என்றார் கமல். பிறகு விட்டைச் சுற்றிப் பார்த்தபடியே “இங்குதான் என் தாயார் என்னைக் கிழை உட்கார வைத்துக் கையில் சாதம் போட்டுச் சாப்பிடச் சொல்வார். நான் அடம் பிடிப்பேன். தாயார் விடமாட்டார். நான் அழுதாலும் சமாதானப் படுத்தி ஆயிரம் சொல்லி என்னைச் சாப்பிட வைத்துவிடுவார்” என்றார்.

குளியல் அறைக்குள் சென்று பார்த்தார் கமல். “இப்பே என் அம்மா எத்தனை நாள் எனக்கு என்னென்ன தெய்துக் குளிப்பாட்டிவிட்டிருக்கிறாள்!”

அவர்கள் விட்டு ஏழு வயதுப் பெண் குழந்தை கமலின் ரகசியமாக. ஆனால் கமலின் அருகே கரவே பயப்பட்டான். கமலே சென்று நல்ல வார்த்தை சொல்லி அழைத்து வந்தார். சற்று பயம் தெளிந்தது. ஆனால் பேசவேண்டி. கமலுடன் வாசத் பக்கம் வந்தேன். “சவன், அன்று இங்குதான் நங்கள் ஸ்கூலும் ஒடிப் பிடித்து விடையாடுவோம். ஒரு கார் இருக்கும். அந்தக் காரின் டாப் மீது நான் ஏறிக்கொண்டுவிடுவேன். இருவரும் என்னைப் பிடிக்கப் படாத பாடு படுவார்கள்! எவ்வளவு ஆனந்தமான நாட்கள்!” அவரை அறியாமல் பெருமூச்சு. “எல்லோரும் ஒன்றுக்கே சேர்ந்து படம் எடுத்துக்கொள்வோம்” என்று விட்டிடுகின்றவர்கள் விரும்பிக் கேட்க, “சரி” என்றார்

தம் அருகே நிற்க வைத்துக்கொண்டார்...

கமல். ஆனால் அந்த ஏழு வயதுப் பெண் குழப்பில் நிற்க மறுத்து விட்டான். கமல் அவளை வற்புறுத்தி அழைத்து வந்து தம் அருகில் நிற்க வைத்துக் கொண்டார்.

காரில் திரும்பி வரும்போது, “அந்த ஏழு வயதுப் பெண்ணின் இருதயத் துடிப்பு எப்படி இருந்தது தெரியுமா!” என்றார். “எதிர்பாராத விதமாக என்னைச் சந்தித்ததால் அப்படி ஒரு பரபரப்பு; அதன் விளைவே அந்த இதயத் துடிப்பு! எல்லோருக்கும் இருக்கக் கூடியதுதானே! சிறுமிக்கு இருக்காதா என்ன?”

பேட்டி: “சவன்”
படங்கள்: ஏ.வி. பாஸ்கர்

2

“சூட்மார்னிங், மேடம்!” என்றான் வந்தவன்.

“வெரி சூட்மார்னிங்!”

“ஐயாம் கமல்தாத்... பிளீஸ்மேன்... விஷ்டு மீட் மிஸ்டர் மகேஷ்”

“கம் இன்!” - பின்னுக்கு நகர்த்தான்.

அவரை உள்ளே அனுமதித்து ‘க்ளக்’ என்று கதவு மூடிக்கொண்டது. “திஸ் வே... பாலோ மி...” வழி காட்டிக் கொண்டு முன்னே நடந்தான்.

மகேஷ் இப்போது ஒரு சிகரெட்டைப் பற்றவைத்து, திக்குச்சியை அணைத்துக்கூடைக்குள் போட்டுவிட்டுத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான்.

முகத்தைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டான். அவசரமாக மேஜை மீது போட்டிருந்த கால்களை உருவி, எழுந்து நின்று புருவங்களை நெரித்தான்.

ஓ, மஞ்சு சொன்ன மாதிரி ஆள். சுறுப்பாய், குள்ளமாய், மீசை வைத்துக்கொண்டு, லுங்கி கட்டிக் கொண்டு... ஓ...!

தேனாய் அறிமுகப்படுத்தினான் தீவா. “மீட் மிஸ்டர் கமல்தாத்... பிளீஸ்மேன்...”

“ஹலோ!” - கையை நீட்டினான் மகேஷ். கமல்தாத் பதிலுக்குக் கை கொடுக்கவில்லை. மேஜைக்கு மறுபுறம் நிற்கானியில் சாவகாசமாக உட்கார்த்து கொண்டு இரு கைகளையும் கூப்பி, “வணக்கங்க” என்றார்.

மீண்டும் திடுக்கிட்டான். கூப்பிய கைகள் ஒன்றில், மின்னிய மோதிரத்தில் மஞ்சு சொன்ன மாதிரியே ‘கே’ என்ற நீல எழுத்து.

“வணக்கம்.”

கமல் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டார். டெலிபோன் சமயம் பார்த்துக் கூப்பிட்டது. “ஜஸ்ட் எ மினிட்” - மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு ரிஸீவரை எடுத்தான்.

“மகேஷ் அண்ட் நடேஷ் கம்பெனி?” என்றது ஒரு புதுக் குரல். பெண் குரல்.

“எஸ்—”

“மிஸ்டர் மகேஷ் இருக்காரா? ரொம்ப அவசரம்.”

“மகேஷ்தான் பேசறேன்.”

“தாங்க்ஸ் டு காட்... மிஸ்டர் மகேஷ... ஏன் எதுக்குன்னு கேக்காதீங்க, உங்களை எச்சரிக்க விரும்பறேன்.”

“என்ன சொல்றீங்க?”

“இப்போ உங்க எதிரிலே ஒரு மீசைக்காரன் வந்து உட்கார்த்திருக்கானா?”

“ஆமாம்.”

“அவனை நம்பாதீங்க.”

“அப்படியா?”

“ஆமா. அவன் ஒரு கொலைகாரன்... ஒரு கொலைத் திட்டத்தோடுதான் இப்ப உங்களிடம் வந்திருக்கிறான்...”

“ஐ ஸீ...”

“அவன் தன் மனைவியை இன்று இரவு கொலை செய்துவிடப் போகிறான்.”

“அப்படியா?”

“மிஸ்டர், என்ன கேலியா கேக்கறீங்க...”

நான் விளையாடவில்லை. உங்களை எச்சரிக்கவே விரும்புகிறேன். பெரிய ஆபத்தில் மாட்டிக் கொள்ளப் போகிறாய்... கொலைக் குற்றம் உன் தலையிலே விழுந்துவிடப்போகிறது.”

“மே ஐ நோ யுவர் நேம் அண்ட் ப்ளீஸ்?” அட்ரஸ்.

“நாட் நெஸனரி” என்றான் கடுமையாக. “உன் நலன் கருதும் ஒரு ஆள். — அது போதும்.”

“தாங்க்ஸ்.”

“அவன் சொல்கிற விஷயத்துக்கு நீ ஒப்புக் கொண்டால் உன்னைவிடப் பெரிய மடையன் இருக்க மாட்டான். எச்சரித்துவிட்டேன். இனி உன் பாடு.” ‘டக்’ கென்று எதிர் முனையில் ரிசைவரை வைத்தான்.

நீயா?

சந்திரநாத்

வியர்த்தது. துடைத்துக் கொண்டான். கமல்தாத்தைப் பார்த்தான். அவர் சாவகாசமாக மேஜையின் மீது கிடந்த பத்திரிகையில் ஆழ்ந்திருந்தார்.

பசால்லுங்க ஸார்—”

கமல்நாத் எழுந்து சென்று அந்த அறையின் கண்ணாடிக் கதவை இழுத்துச் சாத்திவிட்டு வந்து உட்கார்ந்தார்.

“ரொம்ப ஸீக்ரெட்டான விஷயங்க, நம்ப ரெண்டு பேர் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியப்படாதுங்க.”

“தெரியாது.”

“நான் மதுரைக்குப் போறேன். இரண்டு நாள்வ திரும்பிடுவேன். ஆளு நான் போயிட்டு வரப்போறது ஒரு சிங்கத்தோட குகைக்குள்ள போயிட்டு வர்ற மாதிரி. நான் பத்திரமாப் போயிட்டுப் பத்திரமாத் திரும் பிடணும். அந்தப் பத்திரத்துக்கு நீங்க கேக்கற பீஸ் குடுத்திடறேன்.”

“நீங்க என்ன பிளின்ஸ் பண்ணிக்கிட புருக்கீங்க?”

“என்னங்க... நம்பனைத் தெரியாதுங்க னா? நம்ப பேரு ‘பீலிம் லைவ்ஸ்’ நல்லா தெரிஞ்ச பேரு ஆச்சுங்கனே.”

“ஓ. சிலிமா ப்ரொட்டிபுலர்?”

“இன்னும் அவ்வளவுத் தூரம் ஆகலிங்க.” சிரித்தார் கமல். “இப்ப லைவ் படங்களை வாங்கி டிஸ்ட்ரிபியூட் பண்ணிக்கிட்டு இருக்கேனுங்க.”

“எங்கே இருக்கிறது உங்க ஆபீசு?”

“ஆர். ஏ. புரத்திலேங்க. ஆபீசு, வீடு எல்லாம் ஒண்ணுதான்... தனி பங்களாங்க... ரொம்ப ‘காமா’ இருக்குங்க... ஆனை வெட்டிப் போட்டாக்கூட கேக்க நாதி இருக்காதுங்க.” சிரித்தார் கமல்.

திடுக்கிட்டான். “ஆனை வெட்டிப் போட்டாக்கூட!”

“எனக்கு சத்தம், கூச்சல் எல்லாம் அலர்ஜிக்... அதனால்தான் அந்த மாதிரி இடத்தைப் பிடிச்சேனுங்க.... நீங்கதான் இன்னி ராத்திரி நம்ப லுட்டுக்கு வரப் போறீங்கனே—நீங்கனே பார்த்துக்குங்கனே—”

மகேஷ் மீண்டும் திடுக்கிட்டான். “கறுப் பாக, குள்ளமாக, ஒருத்தன் வருவான். உங்களைக் கூட்டிக்கிட்டுப் போவான்.” — மஞ்சுவின் வார்த்தைகள் மெய்யாகின்றனவா?

“சரி, நான் என்ன செய்யணும்கிறீங்க?... நீங்க மதுரைக்குப் போயிருக்கிறபோது நான் உங்க வீட்டிலே இருக்கணுமா?”

சென்ற வருடம் உலகக் குழந்தைகள் ஆண்டு. இந்த ஆண்டு உலக ஊழலுற்றவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “ஆமாம் இன்னும் களுக்குச் சிறப்பளிக்கும் ஆண்டு கிடைத்தா?” என்று இளைஞர்களுடைய முறையணுப்புக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் ஐக்கிய நாடுகள் சபை 1985-ம் வருடத்தை உலக இளைஞர்கள் ஆண்டாக அறிவித்திருக்கிறது. — இ. இரவிசங்கர்

“இவ்விங்க... மதுரைக்கு நாம் ரெண்டு பேருமேதான் போகப் போகிறோம். அதுக்கு முன்னாலே ஒரு காரியம் இருக்கு... ஒரு பெரிய தொகை பாங்க்லேர்ந்து டிரா பண்ணிக் கொண்டாந்து விட்டால் வைக்கப் போறேன். நமக்கு நாளைக் காலையில்தான் வண்டி. இராத் திரி முழுக்க நீங்க என் கூட இருக்கணும்.”

“அவ்வளவுதானே?”

“காலையே ஒரு மின்னப் போக்குக் காட்டணுங்க. நாலு நாலரைக்குக் கிளம்பிப் போற தாப் போக்குக் காட்டிப்புட்டு. விட்டுக்கே போயிருங்க. பொறவு டிராஸ் மாத்திக்கிட்டு நேரே ஸ்டேஷனுக்கு வந்துடுங்க.”

“சரி.”

“நான் தனியா வந்து ஸ்டேஷன்ல பார்த்துக்குவேன். எதிரெதிர் சீட்டு ரிசர்வ் பண்ணச் சொல்லிடறேன்.”

“நீங்க பண்ணினு உங்க எதிரிகளுக்குத் தெரிஞ்சுபாதா?”

“தனித் தனி ஆளு விட்டுப் பண்ணச் சொல்றேன்... சரியுங்கனா... பேசாம வந்து எதிர் சீட்டிலே குத்திக்கிது கடலைக்காய் கொரிச்சுக்கிண... யாரோ மாதிரி இருந்து, மதுரையிலே இறங்கிடுங்க—”

“ரயில்லே ஏதாவது ஆகும்னு எதிர்பார்த்திருக்கனா?”

“மதுரை வரை ஒண்ணும் பயமில்லீங்க.”

“நீங்க யாருக்காவது பயப்படுறீங்கனா?”

“பிளின்ஸ்லே எனக்குப் போட்டி ஆளுங்க சிலபேரு இருக்கிறுங்க... விரோதியா நினைக்கிறுங்க... அவங்க ஏதாவது செஞ்சு போட்டா?”

“மதுரையிலே என்ன வேலை யாப் போறீங்க?”

“அதை மட்டும் தயவு செஞ்சு கேட்காதீங்க. நான் போறது வரந்து எல்லாம் என் சொத்த விஷயம். அதை யார் கிட்டயும் நான் சொல்ல முடியாது.”

“மதுரையிலே உங்களுக்கு ஏதாவது ஆபத்து ஏற்படும் என்று நினைக்கிறீங்கனா?”

“எப்படிங்க சொல்ல முடியும்? அநேகமா ஒண்ணும் ஏற்படாதுன்னுதான் நினைக்கிறேன். பெரும்பாலும் எல்லாம் கருமமாகவே முடியும். நாம் அங்கே ஒரு ஹோட்டல்லேதான் தங்கப் போகிறோம். அதுவும் நாளை இரவு மட்டும்தான்.”

மகேஷ், சப்ஜெக்டை விட்டு விட்டு, திடீரென்று ஒரு கேள்வி கேட்டான். “இங்கே உங்க வீட்டிலே உங்களைத் தவிர இன்னும் யார் யார் இருக்காங்க?”

கமல் திடுக்கிட்ட மாதிரி பார்த்தார். “எதுக்குக் கேட்கறீங்க?”

“கம்மா, தெரிஞ்சுக்கத்தான்.”

“ஒரு செக்ரட்டரி, ஒரு ‘குக்’ இரண்டே பேருதான். ‘குக்’ கூட இரண்டு நாளா ஊர்வ ஓவ்லே, யாருக்கோ உடம்பு சரியில்லென்னு போயிருக்கான்.”

“உங்களுக்கு எத்தனை குழந்தைங்க?”

“குழந்தையா? எனக்கு இன்னும் கலியாணமே ஆகலிங்க” என்று சிரித்தார் கமல் நாத். மகேஷ் அவநம்பிக்கையுடன் அவரைப் பார்த்தான். “பொய் சொல்கிறீங்க? இன் லீக்கு ராத்திரி உம் பொஞ்சாதியை நீ

குளோஸ் பண்ணப் போகிறதா டெலி போன்லே அந்தப் பெண் சொன்னுளே—

கமல் சொன்னார், "ஒரு காலத்திலே— அதோ நிக்குதே, உங்க செகரட்டரிப் பொண்ணு... அது மாதிரி பொண்ணு ஒருத்தி மேலே உசிரையே வைச்சிருந்தேன். ஆண்டவன் அவளை எனக்குத் தர மறுத்துவிட்டார். முணுநாள் ஜுரத்திலே அவ் போயிட்டா... அப்புறம் பொம்பளை ஆசையே விட்டுப் போயிடுச்சு..." அவர் குரல் கரகரத்தது.

"அது கிடக்குங்க... விட்டுத் தள்ளுங்க" என்றார். "எனக்கு டைம் இல்லை. போயி ரிசர்வ் பண்ணச் சொல்வணும்... என்ன வர் ரீங்களா, என் கூட?"

பணத்தேவையை நினைத்துக் கொண்டான். "வரறேன்" என்றான். "முட்டாளே, ஒப்புக் கொண்டு விட்டாயா?" என்று அத்தடுவது போல டெலிபோன் உடனே கூப்பிட்டது. அதே பெண். "மிகேஷ்—அந்த ஆள் போயிட்டானா?"

"இல்லை—"

"இப்பவும் அங்கேதான் இருக்கானா?"

"ஆமாம்."

"பெயர் என்னன்னு சொன்னான்? கமல் நாதன்னுதானா?"

"ஆமாம்."

"அதிலே ஒரு பொய். அது அவன் பெயரே இல்லை. அவன் ஒரு 'ஸ்க்ளர்'. பம்பாயில் சுதர்ஸன் என்ற பெயரோட சுத்திவன்!"

"ஐ ஸீ—"

"அவன் இன்றிரவு உங்களை அவன் வீட்டுக்குக் கூப்பிட்டிருக்கானா?"

"ஆமாம்."

"போகாதே. இன்னி ராத்திரிதான் அங்கே ஒரு கொலை நடக்கப் போறது. அங்கம் அங்கமாக ஒரு பெண்ணை வெட்டி, டிரங்கிலே போட்டு, கவத்தலே போட்டு விட்டு, உன்னோட ரயில் ஏறப் போறான். போலீஸ் விசாரணைன்னு வரும்போது உன்னுடன் அவன் மதுரையிலே இருந்ததா சாட்சி சொல்ல வேண்டி வரும்."

"நீ யார்?" — அத்தட்டினான்.

"நானா?" — சிரித்தான். "உன்மை விளம்பி — போறதா?" டக்கென்று ரிஸர்வரை வைத்து விட்டான்.

மிகேஷ் நீர்மானமான முகத்துடன் திரும்பினான். "கமல் ஸார், ஐ அக்ரீடு எஸ்கார்ட்டியூ" என்றான்.

"ரொம்ப சத்தோஷமுங்க." — கமல்நாதனைப் பையைத் திறந்து ஐந்து நூறு ரூபாய் நோட்டுகளை எடுத்துக் கொடுத்தார். "அட்வான்ஸா வச்சுக்கிடுங்க. போய்டு வந்ததும் பாக்கியைத் தந்துடறேனுங்க."

"தாங்க்ஸ்" — நோட்டுக்களை உள் பாக் கெட்டில் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டான்.

"ஒரு முக்கிரமான் விஷயமுங்க. ஒரு ஆள் நேத்துலேர்ந்து என்னைப் பின்தொடர்ந்துக் கிட்டிருக்கிற மாதிரி ஒரு பிரமைங்க. அதனால நீங்க எங்க விட்டுக்கு வேறே ஏதாவது வேஷத்துவ வாங்க."

"அப்படியே செஞ்சுட்டாப் போச்சு."

"ஒரு தியேட்டர் ஒனர், இல்லாட்டாப் ரொட்டியுலர் மாதிரி வாங்களேன். தாடி

மானேஜர்: ஆபீஸ் நேரத்தில் கதைகள் எழுதிய அனுப்பு கிறாராமே?

கிளார்க்: கிடையவே கிடையாது! ஜோக்குகள் எழுதி அனுப்பவே எனக்கு நேரம் போதலை. கதைகள் எழுத எப்படி நேரம் கிடைக்கும்? — ஏ. கே. சங்கர்

வச்சுக்கிட்டு வந்தால் தெரியாது."

"மதுரையிலே நான் என்ன பண்ணணும்?"

"ஒன்னும் பண்ண வேண்டாங்க. கம்மா ஹோட்டல் பாண்டியன்லே நல்லா டிபன் சாப்பிட்டுட்டு, மிஸ்டர்மீம்ஸ் கோயில்லாம் சுத்திட்டு வாங்க... பாக்கி எல்லாம் நான் பார்த்துக்கிறேன்."

"எங்கே தங்கறேயும்?"

"ஹோட்டல் தீர்மலாதானாங்க. ஸ்டேஷன் எதிர்த்தாப்பலே இருக்குது. ரும் கூடப் போட்டிருப்பாங்க, ரெடியா..." — எழுந்தார். "கரெக்டா அஞ்சு மணிக்கு வந்துடுங்க"

"ஓ எஸ்" என்றான் மிகேஷ்.

ஹாஸ்க் கடக்கும்போது நிலாவைத் தேடினார். அதே ஜன்னலடியில், நின்று வெளியே கீழே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கமல்நாத் நின்று, "உங்க செகரட்டரியா?" என்றார்.

"எஸ்."

"ரொம்ப அழகாக இருக்காங்களே. ஆனா அழகாக இருக்கிற வங்களுக்குத்தான் ஆபத்தும் அதிகம். போன வருசம் பாருங்க... நம்ப பிரண்ட் ஒருத்தர் — அவர் பீஸிம் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்தான். ஒரு அழகான செக்ரட்டரி வச்சிருந்தாரு. பீஸிஸ் விஷயமா வந்த ஒரு பையன், நம்ப பிரெண்ட் வெளியே போயிருந்தப்ப — அவ வாயிலே துணியை அடைச்சு அவளை 'ரேப்' பண்ணி..."

"கடவுளே—"

"அதோட போச்சா? அவ கழுத்தையும் நெரிச்சப் போட்டுட்டுப் போயிட்டான். அப்படி இருக்குது, உலகம்... நீ ஜாக்கிரதையா இருக்கமா."

நீலா நடுங்கினாள்.

மிகேஷ் சிரித்தான். "எங்க நீலா நல்லப் பேரல் கேள். அவகிட்ட ஒரு பயல் வாஸாட்ட முடியாது" என்றான்.

"இல்லிங்க. இம்மாம் பெரிய ஆபீசலே தனியா இருக்காங்களேன்னு சொன்னேன்" என்ற கமல் "வரேம்மா" என்று இறங்கிச் சென்றார். (தொடரும்)

○ போப் குண்டடிப்பட்டது...

முதலில் காயங்களிலிருந்து ரத்தம் பெருகுவதைத் தடுத்து யாக வேண்டும். வயிற்றில் நாலரை பைண்ட் ரத்தம் தேங்கிக் கிடப்பதைப் பார்த்து டாக்டர்கள் அதிர்ச்சியுற்றனர். இது உடலின் மொத்த ரத்தத்தில் 40 சதம்! இதனைப் பஞ்சாலும் உறிஞ்சியாலும் நீக்கினர். ரத்த நாளத்தில் மாற்று ரத்தம் ஏற்றினர். ஆறு பைண்ட் ரத்தம் ஆபிரேஷனின் போது செலுத்தப்பட்டது.

நல்லவேளை, வயிற்றின் இடப் பாகத்தில் புருந்த

போப்பாண்டவருக்கு

பச்சை நிறகவுன்கள் அணிந்த சர்ஜன்கள் ஐந்தரை மணி நேரம் பாடுபட்டார்கள், அவரைக் காப்பாற்ற. அவர்கள் நெற்றியில் துளிர்ந்த வியர்வையை அடிக்கடி நர்ஸ்கள் ஒற்றி எடுக்க வேண்டி யிருந்தது. - அப்படி ஒரு கவலை. எனினும் அமைதியாகச் செயலாற்றினார்கள். போப் ஜான் பாலின் உயிரைப் பறிக்கும் முயற்சி தோல்வியுற்றது; ஆனால் அவர் வயிற்றில் பட்ட காயங்கள் மிகவும் ஆபத்தானவைதான்.

ஆம்புலன்ஸில் போப் வந்து சேர்ந்தபோது ஆஸ்பத்திரியின் எம்ர்ஜென்ஸி அறையில் டிப்யூட்டியில் இருந்தவர், இதய சஸ்திரசிகிச்சை நிபுணர் டாக்டர் ஃபிராங்கோ விட்டெரியோ. ஏகப்பட்ட இரத்தம் இழந்து கொண்டிருந்தார் புனித போப். "உடனடியாக அவரை ஆபிரேஷன் தியேட்டருக்குக் கொண்டு சென்றோம்" ஏன் என்றோர் விட்டெரியோ. நல்ல வேளையாக ஆப்பிரேஷன் தியேட்டர் சித்தமாய் இருந்தது. அங்கு ஓர் இருபது வயது வாலிபருக்குச் சிறுநீரக மாற்று ஆபிரேஷன் நடத்த எல்லாம் தயாராக இருந்தது. அந்த ஆபிரேஷனுக்கு அவசரமில்லை. கொஞ்சம் ஒத்திப்போடுவதால் நோயாளிக்கு ஆபத்தில்லை.

போப்பாண்டவருக்கு இறுதிப் பிரார்த்தனைச் சடங்கு நடந்தது - ஒருவேளை மரணம் சம்பவிக்கலாம் என்பதால். அடுத்த ஒரே வினாடிகளில் டாக்டர் குழுவினர் தலைவர் ஃபிரான்ஸெஸ்கோ க்ரூவிட்டி புனித போப் பின் வயிற்றைக் கத்தியால் கீறினர். நெஞ்சின் அடிவாரத்திலிருந்து வயிற்றின் அடிப்பாகம் வரை பெரிய ரேல் - 18 அங்குல நீளம்.

தோட்டா முதுகின் கீழ்ப்பாகம் வழியே வெளியேறிய போதிலும் உடலின் பிரதான சுத்த ரத்த நாளமான அயோர்ட்டை வைப்பாதிக்கவில்லை. பிரதான அசுத்த ரத்த நாளமான வீன காவரவையும் தாக்கவில்லை. மேலும் முதுகெலும்பு, கல்லீரல், கணையம், பான்கிரியாஸ், இவை மீதும் படவில்லை. இது கிறிஸ்தவ உலகின் பேரதிர்ஷ்டம்.

இருந்தாலும் சர்ஜன்களின் பணி சிக்கலானது. வயிற்றினுள்ளே மலம் சிதறி யிருந்தது. அது பெருங்குடலைத் தோட்டா துளைத்திருப்பதைச் சுட்டியது. 20 முதல் 25 அடிவரை நீளமுள்ள சிறு குடலையும் பெருங்குடலையும் சர்ஜன்கள் ஆராய்ந்தனர். இதற்கிடையில் வயிற்றுப் பாகம் முழுதும் ஆன்டிபயாடிக் கலந்த உப்பு நீரால் கழுவப் பட்டது. கிருமிகளையும் கழிவுப் பொருள் களையும் நீக்க இந்த ஏற்பாடு.

பெருங் குடலில் ஒரு பெரிய துளையும் சிறு குடலில் பல காயங்களும் இருப்பதை சர்ஜன்கள் கண்டனர். சில சிறு துளைகளைத் தைத்தனர். சிறு குடலின் ஓரிடம் ரொம்பவும் பாழாகிவிட்டிருந்தது. அந்த இடத்தை வெட்டி எடுத்து எறிந்துவிட்டு, வெட்டப் பட்ட இருமுனைகளையும் ஒன்று சேர்த்துத் தைத்தனர்.

பெருங்குடலிலும் மிகவும் நாசமாகியிருந்த ஒரு பகுதியை வெட்டி எடுத்து எறிந்து விட்டு வெட்டப்பட்ட இரு முனைகளையும் இணைத்துத் தைத்தனர். இந்த ரணம் ஆறு வறற்கு ஆறு வாரம் ஆகும். பெருங்குடல் ரணம் கலபத்தில் ஆறது. அதுவரை அந்தப் பக்கம் மலம் செல்லாதிருப்பது நல்லது. எனவே அந்த இடத்துக்கு மேல் மட்டத்தில்

பெருங்குடலை வெட்டி இரு முனைகளையும் வயிற்றுக்கு வெளியே வைத்துத் தைத்து விட்டனர். கீழ் முனையை 'ஸீல்' வைத்தது போல் மூடிவிட்டனர். மேல் முனையுடன் ஒரு பிளாஸ்டிக் பை இணைக்கப்பட்டது. மலம் அதில் வடிந்துவிடும்.

ஆரேழு வாரங்களில் இன்னொரு ஆபரேஷன் நடக்கும். அதற்குள் கீழ்ப் பகுதி நன்கு ஆறியிருக்கும். இந்த ஆபரேஷனின் போது மேல் மட்டத்தில் துண்டிக்கப்பட்ட பெருங் குடலின் இரு முனைகளையும் பழைய படி இணைத்துத் தைத்துவிடுவார்கள். அந்தக் காயமும் சில நாட்களில் ஆறியிடும். அதன் பிறகு இயல்பான மலப் போக்கு இருக்கும்.

ஆபரேஷனில் பங்கேற்ற டாக்டர்கள், நர்ஸ்கள், டெக்னீஷியான்கள் மொத்தம் மூப்பது பேர்!

டாக்டர் ரோன்கோலி வயிற்றுக் கீரலுக்குத் தையல் போட்ட பிறகு போப்பின் வலது கையிலும் இடது கைவிரல்களிலும் பட்ட புல்லெட் காயங்கள் கவனத்துக்குள்ளாயின. எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டிருந்த விரலுக்குக் கட்டுப் போடப்பட்டது.

அறுபத்தோரு வயதான போப்பாண்டவர், குடிப்பதில்லை, சிகரெட் பிடிப்பதில்லை. பனிக் சறுக்கல், நீச்சல். வேகமான நடை பயிலல் போன்ற தேகப் பயிற்சிகள் அவரைத் திடகாத்திரராக வைத்திருந்தன. எனவே இந்த ஆபத்தை வெற்றி கொண்டு பூரண ஆரோக்கியத்தைத் திரும்பப் பெறுவார் என்று டாக்டர்கள் நம்பிக்கையோடு இருக்கின்றனர்.

நன்றி: நியூஸ் வீக்

தமிழாக்கம்: குட்டிகிருஷ்ணன்

ஆபரேஷன்

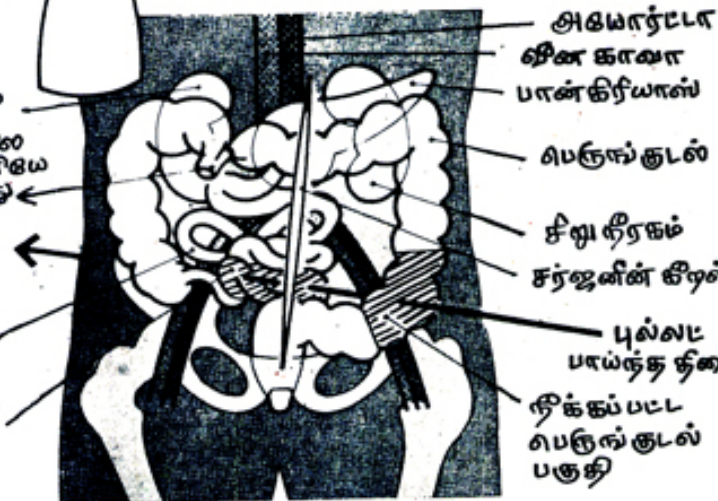
போப் நீது மூன்று இடங்களில்
கோட்டாக்கள் பாய்ந்தன.

சீஸுநீரகம்

பெருங்குடலை
புடைத்துவிட்டு
கொண்டிருக்கிற
பிளாஸ்டிக்
பையுடன்
இணைத்து
இங்கு தான்

சீஸுகுடல்

நீக்கப்பட்ட
சீஸுகுடல்
பகுதிகள்.

தமிழ் வளர்த்த ஷெல்லிதாசன்!

பாரதியார் தமிழால் புகழ் பெற்றார். தமிழுக்கும் புகழ் தேடினார். அவர் தோன்றியில்லையானால், இருபதாம் நூற்றாண்டில் நாம் காணும் கவிதை நடையோ, உரை நடையோ தமிழில் தோன்றியிருக்க முடியாது. பாரதி இல்லையானால் இன்று நாம் காணும் வாழ்வு தமிழ் மொழிக்கு இல்லை. ஆங்கில மொழி அங்கு இங்கு எழுதப்படி தமிழகத்திலே எங்கெங்கும் ஆதிக்கம் பெற்றபோது அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ள இயலாமல் தமிழ்த் தாய் சிற்றத்தால் சிறித்தான். அந்தச் சிறிப்பி லிருந்து பிறந்தான் பாரதி!

பாரதி பல நூற்றுக் கணக்கில் பாடல்களைப் படைத்தவர்தான். அவற்றிலே தமிழ் மொழியைப் பற்றியவை நான்கு பாடல்கள். தமிழ்ச் சாதியைப் பற்றி ஒரே பாடல்! தமிழ் நாட்டைப் பற்றி ஒரே பாடல். இந்த ஆறு பாடல்களால் மகா கவி தமிழர் நெஞ் சங்கிலிலே நிலையான இடத்தைப்பிடித்துவிட் டான். தமிழைப் பற்றிய பாடல்கள், 'தமிழ்' 'தமிழ்த் தாய்' - தமிழ் மொழி வாழ்த்து - 'வாழிய செந்தமிழ்' என்னும் தலைப்புக்களைப் பெற்றுள்ளன. தமிழ் நாட்டைப் பற்றிய பாடல், 'செந்தமிழ் நாடு' என்னும் தலைப் பைப் பெற்றுள்ளது. தமிழ் இனத்தைப் பற்றிய பாடல், 'தமிழ்ச் சாதி' என்னும் தலைப்பைப் பெற்றுள்ளது. இந்த ஆறு பாடல்களே தமிழர் அந்த மகா கவிக்கு எழுப்பியுள்ள புகழ் என்னும் மாளிகையின் அடித்தளமாகும்.

தன் தாய்மொழியான தமிழ் மொழி உலக மொழிகளிலே சிறந்த மொழி என்ப திலே அவனுக்கு நம்பிக்கை இருந்தது. அத னால், 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதொழிக்கும் காணேய்' என்று பாடினான். இன்னும் ஒரு படி மேலே போய், 'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல், வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப் போல் பூமிதனில் யாங்கனுமே பிறந்ததில்லை' என் றும் பாடினான். தமிழன் விடுவானா? இது வெறும் ரூப் என்று சொல்லி விடுவானே என்று அஞ்சியவன்போல, 'உண்ணம்; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை' என்று அடித்தைக் கூறினான்.

சிறந்த ஒன்றை எடுத்துச் சொல்லும்போது மிகையாகப் புகழலாம்; அதிலே தவறில்லை. அது 'உயர்வு நலிற்று' என்று அணி இலக் கணம் சொல்லுகிறது. பாரதி தமிழைப் பற்றியும், தமிழ்ப் புலவர்களைப் பற்றியும் கூறியது உயர்வு நலிற்றியன்று; உண்மைச் செய்தி! அதுதான் செய்தி. சத்தியஞ் செய்து சொன்னான்.

உரைநடைக் கட்டுரை யொன்றிலே 'தமிழ் வளர்த்தால் தரும் வளரும்' என்கிறான்

பாரதி. 'தமிழ்' என்னும் பாடலின் இறுதி யிலே,

"தென்னுற்ற தமிழமுதின்
கலை கண்டார், இங்கமரர்
சிறப்புக் கண்டார்"

என்றும் பாடுகிறான்.

"எங்கும் தமிழ்; எதினத் தமிழ்" என்று யான் இன்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேனே அதற்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தவன் பாரதி தான். அந்த அடி.தமிழ் வளர்ந்தால் தரும் வளரும் என்பதாகும். அந்த நிலை தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டால் தமிழராகிய நாம் எல்லாம் அமரர்களாவோம். தமிழ் நாடு தேவலோகமாகும். இந்த நம்பிக்கையோடு தான் "எல்லோரும் அமர நிலை எய்தும் நன்முறையை இந்தியா உலகுக்கு அளிக்கும்" என்றான் பாரதி. வள்ளிற் பெருமானும் "இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுவோம்" என்று பாடினார். "வானகமிற்கு வந்திட வேண்டும்" என்பதும் பாரதி வாக்கு.

பாரதியார், ஆங்கில மொழியை வெறுக்க லில்லை. ஆங்கில மகா கவியான ஷெல்லியின் இலக்கியங்களைப் படித்து, அதிலே கவர்ச்சி யுற்று, "ஷெல்லி தாசன்" என்று புனை பெயர் பூண்டானென்றால், ஆங்கிலத்திலே "பொன் வால் நரி" என்னும் சிறுகதை யொன்றை எழுதினான் என்றால், அவனுக்கு எப்படி அந்த மொழியின் மீது துவேஷம் இருக்க முடியும்? ஆங்கில மொழியின்மீது அவனுக்கு வெறுப்பில்லை என்றாலும், அம் மொழி தமிழர் வாழ்விலே எங்கும் எதிலும் ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பதை வெறுத்தான். தமிழர் வாழ்விலே தரும் தழைக்கவேண்டு மானால் தமிழர் தங்களுக்குள்ளேயே - தங்கள் குடும்பத்தாரிடனேயே-ஆங்கிலத்தில் பேசும் வழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்று சொன்னான். உரைநடைக் கட்டுரை யொன் றிலே அவன் சொல்லுகிறான்:

"இங்கிலிஷ் படித்த வர்க்கேனும், இங் கிலிஷ் பள்ளிக்கூடத்து வாததியார்களும் தமது நீதி ஸ்தலங்களையும் பள்ளிக்கூடங் களையும் தமிழ் வெளிப்பெறின்னுடைய இங்கி லிஷ் பேச்சை விட்டுத் தாம் தமிழரென்பதை அறிந்து நடக்க வேண்டும். எங்கும் எப் போதும் இந்தப் பண்டிதர்கள் இங்கிலிஷ் பேசும் வழக்கத்தை நிறுத்தினால் உடனே தேசம் மாறுதலடையும். கூடிய வரை இவர்கள் தமிழ்மொழித் தந்தவென்றும். தமிழ் புத்தகம் பத்திரிகை வாங்கிப் படிக்க வேண்டும்.

(மலிவ் இலக்கிய வட்டம்,
பாரதிய வித்யாபவனச்
செந்தொழிவிலிருந்து)

6.9.19.8

நீங்கள் கணக்கிட்டு பாருங்கள் !

ஒரு சாதாரண டிட்டர்ஜண்ட்
சலவை கட்டியை விட
எடையோ
இரண்டு மடங்கு
விலையோ
சிலகாசுகள்தான் அதிகம்

டோட்டல்

நீல டிட்டர்ஜண்ட் சலவை பார்

கலப்படன
சலவைக்கு
5 சிறிய பகுதிகள்

உண்மையான முதல்
டிட்டர்ஜண்ட் பார் !
டோட்டல், நீல டிட்டர்ஜண்ட்
சலவைக் கட்டியின் அதிக
வெண்மையையும், சலவை
பார் சோப்பின் செளகரியத்தையும்
கொடுக்கிறது.

சிக்கனமாக சலவை செய்ய இதை 5 சிறிய
பகுதிகளாகக் கட்டியோடுக்கலாம்.
எடையோ இரண்டு மடங்கு
விலையோ சில காசுகள்தான் அதிகம் !

நீங்கள் 125 கிராம் எடையுள்ள சாதாரண டிட்டர்ஜண்ட்
கட்டியை என்ன விலைக்கு வாங்குகிறீர்கள் ?
300 கிராமின் விலை ரூ. 3.20 என்றால் 250 கிராம் டோட்டலின்
விலை ரூ. 2.67 தான். அதாவது ஒரு சாதாரண சலவைக்
கட்டியைவிட எடையோ இரண்டு மடங்கு,
விலையோ சில காசுகள் தான் அதிகம்.

தமிழ் நாடு, பீஹார் மற்றும் ஆந்திர பிரதேஷ் மாநிலங்களில் மட்டும் கிடைக்கும்.

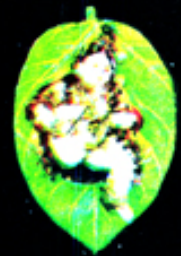
காநாடக சோப்ஸ் அண்டு டிட்டர்ஜெண்ட் லிமிடெட் அளிக்கும் தரமான தயாரிப்பு
விற்பனை செய்பவர்கள் : மைதூர் சேலம் இண்டர்நேஷனல் லிட்., பெங்களூர்.

MCA-TDB-51-Tam

கொஞ்சம் அழகி, கோகுல் குமரி!

கோடைக்குத் தகுந்த,
 தூய்மையானதில் தயாரான
 ஒரே உன்னத தயாரிப்பு

கோகுல்
 ஸான்டால் &
 ஸாண்டல்வட்
 பவுடர்கள்

தயாரிப்பாளர்கள்:
 டி. எஸ். ஆர். சி. கம்பெனி,
 மதராஸ்.

IS 3959

 I.M.L. NO. 4223

